

371.355
ด ๗๖๗๐
ร ๑

ความกึกเห็นและความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาต้านอาชืพ
สำหรับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุกสวาท เกตุบุรณย์

27 เม.ย 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการกักบาตามหลักสูตร
ปริญญากการศึกษามหาบัณฑิต
เมษายน 2530

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177901

ความคิดเห็นและความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาคว้านอาชีพ
สำหรับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด

บทคัดย่อ
ของ
สุกสวาท เกศบุรมย์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
เมษายน 2530

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการรายการวิทยุไอเทป เพื่อการศึกษาด้านอาชีพสำหรับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด และความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนเกี่ยวกับรูปแบบการเสนอรายการ ความยาวของรายการวิทยุไอเทป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั่วประเทศ 72 ศูนย์ รวมทั้งสิ้น 144 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีทั้งเชิงค่า มาตรการส่วนประเมิณค่า เลือกตอบ และแบบสอบถามปลายเปิด การเก็บรวบรวมข้อมูลทำโดยส่งไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมา คิดเป็นร้อยละ 84.72 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการรายการวิทยุไอเทปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพในแต่ละวิชาของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในแต่ละภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อของแต่ละวิชา ข้อที่ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด และค่าเฉลี่ยของคะแนนใกล้เคียงกัน เป็นข้อที่เลือกซ้ำกัน ต้องการเหมือนกัน

2. ความต้องการรายการวิทยุไอเทปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพในแต่ละวิชาของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อของแต่ละวิชาพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากและมากที่สุดนั้น จะเป็นข้อที่เลือกซ้ำกัน มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน

3. หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน
เห็นว่ารูปแบบการเสนอรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่านอาชีพ ควรใช้การ
สาริต และใช้หลายรูปแบบรวมกัน

4. หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน
เห็นว่าความยาวของรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่านอาชีพ ควรเป็นเวลา
ตั้งแต่ 15 - 30 นาที ต่อ 1 รายการ หรือ 1 ตอน

OPINIONS AND NEEDS FOR THE VIDEO PROGRAMS ON THE VOCATIONAL
EDUCATION OF THE PROVINCIAL NONFORMAL EDUCATION CENTERS

AN ABSTRACT

BY

SUDSAWAAD KEDBUROOM

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
April 1987

The purpose of this research were to study the opinions and needs of Heads of the Vocational Education Sections and Mass Education Sections on the vocational education video programmes for the Provincial Nonformal Education Centers. The production formats and the program's length were also studied.

The research samples were 72 heads of the Vocational Education Sections and 72 heads of Mass Education Sections from 72 Centers.

Questionnaires were used to collect data and 84.72% were returned. The statistics used for data analysis were means and standard deviation.

The study found that :

1. The needs for special subjects on the vocational education video programmes of the heads of Vocational Education Sections and Mass Education Sections in the Provincial Nonformal Education Centers of each geographical region were very high. When breaking down into items of each subjects, the highest demand items were the same.

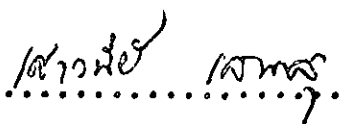
2. The needs for special subjects on the vocational education video programmes of the heads of Vocational Education Sections and Mass Education Sections in each Provincial Nonformal Education Centers of 5 geographical regions were very high. When breaking down into items of each subjects, the greatest demand items were the same.

- 3 The Head of Vocational Education Sections and Head of Mass Education Sections thought that the presentation formats of the vocational education video programmes should be in demonstration type and also mixed - format type.

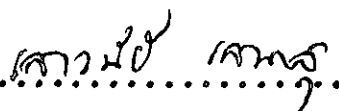
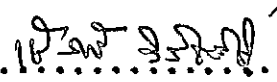
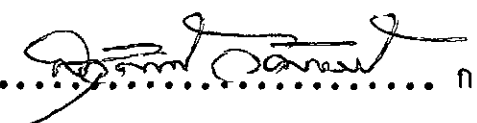
4. The Head of Vocational Education Sections and Head of Mass Education Sections thought that the vocational education program's lenght should be between 15 - 30 minutes for each programme.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.... ประธาน
.... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.... ประธาน
.... กรรมการ
.... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์สำเร็จได้ด้วยการให้คำแนะนำ คำปรึกษา และความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก อาจารย์ ดร.เสาวนีย์ เสนาสุ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ เขียวศรี วิวิธสิริ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ที่ได้กรุณาให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาและแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก หัวหน้าฝ่ายการศึกษาศาสนาฮิพ หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั่วประเทศ เจ้าหน้าที่กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน เจ้าหน้าที่และนักวิชาการจากศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างมาก

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโท เอกการศึกษานิติศาสตร์ ชั้น 5 ซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจมาโดยตลอดจนกระทั่งปริญญานิพนธ์สำเร็จดังล่วงด้วยดี

คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับบิดา มารดา ครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้กรุณาอบรมสั่งสอนให้ความรู้มาตลอด

สุกสวาท เกศบุรมย์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	ความหมายของวิกิโอเพน	8
	คุณค่า ข้อดี และประโยชน์ของวิกิโอเพน	11
	ศูนย์ผลิตรายการวิกิโอเพนเพื่อการศึกษา	17
	การจัดการศึกษาด้านอาชีพ ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน	19
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	26
	ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	26
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	27
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
	การวิเคราะห์ข้อมูล	29
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
	รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม ...	33
	ความต้องการรายการวิธีโอเพนเพื่อการศึกษาด้านอาชีพ .	35
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการวิธีโอเพนเพื่อการศึกษาด้าน อาชีพในคำรูปแบบการเสนอรายการและความยาว ของรายการ	151
	ข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากแบบสอบถามปลายเปิด	154
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	156
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	156
	กลุ่มตัวอย่าง	156
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	157
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	157
	การวิเคราะห์ข้อมูล	157
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	158
	อภิปรายผล	174
	ข้อเสนอแนะ	178
	บรรณานุกรม	180
	ภาคผนวก	184

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม	34
2	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอท็อปวิชาช่างยนต์ของหัวหน้า ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคเหนือ	37
3	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอท็อปวิชาช่างยนต์ของหัวหน้า ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคใต้	39
4	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอท็อปวิชาช่างยนต์ของหัวหน้า ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคกลาง	41
5	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอท็อปวิชาช่างยนต์ของหัวหน้า ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก	43
6	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอท็อปวิชาช่างยนต์ของหัวหน้า ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	45
7	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอท็อปวิชาช่างวิทยุของหัวหน้า ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคเหนือ	47

8	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาข้างวิฑูของหัวหน้า ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคใต้	49
9	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาข้างวิฑูของหัวหน้า ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคกลาง	51
10	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาข้างวิฑูของหัวหน้า ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก	53
11	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาข้างวิฑูของหัวหน้า ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	55
12	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาข้างไฟฟ้าของ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคเหนือ	57
13	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาข้างไฟฟ้าของ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคใต้	59
14	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาข้างไฟฟ้าของ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคกลาง	61
15	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาข้างไฟฟ้าของ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก	63

16	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาช่างไฟฟ้าของ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลงน ศูนย์ฯ จังหวัดนเซทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ..	65
17	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาช่างเชื่อมโลหะ ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลงน ศูนย์ฯ จังหวัดนเซทภาคเหนือ	67
18	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาช่างเชื่อมโลหะ ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลงน ศูนย์ฯ จังหวัดนเซทภาคใต้	69
19	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาช่างเชื่อมโลหะ ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลงน ศูนย์ฯ จังหวัดนเซทภาคกลาง	71
20	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาช่างเชื่อมโลหะ ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลงน ศูนย์ฯ จังหวัดนเซทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ..	73
21	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาช่างเชื่อมโลหะ ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลงน ศูนย์ฯ จังหวัดนเซทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	75
22	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาช่างตัดเสื้อสตรี ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลงน ศูนย์ฯ จังหวัดนเซทภาคเหนือ	77

23	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรี ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคใต้	79
24	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรี ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคกลาง	81
25	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรี ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก ...	83
26	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรี ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก เนียงเหนือ	85
27	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อชาย ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคเหนือ	87
28	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อชาย ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคใต้	89
29	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อชาย ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคกลาง	91

30	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาข้างคัตเสื้อชาย ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก ...	93
31	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาข้างคัตเสื้อชาย ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก เนียงเหนือ	95
32	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาอาหารและขนม ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคเหนือ	97
33	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาอาหารและขนม ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคใต้	99
34	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาอาหารและขนม ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคกลาง	101
35	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาอาหารและขนม ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก ...	103
36	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาอาหารและขนม ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก เนียงเหนือ	105

37	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาวางค์คัมและ เสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้า ฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคเหนือ ...	107
38	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาวางค์คัมและ เสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้า ฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคใต้	109
39	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาวางค์คัมและ เสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้า ฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคกลาง	111
40	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาวางค์คัมและ เสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้า ฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก ..	113
41	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาวางค์คัมและ เสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้า ฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	115
42	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาชีพเกษตรของหัวหน้า ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคเหนือ	117
43	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาชีพเกษตรของหัวหน้า ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคใต้	120

44	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาชีพเกษตรของหัวหน้า ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคกลาง	123
45	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาชีพเกษตรของหัวหน้า ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก	126
46	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาชีพเกษตรของหัวหน้า ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	129
47	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างยนต์ของ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์	132
48	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างวิทยุของ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์	134
49	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างไฟฟ้าของ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์	136
50	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะ ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์	138

51	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาทางคัลเลอส์ตรี ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลดชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์	140
52	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาทางคัลเลอส์ตรี ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลดชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์	142
53	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชา อาหารและขนม ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลดชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์	144
54	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาทางคัลคณและ เสริมส่วยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้า ฝ่ายการศึกษามวลดชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ ..	146
55	ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาอาชีพเกษตรของ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลดชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์	148
56	ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเสนอ รายการวิดีโอเทปของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลดชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาค ภูมิศาสตร์	152
57	ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับความยาวของรายการ วิดีโอเทปของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้า ฝ่ายการศึกษามวลดชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ ..	153

บทนำ

เนื่องจากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้เจริญก้าวหน้าขึ้นอย่างมาก ทำให้สังคมเปลี่ยนแปลงไป การศึกษาซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพของประชากรจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย การศึกษาในระบบโรงเรียนที่จัดมาแต่เดิมนั้นไม่อาจสนองตอบความต้องการของสังคมได้อย่างเพียงพอ เพราะคนเราจำเป็นต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้วยเหตุนี้ การศึกษานอกระบบโรงเรียนจึงเข้ามามีบทบาทในการให้การศึกษแก่ประชาชน

สุนทร สุนันท์ชัย ให้ความเห็นว่า ประเทศที่กำลังพัฒนามีความจำเป็นที่จะต้องให้การศึกษากว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ ตระหนักในความจำเป็นในการพัฒนาและใช้หลักวิชาการสมัยใหม่ เพื่อปรับปรุงและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น สิ่งที่จะให้การศึกษากว้างขวางอาจมีได้หลายรูปแบบ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดซึ่งจะเข้าถึงประชาชนได้อย่างกว้างขวางก็คือ สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2525 : 291)

ปัจจุบันรัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษานอกโรงเรียนโดยผ่านสื่อมวลชน ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529) รัฐได้กำหนดนโยบายไว้ว่า "ส่งเสริมและสนับสนุนสื่อมวลชนให้บทบาทในการเผยแพร่ความรู้อันเป็นประโยชน์แก่การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ เป็นสื่อในการถ่ายทอดกานิยม เจตคติที่ดี ตลอดจนภาษา ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ

การเมือง และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องวางมาตรฐาน การให้สื่อมวลชนจรรยาการ และผลิตจรรยาการ เพื่อการศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน"

(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2525 : 247)

และในแผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534)

ได้กำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องสื่อมวลชนโดยเน้น การส่งเสริมและพัฒนาสื่อมวลชนมาใช้ในการขยายบริการและการเผยแพร่ข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียน โดยใช้สื่อที่มีอยู่แล้ว ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สื่อพวกนี้ได้แก่ วิทยุปรเทศน์ วิทยุโรงเรียน วิทยุศึกษา โทรทัศน์และวิดีโอเทปเพื่อการศึกษา (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2529 :

81 - 82)

การใช้สื่อมวลชนในการให้การศึกษาออกโรงเรียนนับว่ามีความสำคัญมาก เพราะสื่อมวลชนจะเป็นตัวกลางในการนำความรู้ ความคิด ข่าวสาร และ ความบันเทิงไปสู่ประชาชน ในบรรดาสื่อมวลชนทั้งหลายนั้น เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า ปัจจุบันนี้โทรทัศน์เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมมาก เพราะให้ได้ทั้งภาพ และเสียงในขณะเดียวกัน ประชาชนที่มีฐานะพอที่จะมีเครื่องรับโทรทัศน์ได้ นิยม มีเครื่องรับโทรทัศน์ไว้เพื่อชมรายการ ปัจจุบันการเผยแพร่รายการโทรทัศน์ได้ พัฒนาไปมาก คือไม่จำเป็นต้องเผยแพร่โดยผ่านการออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ แก่อาจเผยแพร่ได้ในรูปของวิดีโอเทป อีกทั้งอุปกรณ์การฉาย การฉายทำและ ตัวเทปมีราคาถูกลงมากจนมีผู้นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย (กรมการศึกษานอกโรงเรียน ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา 2529 : 2 เอกสารโรเนียว)

ปัจจุบันวิดีโอเทปได้เข้ามามีบทบาทในการให้ความบันเทิง ความรู้ และข่าวสารแก่ประชาชน องค์การและสถาบันต่าง ๆ ได้ให้ความสนใจวิดีโอเทป มากยิ่งขึ้น ตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ได้นำเอาวิดีโอเทปมาใช้เป็นสื่อประกอบการ เรียนการสอน นอกจากนั้นวิดีโอเทปยังสามารถให้ความรู้ที่ไม่สามารถเรียน

ในชั้นเรียนได้ควย บุษง แ่งสว่าง ไควเกวะห์การใช้สื่อเพื่อการเผยแพร่
 ความรู้ด้านสุขภาพอนามัยของเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุข
 ในเขตกรุงเทพมหานคร ในจำนวนสื่อ 7 ประเภท ซึ่งได้แก่ เอกสารและแผนพับ
 โปสเตอร์ ภาพพลิก สไลด์ ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ เทปบันทึกเสียง พบว่า
 สื่อที่ประชาชนสนใจมากที่สุดและจะมีบทบาทมากที่สุดคือ เทปโทรทัศน์
 (บุษง แ่งสว่าง 2528 : 60 – 62) ซึ่งก็คือ วิดีโอเทปนั่นเอง

กรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นหน่วยงานหนึ่งของรัฐ มีหน้าที่รับผิดชอบ
 จัดการศึกษานอกโรงเรียนให้กับประชาชน และได้พยายามพัฒนาสื่อต่าง ๆ มาใช้
 ในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำวิดีโอเทปมาเป็นสื่อในการให้
 การศึกษานอกโรงเรียน ดังจะเห็นได้จากเวลาที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้จัด
 สร้างศูนย์ผลิตรายการวิดีโอเทปขึ้น โดยมีศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาเป็น
 ผู้รับผิดชอบดำเนินการ ศูนย์ผลิตรายการวิดีโอเทปนี้ จะผลิตรายการโทรทัศน์
 และรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน ตลอดจน
 ให้บริการช่วยเหลือผลิตรายการของหน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการอีกด้วย
 (กรมการศึกษานอกโรงเรียน ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา 2529 : 1 – 2
 เอกสารโรเนียว)

รายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่ผลิตขึ้นมานั้น
 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดจะเป็นหน่วยบริการนำไปใช้เผยแพร่ความรู้แก่
 ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย การให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่นชนบทและผู้ที่อยู่นอก
 ระบบโรงเรียนในแต่ละจังหวัด จะปีละหนึ่งๆ จังหวัดรับผิดชอบวัดกิจกรรมการศึกษา
 ตามแนวทางที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนยึดถือและดำเนินงานมาตลอด ซึ่งแบ่ง
 กิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ 1) กิจกรรม
 ด้านการให้ความรู้พื้นฐาน 2) กิจกรรมด้านการให้ทักษะและวิชาชีพ
 3) กิจกรรมด้านการให้ข่าวสารข้อมูล กิจกรรมดังกล่าวนี้จัดขึ้นหลายรูปแบบ

ด้วยกัน เช่น การรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ การจัดการศึกษาทางวิทยุและโทรทัศน์ การศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ การจัดกลุ่มสนใจ หอสมุดประชาชน ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน การจัดหน่วยโสตทัศนศึกษา กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ การให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องอาชีพ นับว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะการประกอบอาชีพจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิต สำหรับในประเทศไทยยังมีประชาชนเป็นจำนวนมากไม่น้อยที่ยังไม่มีอาชีพ จึงทำให้เกิดปัญหาการว่างงาน อันจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งรัฐบาลได้พยายามแก้ไขตลอดมา การแก้ไขปัญหการว่างงานวิธีหนึ่งก็คือ การให้การศึกษาวินิจฉัยแก่ประชาชน การจัดสอนวิชาชีพนั้น นอกจากกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นตามปกติแล้วยังจำเป็นต้องอาศัยสื่อต่าง ๆ มาใช้ประกอบการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น วิดีโอเทปนับว่าเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่น่าจะพิจารณามาใช้ประกอบการสอนวิชาชีพได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม การที่จะนำวีดีโอเทปมาใช้เป็นสื่อในการให้การศึกษาคำนอาชีพนั้น ควรจะได้ศึกษาความคิดเห็นและความต้องการรายการวีดีโอเทปค่านอาชีพของผู้รับผิดชอบดำเนินการจัดการศึกษาคำนอาชีพและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะนำข้อมูลต่าง ๆ ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดและผลิตรายการวีดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่านอาชีพต่อไป สำหรับศูนย์ฯ จังหวัดฝ่ายการศึกษาสายอาชีพเป็นผู้จัดดำเนินการสอนวิชาชีพ วีดีโอเทปเป็นสื่อที่สามารถนำออกไปฉายเพื่อเผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชน โดยนำออกไปกับหน่วยโสตเคลื่อนที่ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายการศึกษามวลชน ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าควรศึกษาความคิดเห็นและความต้องการรายการวีดีโอเทปค่านอาชีพจากหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน เพราะหัวหน้าฝ่ายเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพ สำหรับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา สายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด เกี่ยวกับรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพ ในด้านรูปแบบการ เสนอรายการ และความยาวของรายการ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงความคิดเห็นและความต้องการ รายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาศายอาชีพและ หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ข้อมูลที่ได้จะเป็น ประโยชน์ในการนำไปประกอบการพิจารณาหรือวางแผนทางในการผลิตรายการวิดีโอเทป เพื่อการศึกษานอกระบบโรงเรียนของศูนย์ เทคโนโลยีทางการศึกษา ศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียนภาค กรมการศึกษานอกโรงเรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะ ได้ผลิตและปรับปรุงรายการวิดีโอเทปเกี่ยวกับการศึกษาด้านอาชีพ ตลอดจนรวบรวม รายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษานอกระบบโรงเรียนจากแหล่งอื่นมาให้บริการต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษารั้ครั้งนี้จะศึกษาความคิดเห็นและความ ต้องการ รายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาศายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเกี่ยวกับงานสอน วิชาชีพ 9 วิชาชีพเท่านั้น คือ วิชาช่างยนต์ วิชาช่างวิทยุ วิชาช่างไฟฟ้า วิชา

ช่างเชื่อมโลหะ วิชาช่างตัดเสื้อผ้าสตรี วิชาช่างตัดเสื้อผ้าชาย วิชาอาหารและขนม วิชาช่างคิดค้นและเสริมสวย และวิชาพิมพ์捺นาร

2. กลุ่มตัวอย่าง ผู้กอบแบบลอบตาม ได้แก่ หัวหน้าฝ่ายการศึกษา สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั่วประเทศ 72 ศูนย์ รวบรวมทั้งสิ้นจำนวน 144 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่านาชีพ หมายถึง รายการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับค่านาชีพต่าง ๆ ที่ศูนย์ฯ จังหวัดกาเนินการอยู่ ซึ่งจะผลิตขึ้นเพื่อให้ศูนย์ฯ จังหวัดใดนำไปใช้เผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชนในการจัดสอนวิชาชีพ

2. งานสอนวิชาชีพ หมายถึง การจัดสอนวิชาชีพตามหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้น พุทธศักราช 2525 ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งแบ่งเป็นประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ได้แก่ วิชาช่างยนต์ วิชาช่างวิทยุ วิชาช่างไฟฟ้า วิชาช่างเชื่อมโลหะ ประเภทวิชาเกษตรกรรม ได้แก่ วิชาช่างตัดเสื้อผ้าสตรี วิชาช่างตัดเสื้อผ้าชาย วิชาอาหารและขนม วิชาช่างคิดค้นและเสริมสวย ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ได้แก่ วิชาพิมพ์ดีดภาษาไทย วิชาพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษ วิชาการจัดการธุรกิจ และวิชาชีพเกษกรซึ่งเป็นหลักสูตรวิชาชีพเกษกร พุทธศักราช 2523 (ฉบับทดลอง)

3. หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ หมายถึง ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากหัวหน้าศูนย์หรือผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด โดยความเห็นชอบของกรมการศึกษานอกโรงเรียนปีหน้าที่รับผิดชอบและบริหารงานในฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ มิ่งไ้แก่ งานสอนวิชาชีพ งานสอนกลุ่มสนใจ งานเทคโนโลยีชนบท

4. หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน หมายถึง ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากหัวหน้าศูนย์หรือผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด โดยความเห็นชอบของกรมการศึกษานอกโรงเรียน มีหน้าที่รับผิดชอบและบริหารงานในฝ่ายการศึกษามวลชน

ซึ่งได้แก่ งานการศึกษาทางสื่อมวลชน งานห้องสมุดประชาชน งานที่อ่านหนังสือ
ประจำหมู่บ้าน งานกิจกรรมพิเศษ นิทรรศการต่าง ๆ ตลอดจนหน่วยบริการ
การศึกษาเคลื่อนที่

5. รูปแบบการเสนอรายการ หมายถึง ลักษณะการเสนอรายการ
วิธีโอเพอ เช่น สารคดี การบรรยาย การสนทนาซักถาม การสาธิต ละคร
หลายรูปแบบรวมกัน (มีทั้งสารคดี บรรยาย สนทนาซักถาม สาธิต ละคร)

6. ความยาวของรายการ หมายถึง ช่วงเวลาที่เสนอรายการวิธีโอเพอ
ใน 1 รายการ อาจยาว 5 นาที 10 นาที 15 นาที หรือยาวมากกว่านี้
แล้วแต่ความเหมาะสมของเนื้อหาที่จะผลิตรายการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทนี้แบ่งออกเป็น

1. ความหมายของวีดีโอเทป
2. คุณค่าข้อดีและประโยชน์ของวีดีโอเทป
3. ศูนย์ผลิตรายการวีดีโอเทปเพื่อการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ
4. การจัดการศึกษาด้านอาชีพ ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของวีดีโอเทป (Video Tape)

ปัจจุบันหน่วยงาน องค์กรและสถาบันต่าง ๆ ได้นำวีดีโอเทปมาใช้กันอย่างมากตามวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน เช่น เพื่อความบันเทิง ธุรกิจ การค้า การศึกษา การประชาสัมพันธ์ และมีแนวโน้มว่าจะใช้วีดีโอเทปมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงควรจะได้ทราบความหมายของคำว่า วีดีโอเทป เพื่อให้เข้าใจตรงกัน เพราะคำว่า "Video Tape" ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษนี้มีนักวิชาการ นักการศึกษา ตลอดจนผู้รู้แปลเป็นภาษาไทยต่างกัน คือ แถบบันทึกโทรทัศน์ แถบบันทึกภาพ เทปบันทึกภาพ เทปโทรทัศน์ และมีเป็นจำนวนไม่น้อยที่เรียกและเขียนทับศัพท์ว่า วีดีโอ หรือวีดีโอเทป ดังจะเห็นได้จากการให้ความหมายของคำว่า "วีดีโอเทป" ต่อไปนี้

วณิ รัตนวงศ์ ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ "การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาสังคมศึกษาโดยใช้วีดีโอเทปกับการสอนโดยไม่ใช้วีดีโอเทป" ได้ให้คำจำกัดความว่า แถบบันทึกโทรทัศน์ (Video Tape) คือแถบแม่เหล็กที่สามารถบันทึกภาพและ

เสียงได้โดยผ่านกล่องถ่ายโทรทัศน์หรือบันทึกโดยตรงจากเครื่องรับโทรทัศน์และ
ถ่ายทอดได้โดยระบบโทรทัศน์เช่นกัน (วณิ รัตนวงศ์ 2514 : 8)

โอวาท เสนีย์กันติกุล ได้ให้ความหมายว่า เทปบันทึกภาพ (Video
Tape) หมายถึง เทปซึ่งเคลือบสารแม่เหล็ก สามารถบันทึกสัญญาณภาพและเสียง
จากเครื่องบันทึกภาพหรือจากโทรทัศน์โดยตรงไว้ แล้วสามารถนำมาเล่นกลับ
หรือถ่ายทอดออกมาได้โดยเครื่องบันทึกภาพ เครื่องบันทึกภาพจะทำให้ปรากฏภาพ
และเสียงที่เครื่องรับโทรทัศน์ (โอวาท เสนีย์กันติกุล 2520 : 10)

วิภาวี ตูยานนท์ ได้สรุปว่า เทปโทรทัศน์ Video Tape หรือ
Video หรือ Videocassette หมายถึง แถบสารสังเคราะห์ที่เคลือบด้วย
สารแม่เหล็กและสามารถบันทึกสัญญาณภาพและเสียงได้ โดยผ่านเครื่องบันทึกภาพ
หรืออาจบันทึกโดยตรงจากเครื่องรับโทรทัศน์ แล้วสามารถนำมาเล่นกลับหรือ
ถ่ายทอดเป็นภาพและเสียงดังเดิมด้วยระบบโทรทัศน์ ออกมาทางเครื่องรับโทรทัศน์
(วิภาวี ตูยานนท์ 2524 : 107)

วิโรจน์ อัมพิทักษ์ ได้ให้ความหมายว่า เทปโทรทัศน์หรือวีดีโอเทป
(Video Tape) เป็นสื่อโสตประเภทหนึ่งที่มีหลักในการทำงานโดยอาศัยระบบ
การบันทึกสัญญาณภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวทั้งสีและขาวดำ มีเสียงหรือไม่มีเสียง
ก็ได้ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์บนฉนวนเทป เมื่อบันทึกเสร็จก็สามารถนำมาเล่น
วีดีโอเทป (play back the recording) กับเครื่องรับภาพเพื่อเปลี่ยนสัญญาณ
ที่บันทึกไว้กลับเป็นเสียงและภาพได้ทันที (วิโรจน์ อัมพิทักษ์ 2526 : 43)

สันตัก ภิบาลสุข ได้อธิบายว่า วีดีโอ ถ้าจะแปลตามศัพท์เทคนิค
ก็หมายถึง "ภาพ" ส่วนคำว่า "วีดีโอเทป" ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในขณะนี้อาจแปล
ได้ว่า "เทปบันทึกภาพ" หรือ "เทปโทรทัศน์" นั้น หมายถึง 2 กรณี คือ
(สันตัก ภิบาลสุข 2527 : 20)

1. เครื่องบันทึกเทปโทรทัศน์ หมายถึง เครื่องเล่นวีดีโอเทปที่ใช้ได้ทั้งบันทึกและเล่นเทปออกจากเครื่องรับโทรทัศน์ หรือที่วีโมเตอร์ ไม่ว่าจะเป็นแบบ VTR (Video Tape Recorder) ซึ่งเป็นเทปชนิดม้วน หรือแบบ VCR (Video Cassette Recorder) ซึ่งเป็นเทปชนิดคasset

2. เทปภาพ หมายถึง วีดีโอเทป หรือเทปบันทึกภาพ หรือเทปโทรทัศน์ ทั้งชนิดม้วนและชนิดคasset

สนัน บัณฑิติน ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องวีดีโอเทปว่า คำว่า "วีดีโอ" หรือที่ป้ายตามร้านให้เขาและจำหน่ายเรียกว่า "วีดีโอ" นั้น มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Video และพจนานุกรมเวบสเตอร์ อานว่า วีดีโอ ภาษาละตินแปลว่า ฉ้นเห็น เป็นคำคุณศัพท์แปลว่า แห่งวิทยุโทรทัศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แห่งส่วนที่เป็นภาพของการส่งออกอากาศ แต่ได้ใช้เป็นคำนามแปลว่า วิทยุโทรทัศน์ และในศัพท์านุกรมสื่อสารมวลชนแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อธิบายว่า "วีดีโอ" หมายความว่า หมายถึงส่วนที่มองเห็น หรือส่วนที่เป็นภาพในรายการวิทยุโทรทัศน์ หรือจากการฉายภาพหรือภาพยนตร์ ซึ่งแตกต่างจากส่วนของเสียงหรือส่วนที่ทำให้หูได้ยิน ในปัจจุบันคำว่า "วีดีโอ" มักจะใช้เรียกย่อแทนคำว่า "วีดีโอเทป" มากกว่า อย่างอื่น ถ้ามุ่งให้ความหมายเฉพาะก็มักจะระบุไว้ชัดเจน เช่น เครื่องเล่นวีดีโอเทปหรือเครื่องเล่นและบันทึกวีดีโอเทป วีดีโอเกมส์ เป็นต้น เมื่อ พ.ศ. 2497 ประเทศไทยได้จัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ขึ้นเป็นครั้งแรก คือ ช่อง 4 บางขุนพรหม และสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งนี้ใช้เทปโทรทัศน์สำหรับบันทึกภาพและเสียงรายการดี ๆ เอาไว้ออกอากาศซ้ำ ความจริงเทปโทรทัศน์นี้ก็คือ วีดีโอเทปนั่นเอง แต่คำว่า "วีดีโอ" ไม่ได้เข้ามาตั้งแต่สมัยนั้น แต่เข้ามาพร้อมกับการเกิดมีเครื่องเล่นและบันทึกเทปโทรทัศน์หรือวีดีโอเทปขนาดตั้งโต๊ะที่ใช้ควบกับเครื่องรับโทรทัศน์ ออกจำหน่ายอย่างแพร่หลายในประเทศไทยเมื่อราว 4 - 5 ปีมานี้เอง (สนัน บัณฑิติน 2527 : 9 - 14)

จากการให้ความหมายของคำว่า แถบบันทึกโทรทัศน์ เทปบันทึกภาพ เทปโทรทัศน์ วีดีโอหรือวีดีโอเทป ดังกล่าวข้างต้นที่จริงก็ถือสิ่งเดียวกัน คูได้จากภาษาอังกฤษที่อยู่ในวงเล็บท้ายกาเหล่านั้นเขียนเหมือนกันคือ Video Tape หรือ video ซึ่งขณะนี้ประชาชนทั่วไปจะเคยชินและรู้จักคำว่า วีดีโอเทป หรือนิยมพูดสั้น ๆ ว่า วีดีโอ มากกว่าคำอื่น ๆ ฉะนั้นเมื่อพูดถึงวีดีโอเทปก็น่าจะหมายถึง

1. เครื่องเล่นวีดีโอเทปที่ใช้ได้ทั้งบันทึกและเล่นเทปออกจากเครื่องรับโทรทัศน์
2. ม้วนวีดีโอเทปหรือเทปบันทึกภาพ หรือ เทปโทรทัศน์ทั้งชนิดม้วนและชนิดคัลบ ซึ่งใช้บันทึกการต่าง ๆ

คุณค่า ข้อดี และประโยชน์ของวีดีโอเทป

นับตั้งแต่วีดีโอเทปได้เข้ามามีบทบาทในวงการสื่อ สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ได้ให้ความสนใจและนำวีดีโอเทปมาใช้มากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับสื่ออื่น ๆ และพิจารณาคุณสมบัติแล้ว วีดีโอเทปมีลักษณะเด่นหลายประการที่น่าจะนำมาใช้เพื่อการศึกษา เช่น

1. ความสามารถในการเสนอภาพในแง่มุมต่าง ๆ วิธีการถ่ายทำและตัดต่อวีดีโอเทป สามารถแสดงให้เห็นทั้งภาพระยะใกล้ (close up) และภาพระยะไกล ซึ่งการ close up ทำให้ผู้ดูได้เห็นสิ่งที่ต้องการจะเน้นหรือนำเสนอได้อย่างชัดเจน ในขณะที่เกี่ยวกับภาพระยะไกลทำให้เห็นสภาพแวดล้อมทั่ว ๆ ไปด้วย
2. สามารถเปิดดูรายการซ้ำได้หลายครั้งตามความพอใจหรือวนกว่าจะพอใจ
3. เครื่องเล่นวีดีโอเทปบางรุ่นสามารถหยุดภาพ เลื่อนภาพทีละเฟรมหรือเล่นภาพซ้ำในส่วนที่ต้องการได้ ทำให้สามารถเห็นความต่อเนื่องของภาพได้อย่างชัดเจน ซึ่งถ้าดูตามปกติคงจะไม่สามารถสังเกตเห็นได้ชัด

4. สามารถถ่ายภาพและเสียงหรือบันทึกได้ สามารถบันทึกภาพจากรายการทีวี หรือจากวิดีโอเทปเครื่องอื่นได้ในขณะที่ดูรายการไปด้วย

5. ในส่วนของผู้ผลิตรายการ หากผลิตรายการครั้งแรกได้ภาพหรือเสียงที่ไม่สมบูรณ์ สามารถหาภาพหรือเสียงมาใส่แทรกในภายหลังได้ ถ้ามีเครื่องตัดต่อโดยไม่จำเป็นต้องทำใหม่ทั้งรายการ

จากการสัมมนาเรื่องบทบาทและแนวโน้มของ เทคโนโลยีเพโทรทัศน์

ในการศึกษาและการพัฒนาประเทศของนักวิชาการ นักการศึกษา ตลอดจนครู เมื่อวันที่ 8 - 9 กรกฎาคม 2525 พอจะสรุปถึงคุณค่า ข้อดี และประโยชน์ของเพโทรทัศน์ได้ดังนี้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525 :

1 - 25)

① 1. ใช้เพโทรทัศน์บันทึกการสอบที่ครูต้องสอนเรื่องเดียวกันซ้ำหลายรอบ ในกรณีที่มีผู้เรียนมาก การเรียนแบ่งเป็นรอบ ๆ โดยนำเพโทรทัศน์ที่บันทึกการสอบของครูมาเปิดสอนนักเรียนแต่ละรอบ แทนที่ครูจะต้องสอนเองทุกรอบในเรื่องเดียวกัน ซึ่งอาจจะสอนได้ไม่ดีทุกรอบ

2. บันทึกสิ่งที่จะเอาไปศึกษา เอาไว้ใช้ในการพิจารณาหรือให้รู้ผลว่าเป็นอย่างไร เช่น บันทึกการสอบไว้ เพื่อนำมาให้อ่านและคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตร ใ้บทบทวนและพิจารณาหาทางปรับปรุงการสอนได้ดียิ่งขึ้น

② 3. บันทึกการใหม่สั้น ๆ เฉพาะเรื่อง นำไปเสริมในรายการที่สอน และยังบันทึกการโทรทัศน์ได้โดยตรง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนต่อไป

4. บันทึกการจากภาพยนตร์ เพโทรทัศน์มันเกี่ยวสามารถบรรจุภาพยนตร์ได้ 4 - 5 เรื่อง นำไปใช้ได้สะดวกกระทัดรัด

5. แนวโน้มของราคาเพโทรทัศน์ในอนาคตจะลดลง

③ 6. เพโทรทัศน์ราคาถูกกว่าฟิล์มภาพยนตร์ เพโทรทัศน์บันทึกได้แล้วสามารถลบทิ้งแล้วบันทึกได้ใหม่หลายครั้ง เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายและงบประมาณในการจัดหา

๕ ๗. เทปโทรทัศน์สามารถคัดต่อส่วนที่ถ่ายทำไม่ได้ออกไปได้ ซึ่งทำให้การดำเนินเรื่องราบรื่นดีกว่าการออกรายการสด

๕ ๘. บันทึกภาพแล้วสามารถชมได้ทันที ไม่ต้องไปผ่านขั้นตอนการล้างฟิล์มเหมือนภาพยนตร์ ในเวลาใช้จะเจียบ ไม่มีเสียงรบกวนสมาธิผู้ชม เพราะเครื่องเล่นเทปโทรทัศน์เจียบกว่าเครื่องฉายภาพยนตร์

๕ ๙. มีขนาดเล็กสะดวกต่อการเคลื่อนย้าย และคาดว่าต่อไปในอนาคตจะมีขนาดเล็กลงเรื่อย ๆ

๕ 10. สามารถใช้กับกลุ่มผู้ชมต่าง ๆ กัน คือ
 ผู้ชมกลุ่มใหญ่ ใช้ในลักษณะของการผลิตเทปโทรทัศน์แล้วส่งให้สถานีโทรทัศน์เป็นผู้ส่งกระจายสาร
 ผู้ชมเฉพาะกลุ่ม ใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะ
 ผู้ชมเฉพาะบุคคล โดยการผลิตรายการ การศึกษารายบุคคล ให้แต่ละคนได้ศึกษาซึ่งอาจจะใช้ควบคู่กับคอมพิวเตอร์

วิโรจน์ อิมพิทักษ์ (๒๕๒๖ : ๔๕) ได้เสนอแนะให้ใช้เทปโทรทัศน์หรือวิดีโอเทปถ่ายทอดผลงานวิจัยทางค่านเกษตร หรือวิทยาการแขนงใหม่ถ่ายทอดสู่ประชาชนผู้สนใจ เนื่องจากเทปโทรทัศน์หรือวิดีโอเทปสามารถแสดงขั้นตอนของการปฏิบัติต่าง ๆ ของผลงานวิจัยค่านเกษตรได้อย่างละเอียดเข้าใจง่าย ในกรณีที่มีผู้สนใจมากก็สามารถนำไปถ่ายทอดทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ทั่วประเทศ หรือถ้าหากมีผู้สนใจน้อยก็สามารถนำเทปโทรทัศน์หรือวิดีโอเทปไปถ่ายทอดให้เฉพาะกลุ่มได้ สรุปแล้วการใช้เทปโทรทัศน์หรือวิดีโอเทปมีข้อดีที่สำคัญหลายประการ คือ

(วิโรจน์ อิมพิทักษ์ ๒๕๒๖ : ๔๕)

๑. เทปโทรทัศน์หรือวิดีโอเทปเป็นสื่อโสตทัศนศึกษาที่สร้างความสนใจให้แก่ทั้งนักวิจัยและผู้ใช้งาน เนื่องจากการถ่ายทอดผลงานค่านเกษตรโดยใช้สื่อชนิดนี้สามารถทำให้ผู้ใช้งานเข้าใจเนื้อหาและการนำผลงานวิจัยค่านเกษตรไปปรับใช้ได้ง่ายขึ้น

2. เทปโทรทัศน์หรือวีดีโอเทป เหมาะสำหรับการบันทึกการทดลอง หรือผลการวิจัยทางงานเกษตรที่ต้องดูแลทันที

3. ม้วนเทปวีดีโอ ราคาแพงนักและสามารถบันทึกได้ซ้ำหลายครั้ง

4. ม้วนเทปวีดีโอ มีขนาดเล็กเก็บรักษาได้ง่าย

5. เป็นสื่อโสตที่สามารถเล่นได้ทั้งในที่ที่มีแสงสว่าง หรือในที่มืดก็ได้

ดังนั้นจึงสะดวกขึ้น ในการนำไปถ่ายทอดหรือเผยแพร่ผลงานวิจัยทางงานเกษตร

จากข้อดี ลักษณะเด่นและประโยชน์ของวีดีโอเทปดังกล่าวนี้ เราอาจจะนำวีดีโอเทปมาใช้เพื่อการศึกษาในลักษณะต่อไปนี้ ก็คือ

1. ใช้สอนเนื้อหาตามหลักสูตร โดยจัดทำผู้เชี่ยวชาญในแต่ละวิชามาเป็น ผู้สอน จะทำให้ได้รายการที่มีคุณภาพ

2. ใช้ในการสาธิต การแสดง การทำสิ่งของต่าง ๆ ซึ่งในการ ถ่ายทอดสามารถนำเสนอในสิ่งที่ผู้ชมควรได้ดูใกล้ชิดเป็นอย่างดี เช่น ภาพ close up ทำให้ง่ายต่อการเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ได้

3. ใช้ในการสอน ซึ่งอาจจะเป็นรายการเสริมบทเรียน หรือเป็น รายการเพิ่มพูนความรู้ เพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. ใช้ในการให้ความรู้ในลักษณะของการศึกษานอกโรงเรียนแก่ประชาชน ทั่วไป โดยจัดทำเป็นโปรแกรมข่าวสารข้อมูล ความรู้ทั่วไปที่เป็นประโยชน์หรือ รายการที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะและอาชีพ แล้วนำไปเผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ ในรูปของรายการทีวี หรือเผยแพร่ในรูปของวีดีโอเคลื่อนที่ก็ได้

5. ใช้ในการอบรมบุคลากร และการพัฒนาทักษะด้านปฏิบัติ โดยการ บันทึกภาพกิจกรรม เหตุการณ์หรือการฝึกภาคปฏิบัติ แล้วนำมาฉายดูข้อดี ข้อเสีย ต่าง ๆ เพื่อหาจุดบกพร่องแล้วแก้ไขให้ดีขึ้น

6. ใช้ในการเสริมสร้างหรือปลูกฝังทัศนคติ ระเบียบวินัย จริยธรรม คุณธรรม หรือใช้ในการให้ความรู้รอบรอบ เช่น ใช้ในการรณรงค์ในเรื่อง ความสะอาดของบ้านเมือง การป้องกันการตัดไม้ทำลายป่า เป็นต้น

สำหรับประเทศไทยก็ได้นำสื่อวีดิโอเทปมาใช้เพื่อการศึกษาเช่นกัน และมีแนวโน้มว่าจะใช้มากขึ้นดังจะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้สถานการศึกษาต่าง ๆ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาได้ให้ความสนใจที่จะนำวีดิโอเทปมาใช้ในการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน เช่น โครงการ

"Medical Education For Student In Rural Areas Project"

หรือโครงการศึกษาทางแพทย์ในเขตชนบท มีชื่อย่อว่า MESRAP ทั้งนี้สืบเนื่องจากประเทศไทยขาดแคลนแพทย์ โดยเฉพาะชนบทจำเป็นต้องมีแพทย์ที่ได้รับการฝึกหัดเพื่อมาดูแลรักษาเบื้องต้นอีกมาก ดังนั้นกระทรวงสาธารณสุขจึงร่วมมือกับคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก่อตั้งโครงการนี้ขึ้นมาเมื่อปี พ.ศ. 2521 โดยคัดเลือกนักศึกษาจากเขตชนบทต่าง ๆ มาเรียน ระยะเวลาการเรียน 3 ปีแรก นักศึกษาที่คัดมาจากแหล่งชนบทต่าง ๆ เหล่านั้นจะเรียนเหมือนกับนักศึกษาแพทย์ที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกประการ และเมื่อขึ้นปี 4 ของนักศึกษา MESRAP พวกเขาจะถูกส่งไปยังโรงพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี เพื่อเรียนภาคปฏิบัติอีก 3 ปี ก่อนสอบครั้งสุดท้ายเหมือนกับนิสิตภาคปกติทุกประการ อาจารย์ที่สอนในช่วงภาคปฏิบัตินั้นจะเป็นแพทย์ของโรงพยาบาล แพทย์แต่ละคนนอกจากจะทำงานรักษากันไข้ของโรงพยาบาลเป็นประจำแล้ว ยังต้องรับผิดชอบการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ซึ่งเน้นหนักด้านการแก้ปัญหาและแนะวิธีการ เรียนด้วยตนเอง โดยมอบให้อ่านหนังสือก่อนเข้าเรียนและพยายามกระตุ้นให้สาารถพึ่งตัวเองมากที่สุด ห่วงสุมุคิน โรงพยาบาลพระปกเกล้ามีหนังสือและวิทยานิพนธ์ทางการแพทย์มากมาย และจะมีห้องหนึ่งสำหรับให้เรียนโดยการดูวีดิโอเทปเป็นส่วนประกอบ โดยนักศึกษาแพทย์เหล่านั้นจะต้องศึกษาเรื่องราวต่าง ๆ ที่กำหนดให้จากวีดิโอเทป เช่น เรื่องเกี่ยวกับเชื้อ สะบ้าเชื้อ เป็นต้น เมื่อศึกษาจากวีดิโอเทปแล้ว ก็จะมีการทดสอบความรู้ในเรื่องนั้น ๆ (Throngprateep Somchal. 1984 :

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา ก็ได้มีนโยบายที่จะใช้วิธีโอเทปมาเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน ซึ่งขณะนี้ก็ได้ผลิตรายการวิธีโอเทปต่าง ๆ ขึ้น พร้อมทั้งจัดทำสำเนาส่งไปยังสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดต่าง ๆ เพื่อให้โรงเรียนในสังกัดมาใช้บริการ เนื้อหาที่ผลิตรายการวิธีโอเทป ตัวอย่างเช่น จริยศึกษาระดับประถมศึกษา การประหยัด ความซื่อสัตย์สุจริต การสอนพลศึกษา ชั้น ป. 5 - 6 การสอนในศตวรรษข้างหน้า กิจกรรมดนตรีนาฏศิลป์ระดับประถมศึกษา รายการชุดวิชาคณิตศาสตร์ เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2527 : เอกสารโรเนียว)

นอกจากนี้แล้วที่ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการสาธารณสุขมูลฐานอาเซียน ซึ่งมีภารกิจในด้านการฝึกอบรมและพัฒนาการสาธารณสุขก็ได้นำเอาวิธีโอเทปมาใช้ในการฝึกอบรมเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น (บุญส่ง แจ่มสว่าง 2528 : 57) ส่วนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้ตั้งศูนย์ผลิตวิธีโอเทปขึ้นเพื่อผลิตรายการให้ความรู้แก่ประชาชนที่มาติดต่อกับธนาคาร โดยเฉพาะประชาชนที่อยู่ต่างจังหวัด เนื้อหาของรายการปี 4 เรื่องที่เป็นหลักใหญ่ ๆ คือ การเกษตร กิจกรรมธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร วัสดุอุปกรณ์การเกษตร และสารบันเทิง เมื่อผลิตรายการเรียบร้อยแล้ว ก็จะจัดทำสำเนาเทปรายการส่งไปให้ธนาคารที่เป็นสาขาต่างจังหวัดเผยแพร่รายการต่อไป เท่าที่ผ่านมามีปรากฏว่าประชาชนให้ความสนใจต่อรายการมาก (นพดล เตียรกุล : สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2529)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าวิธีโอเทปเป็นสื่อที่เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ถ้าหากผู้นำไปใช้ได้จักระบบการใช้วิธีโอเทปเพื่อการศึกษาอย่างดีแล้ว จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดทางการศึกษา

ศูนย์ผลิตตรายการวีดีโอเทปเพื่อการศึกษา

รัฐบาลมีนโยบายที่จะสร้างระบบการศึกษาให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น และพิจารณาเห็นว่าวิธีการที่จะสร้างระบบการศึกษาให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น ได้นั้น ควรนำสื่อมวลชนมาใช้ในการให้การศึกษา ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในด้านการจัดการศึกษา จึงมุ่งจัดการศึกษาให้มีความเสมอภาคกันทั้งในด้านโอกาสและคุณภาพการศึกษา โดยนำสื่อมวลชนมาใช้ในการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน

โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่มีบทบาทในการให้การศึกษาแก่ประชาชนทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ถึงแม้ว่าโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงในด้านการผลิตตรายการและการจัดออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ก็ตาม แต่ประโยชน์ที่ได้รับนั้นจะนำมาซึ่งความเสมอภาคและคุณภาพทางการศึกษาตามหลักการของรัฐบาล ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงมอบให้ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษากรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการใช้โทรทัศน์เป็นสื่อในการพัฒนาการศึกษา และได้จัดรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาเพื่อกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ มาตั้งแต่ปี 2502 ต่อมาในปี พ.ศ. 2526 กระทรวงศึกษาธิการได้รับข้อเสนอแนะจากกรรมาธิการพิจารณางบประมาณปี พ.ศ. 2527 ว่า น่าจะใช้วีดีโอเทปเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนแทนภาพยนตร์ 16 มิลลิเมตร เพราะการผลิตตรายการวีดีโอเทปมีราคาถูกกว่า ประกอบกับเครื่องเล่นวีดีโอเทปและเครื่องรับโทรทัศน์มีแนวโน้มว่าจะถูกลง หน่วยงานต่าง ๆ สามารถที่จะจัดซื้อมาใช้ได้ จากข้อเสนอแนะของกรรมาธิการพิจารณางบประมาณนี้เอง กระทรวงศึกษาธิการได้ถือเป็นนโยบายสำคัญและได้อนุมัติให้ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษากรมการศึกษานอกโรงเรียน เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการจัดตั้งศูนย์ผลิตตรายการวีดีโอเทปเพื่อการศึกษาขึ้น ศูนย์ผลิตตรายการวีดีโอเทปเพื่อการศึกษานี้จะทำหน้าที่ผลิตตรายการวีดีโอเทปเพื่อการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนให้ทุกหน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการ

การจัดและผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาของศูนย์ผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษา มี 4 ลักษณะ ดังนี้

1. จัดและผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาสำหรับออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ของต่าง ๆ

2. จัดและผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาสำหรับใช้เสริมการเรียนการสอนในระบบโรงเรียน

3. จัดและผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาสำหรับประชาชนในท้องถิ่นชนบทและสำหรับผู้ท่อยู่ในระบบโรงเรียน

4. จัดและผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาตามความต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ

ศูนย์ผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาได้ดำเนินการก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2527 แล้วเสร็จเมื่อปลายปี พ.ศ. 2528 และเริ่มใช้ผลิตรายการได้ตั้งแต่เดือนมกราคม 2529 การผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาในระบบโรงเรียน ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ใ้ร่วมมือและประสานงานกับกรมสามัญศึกษากกรมวิชาการ ผลิตรายการวิดีโอเทปวิชาเกษตร ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่วนการผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาในระบบโรงเรียนนั้น ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาจะเป็นศูนย์กลางในการผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาในระบบโรงเรียน ประสานงานและวางแผนการดำเนินงานวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาทั้งในด้านการผลิตรายการ การเผยแพร่กับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในลุ่มกลาง ส่วนภูมิภาค ตลอดจนเป็นศูนย์กลางในการจัดหา รวบรวมรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อจัดระบบสำเนาเทปบริการแก่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาค ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด และหน่วยงานอื่นตามที่ขอมา

การจัดการศึกษาด้านอาชีพ ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน

การจัดการศึกษาด้านอาชีพ ที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนดำเนินการอยู่นั้น จัดอยู่ในประเภทกิจกรรมด้านการให้ทักษะและวิชาชีพ เป็นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานและการดำรงชีวิต ลักษณะของการจัด การศึกษาด้านอาชีพจะจัดตามความต้องการและความพร้อมของประชาชน มุ่งให้ ผู้เรียนเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ มีความพร้อมในการประกอบอาชีพ สามารถพัฒนาอาชีพและชีวิตของตนเองให้ดียิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่เดิม การจัดการศึกษา ด้านอาชีพนี้จัดในลักษณะการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้และฝึกทักษะอาชีพต่าง ๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยจัดในรูปของการสอนประจำตามโรงเรียนต่าง ๆ การสอนแบบเคลื่อนที่ไปหากลุ่มผู้เรียน และการจัดสอนแบบกลุ่มสนใจ กิจกรรม เหล่านี้มีดังนี้

การศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพหรือการสอนวิชาชีพ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2529 : 10) เป็นการจัดเพื่อส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนในด้านการประกอบ อาชีพให้ดีขึ้น นับตั้งแต่การแนะแนวให้เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ ฝึกทักษะ ให้มีความพร้อมในการประกอบอาชีพ เสริมการประกอบอาชีพเพื่อกำรงชีวิตโดยจัดเป็น หลักสูตรระยะสั้น ๆ 2 ประเภท คือ

1. ประเภทประจำที่ ได้แก่ โรงเรียนผู้ใหญ่สายอาชีพ ซึ่งจัดสอนโดยใช้ สถานที่ของโรงเรียนกลางวัน ที่มีครูอาจารย์อยู่พร้อมแล้ว ใช้เวลาเรียนตอนเย็น หลักสูตรเวลาเรียนตั้งแต่ 50 - 150 ชั่วโมง ตามความเหมาะสมของลักษณะวิชา แต่ละวิชาจะเปิดสอนโดยใช้เวลาเรียนไม่เท่ากัน

2. ประเภทเคลื่อนที่ จัดเป็นหน่วยเคลื่อนที่ออกไปสอนประชาชนในชนบท หรือหมู่บ้านห่างไกล เมื่อประชาชนได้รับการฝึกอบรมระยะหนึ่งแต่ไม่เกิน 1 ปี จะเคลื่อนย้ายไปเปิดสอนในที่อื่นต่อไป เปิดทำการสอนในเวลากลางวันในเวลาราชการ

ใช้หลักสูตรเดียวกันกับหลักสูตรการสอนวิชาชีพแบบประจำที่ คือ 50 - 150 ชั่วโมง วิชาที่เปิดสอนก็คล้าย ๆ กัน มีวิชาที่คล้ายคลึงกัน ช่างเครื่องยนต์ วิทยุ ไฟฟ้า เสริมสวยและเกษตรกรรม เป็นต้น

การจัดกลุ่มสนใจ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2529 : 11)
 กลุ่มสนใจเป็นงานการศึกษานอกโรงเรียนอีกรูปแบบหนึ่ง ที่จัดโดยคำนึงถึงสภาพความเป็นอยู่ ปัญหา ความต้องการและความสนใจของประชาชนที่แตกต่างกันไป แต่ละบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ความสามารถที่เรียนให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสมที่สุด การจัดการศึกษาที่มีลักษณะยืดหยุ่นสามารถสนองความต้องการของบุคคลใดภายในระยะเวลาอันสั้น หลักสูตรที่เปิดสอนไม่เกิน 30 ชั่วโมง อาจเป็นระยะเพียง 5 หรือ 8 ชั่วโมงก็ได้ ตามลักษณะของวิชาที่ประชาชนสนใจจะเรียน โดยเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละไม่น้อยกว่า 15 คน ผู้สอนก็เป็นผู้ที่มีความชำนาญงานในสาขาวิชาที่เปิดสอน จะเป็นข้าราชการหรือไม่เป็นข้าราชการก็ได้ ขอให้มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนเป็นอันใช้ได้ วิชาที่เปิดสอน เช่น การติดตามดอกเบี้ย การทำบัญชี การคัดเลือกรูป การเพาะเห็ดฟาง เป็นต้น

ในระดับจังหวัดนั้น ฝ่ายการศึกษายาชีพของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด จะเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการสอนวิชาชีพ และกลุ่มสนใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิดีโอ เทปหรือเทปโทรทัศน์เท่าที่มีผู้ศึกษานั้น ส่วนมากจะเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการทดลองใช้วิดีโอ เทปหรือเทปโทรทัศน์สอน สาธิตและให้ความรู้ในวิชาต่าง ๆ แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลของการทดลองมีทั้งแตกต่างกันและไม่แตกต่างกัน เช่น

ปี 2514 วณี รัตนวงศ์ ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบ
ผลการสอนวิชาสังคมศึกษาในวิทยาลัยครูโดยใช้วิธีโอเทกับการสอนโดยไม่ใช้
วิธีโอเท โดยทดลองสอนกับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา
2 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน เรียนจากครูคนเดียวกัน กลุ่มละ 5 ครั้ง แล้วทำการทดสอบ
ปรากฏว่าผลการเรียนของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (วณี รัตนวงศ์
2514 : 43)

ในปี 2521 ปราโมทย์ เทพพัลลภ ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชา อิเลคทรอนิกส์เบื้องต้น โดยวิธีเรียนด้วยตนเองจากเทป
โทรทัศน์ สไลด์เทป และการเรียนในชั้นตามปกติกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนมัธยมแบบผสม 3 โรงเรียน ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยปรากฏว่า
การเรียนจากเทปโทรทัศน์มีปริมาณการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันกับการเรียนรู้กับครู
ตามปกติ และปริมาณการเรียนรู้จากเทปโทรทัศน์กับสไลด์ก็แตกต่างกัน
(ปราโมทย์ เทพพัลลภ 2521 : 30 - 32)

X เมื่อปี 2528 ไพศาล ชวัญหนู ได้ทำวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนหลักการวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทปโทรทัศน์สาธิต
การทดลองกับนักเรียนทำการทดลองจริง ผลวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้
ด้านหลักการวิทยาศาสตร์ที่เรียนจากเทปโทรทัศน์สาธิตการทดลองให้ผลสูงกว่า
การเรียน โดยการทำการทดลองจริงทั้งในระดับผู้มีความสามารถในการเรียนสูง
และระดับผู้มีความสามารถทางการเรียนต่ำ (ไพศาล ชวัญหนู 2528 : 33)

ในต่างประเทศนั้น ปี 1983 มิลเลอร์ แห่งมหาวิทยาลัยลุยเซียนา
ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้วีดีโอในการฝึกอบรมความปลอดภัยในโรงงาน
อุตสาหกรรม โดยทดลองกับลูกจ้างที่บริษัทเคมีภัณฑ์ใหญ่แห่งหนึ่งในลุยเซียนา
แบ่งลูกจ้างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง
จะดูรายการวีดีโอที่ชื่อว่า "นาที่ปลอดภัย" ซึ่งยาวประมาณ 5 - 8 นาที

เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอุตสาหกรรม ตลอดระยะเวลาของการศึกษา 30 วัน กลุ่มทดลองจะได้ดูรายการวิดีโอ 4 ครั้ง ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นไม่ได้ดูวิดีโอ ผลการศึกษาพบว่า ลูกจ้างที่ดูรายการ "หน้าที่ปลอดภัย" จะมีความปลอดภัยในการทำงานมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ดูวิดีโอ

(Maller. 1984 : 2659 - A)

จากรายงานการวิจัยของ ไลเนส ซึ่งเสนอในงาน The Annual Convention of Association for Educational Communications and Technology เมื่อวันที่ 20 มกราคม 1985 รายงานการวิจัยได้กล่าวถึง ผลกระทบของการใช้วิดีโอสอนทฤษฎีและฝึกทักษะ เกี่ยวกับการแก้ไขหัวใจให้พ้น การศึกษาครั้งนี้เพื่อจะดูว่าการสอนโดยใช้วิดีโอ จะมีผลคล้ายหรือเกือบเท่ากับการสอนซึ่งไม่ใช้วิดีโอหรือไม่ โดยศึกษากับนักศึกษาวิชาพยาบาล 100 คน อายุ 18 - 20 ปี แบ่งนักศึกษาวิชาพยาบาลออกเป็น 2 กลุ่ม ทั้งสองกลุ่ม จะถูกสอนและฝึกทักษะต่าง ๆ ในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เช่น การช่วยชีวิตคน โดยคน ๆ หนึ่ง และคน 2 คน เรื่อง ระบบทางเดินหายใจ การช่วยชีวิตทารกแรกเกิด ซึ่งกลุ่มหนึ่งจะเรียนจากวิดีโอ อีกกลุ่มหนึ่งเรียนโดยไม่ใช้วิดีโอ หลังจากนั้นมีการทดสอบวัดผลการเรียนซึ่งใช้ข้อสอบเดียวกัน ผลปรากฏว่าทั้งสองกลุ่มใช้คำตอบไม่แตกต่างกัน แต่วิดีโอสามารถนำมาใช้สอนได้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ เรื่องระบบทางเดินหายใจได้ (Lyness. 1985 : 113)

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับวิดีโอเทปในด้านการศึกษาออกโรงเรียนนั้น มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

ทิทนา แคมป์ และคนอื่น ๆ ได้วิจัยเรื่องการผลิตและการใช้เทปโทรทัศน์ ประกอบการฝึกอบรมกระบวนการกลุ่มในปี พ.ศ. 2524 โดยได้ผลิตเทปโทรทัศน์เพื่อใช้ประกอบการฝึกอบรมกระบวนการกลุ่มแก่ข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป จำนวน 4 เรื่อง คือ มนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน ลักษณะผู้นำ บทบาทสมาชิกกลุ่ม

และทักษะการนาอภิปราช ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการศึกษา เทปโทรทัศน์สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการศึกษา เทปโทรทัศน์ แสดงว่า เทปโทรทัศน์ ทั้ง 4 เรื่องมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง ผลการวิจัยนี้นับว่าเป็นเรื่องสนับสนุนให้มีการผลิตสื่อการเรียนรู้อีกมากขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ควรมีการผลิตเทปโทรทัศน์ที่ให้ความรู้ เป็นการศึกษาจากระบบ กับผู้ศึกษาระดับต่าง ๆ ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เช่น การให้ความรู้แก่เกษตรกร การให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับโภชนาการและการดูแลสุขภาพ เมื่อเกิด ความเจ็บป่วยต่าง ๆ และควรผลิตเทปโทรทัศน์เพื่อการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ ต่าง ๆ กัน เช่น เพื่อให้ความรู้ เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดี หรือเพื่อฝึกทักษะความ ชานาญบางอย่าง (อิศนา - แซมณี - และคนอื่น ๆ 2525 : 55 - 66)-

ในปี พ.ศ. 2524 นี้เช่นกัน วิภาวี กุทยานนท์ ได้วิจัยเรื่องโครงการ จัดตั้งเทปโทรทัศน์เคลื่อนที่เพื่อการศึกษาออกโรงเรียน สำหรับกรมการศึกษาออก โรงเรียน ซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน ประจำภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย มีความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับโครงการ จัดตั้งเทปโทรทัศน์เคลื่อนที่ในท้องถิ่นต่าง ๆ -สรุปได้ดังนี้ (วิภาวี กุทยานนท์ 2524 : 137 - 138)

1. ด้านความจำเป็นและคุณประโยชน์ในการจัดตั้งหน่วยเทปโทรทัศน์ เคลื่อนที่เพื่อการศึกษาออกโรงเรียน ผู้อำนวยการศูนย์จากทุกภาคมีความคิดเห็นว่า โครงการจัดตั้งเทปโทรทัศน์เคลื่อนที่นี้ หากได้ทำจริงจริงก็จะเป็นโครงการที่จำเป็น และนับว่าเป็นประโยชน์มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับชาวชนบททั่วไป เป็นการให้ บริการความรู้แก่คนหมู่มากในเวลาเดียวกัน การพบเห็นและได้รับประสบการณ์ตรง จากเทปโทรทัศน์ บางครั้งมีประสิทธิภาพดีกว่าการได้ดูของจริงเสียด้วยซ้ำ

2. ด้านการอำนวยความสะดวกประโยชน์ หากมีหน่วยเทปโทรทัศน์เคลื่อนที่แล้ว จะช่วยให้งานของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนประจำภาคดีขึ้นอย่างไรนั้น ผู้อำนวยการ ศูนย์ฯ ภาคต่างก็ให้ความคิดเห็นว่า หากศูนย์ฯ ภาคมีหน่วยเทปโทรทัศน์เคลื่อนที่ก็จะ

สามารถช่วยให้งานการศึกษาออกโรงเรียนเข้าถึงประชาชนได้อย่างรวดเร็ว เป็นการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจได้กว้างขวางและเป็นที่สนใจแก่ประชาชน ทั้งยังเป็นการประชาสัมพันธ์งานการศึกษาออกโรงเรียนเพื่อให้สะดวกในการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

3. งานการดำเนินการ ของกรมการศึกษาออกโรงเรียนตามโครงการ เทปโทรทัศน์เคลื่อนที่นั้น ได้ความคิดเห็นว่ากรมการศึกษาออกโรงเรียนควรจัดตั้ง หน่วยเทปโทรทัศน์เคลื่อนที่ขึ้นในระดับกรมแล้วบันทึกเนื้อหาต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ ในการให้การศึกษาแบบกลาง ๆ ใจได้ทั่วไป ส่วนเนื้อหาที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น บางแห่ง ควรให้ศูนย์ฯ ภาค ร่วมกับกรมฯ จัดหาขึ้น แล้วหมุนเวียนไปให้บริการ ตามท้องถิ่นต่าง ๆ พร้อมทั้งใช้อุปกรณ์ในการใช้เทปโทรทัศน์ด้วย

4. งานความต้องการ ของชุมชนในเขตที่ศูนย์ฯ ภาครับผิดชอบในการจัด หน่วยเทปโทรทัศน์เคลื่อนที่ พบว่า ในบางท้องที่ประชาชนไม่มีโอกาสเลือกชม รายการโทรทัศน์มากนักอาจเป็นเพราะสถานีโทรทัศน์ในภูมิกษณนั้นมีเพียงหนึ่งหรือ สองสถานี และรายการส่วนใหญ่จะเน้นหนักทางการค้าและบันเทิง ส่วนด้านการศึกษา ยังขาดแคลนอยู่ ดังนั้นหากได้มีการจัดรายการความรู้ให้กับชุมชนเพื่อปรับปรุงชีวิต ความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น ก็จะเป็นประโยชน์มาก

5. ความต้องการ เกี่ยวกับการให้บริการการศึกษาออกโรงเรียนต่าง ๆ แก่ชุมชน สรุปได้ว่าทุกภาคต้องการ ให้มีบริการด้านการประกอบอาชีพเพื่อทำมาหากิน สุขภาพอนามัย การศึกษาของประชาชน แนวความคิด ทักษะกิตติ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

นอกจากนี้แล้วผู้อำนวยการศูนย์ฯ ภาค ยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกว่า หากเป็นไปได้ก่อนที่จะทำโครงการจัดตั้งหน่วยเทปโทรทัศน์เคลื่อนที่ กรมการศึกษา ออกโรงเรียนน่าจะให้แต่ละศูนย์ฯ ภาคได้สำรวจปัญหาความต้องการ เพื่อเป็นข้อมูลก่อน จะได้นำมากำหนดความต้องการ ตามความเป็นตามลำดับ เพื่อจะได้จัดเป็นเทป โทรทัศน์ในการสนองความต้องการ เหล่านั้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่าวิถีสื่อ
เป็นสื่อที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน การสำรวจความคิดเห็น
เกี่ยวกับความต้องการรายการวิทยุโอเพนของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้า
ฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง
ในการที่จะพัฒนาและนำวิทยุโอเพนมาใช้เป็นสื่อในการให้บริการการศึกษานอกโรงเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษากันกว่า

วิธีดำเนินการศึกษากันกว่า แบ่งออกเป็น 4 ลำดับขั้นดังนี้

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรในการศึกษากันว่าครั้งนี้ กือบุคลากร ของ
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั่วประเทศ 72 ศูนย์ แยกเป็น

1. บุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ให้ความรู้ด้านอาชีพแก่ประชาชน
ซึ่งได้แก่บุคลากรฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ

2. บุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ให้ความรู้แก่ประชาชนโดยจัด
บริการด้านโสตทัศนูปกรณ์ ซึ่งได้แก่ บุคลากรฝ่ายการศึกษามวลชน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เลือกกลุ่มตัวอย่างในข้อ 1 และข้อ 2 แบบเจาะจง
เนื่องจากหัวหน้าฝ่ายเป็นผู้มีความสำคัญยิ่งในการดำเนินกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน
มีหน้าที่รับผิดชอบ ควบคุม ตรวจสอบ ช่วยเหลือให้คำปรึกษาและติดตามผลการปฏิบัติงาน
ในฝ่ายให้คาเนินไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
จึงเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้า
ฝ่ายการศึกษามวลชนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั่วประเทศ 72 ศูนย์
ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 144 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษารังนี้ เป็นแบบสอบถาม ความคิดเห็นและความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่านาชีพของหัวหน้าฝ่าย การศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือ มีดังนี้

1. วิธีการสร้างเครื่องมือ ในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้เก็บรวบรวม ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาจากเอกสาร หลักสูตรการจัดการศึกษาสายอาชีพของ กรมการศึกษานอกโรงเรียน และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรายการวิดีโอเทป เพื่อ การศึกษา

1.2 ประชุมกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษาสายอาชีพ ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน เจ้าหน้าที่จัดและผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษา ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางสร้างเครื่องมือ

1.3 นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1.1 และ 1.2 มาวิเคราะห์เพื่อสร้าง แบบสอบถามให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการศึกษารังนี้

2. ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามแบบเลือกเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานที่ทำงาน ตำแหน่ง อายุ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามแบบประเมินค่าความต้องการรายการวิดีโอเทป ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด โดยเป็นข้อคำถามความต้องการ รายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่านาชีพ 9 วิชา ได้แก่ วิชาช่างยนต์ 13 ข้อ วิชาช่างวิทยุ 8 ข้อ วิชาช่างไฟฟ้า 9 ข้อ วิชาช่างเชื่อมโลหะ 14 ข้อ วิชา

ช่างตัดเสื้อสตรี 9 ข้อ วิชาช่างตัดเสื้อชาย 13 ข้อ วิชาอาหารและขนม 16 ข้อ
 วิชาคัลคัมและเสริมสวย 8 ข้อ วิชาชีพเกษกร 25 ข้อ รวมทั้งสิ้น 115 ข้อ
 ในตอนท้ายของคำถามแต่ละวิชาปีคำถามปลายเปิดสำหรับผู้ตอบเสนอความคิดเห็น
 เพิ่มเติม

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบเลือกตอบตามความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่าย
 การศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนเกี่ยวกับรายการวีดีโอเทปในค่าน
 รูปแบบการเสนอรายการ ความยาวของรายการ

ค่านรูปแบบการเสนอรายการ ได้แก่ การบรรยาย การสนทนา
 ชักถาม การสาธิต ละคร หลายรูปแบบรวมกัน
 ค่านความยาวของรายการ ได้แก่ 5 นาที 10 นาที 15 นาที
 30 นาที 45 นาที 60 นาที

ในตอนท้ายของคำถามแต่ละค่านมีคำถามปลายเปิดสำหรับผู้ตอบเสนอ
 ความคิดเห็นเพิ่มเติม

3. การหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหา
 คุณภาพของเครื่องมือดังนี้

3.1 ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไป
 ให้คณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท 2 ท่าน เจ้าหน้าที่ผู้จัดการศึกษาสายอาชีพ
 จากกรมการศึกษานอกโรงเรียน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อวีดีโอเทปจากศูนย์
 เทคโนโลยีทางการศึกษา 2 ท่าน เจ้าหน้าที่คานวัดผลการศึกษาจากศูนย์เทคโนโลยี
 ทางการศึกษา 2 ท่าน รวม 8 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงและพิจารณาปรับปรุง
 ความเหมาะสมของแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ภาษา ความชัดเจน ความง่าย
 ความถูกต้อง ชอบเขตของเนื้อหา

3.2 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม นำแบบสอบถามไปหาความเชื่อมั่น
 โดยนำไปทดลองใช้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและเจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษามวลชน

ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด 5 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์ฯ จังหวัดสุโขทัย พังงา ราชบุรี ปราจีนบุรี อุบลราชธานี ศูนย์ละ 4 คน รวม 20 คน แลวนาแบบสอบกาบนั่นกลับมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงแก้ไข และใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

จัดส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละศูนย์ พร้อมทั้งหนังสือแนส่งทางไปรษณีย์ ถึงผู้อำนวยการหรือหัวหน้าศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดทั่วประเทศ เพื่อมอบแบบสอบถามให้กับหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน โดยกำหนดระยะเวลาตอบแบบสอบถามและส่งคืนประมาณ 1 เดือนนับตั้งแต่วันที่จัดส่งแบบสอบถาม และขอให้กลุ่มตัวอย่างคืนแบบสอบถามตามที่อยู่ของผู้วิจัยที่ได้รับไว้ การรวบรวมข้อมูลดำเนินการอยู่ระหว่างวันที่ 15 มกราคม 2530 ถึงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2530 จากการส่งแบบสอบถามทั้งหมด 144 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนมา 122 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.72 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ถัดเลือกแบบสอบถามที่ได้รับคืน โดยเลือกเอาฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก แลวนาฉบับที่สมบูรณ์มาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์
2. จัดแบ่งประเภทของแบบสอบถามตามลักษณะแบบสอบถาม ดังนี้
ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่ง เป็นแบบสอบถามหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ แบบสอบถามหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน

สถานที่ทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกตามที่ตั้งในเขตภาค
ภูมิศาสตร์ 5 ภาค คือ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ
ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
มาแจกแจงความถี่ และนำเสนอเป็นตารางการร้อยละ

4. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเป็นรายการส่วนประเมินค่ามาตรวจให้
คะแนนตามระดับความต้องการดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

5. หากค่าเฉลี่ยของคะแนนที่แทนระดับความต้องการในข้อ 4 เพื่อใช้
สำหรับการแปรผลตามเกณฑ์ประเมินค่าของ เบสต์ (Best. 1959 : 188 -
190) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 - 1.49	หมายความว่า	ต้องการในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.50 - 2.49	หมายความว่า	ต้องการในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	2.50 - 3.49	หมายความว่า	ต้องการในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	3.50 - 4.49	หมายความว่า	ต้องการในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	4.50 - 5.00	หมายความว่า	ต้องการในระดับมากที่สุด

ในการหาค่าเฉลี่ยนี้หาค่าเฉลี่ยรายข้อและค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมด้วย ส่วนแบบสอบถาม
ปลายเปิด ซึ่งอยู่ตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละวิชาให้ผู้ตอบเสนอแนะเพิ่มเติมนั้น
นำผลมาแจกแจงแล้วสรุปตามเนื้อหา

6. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นความถี่เห็นในคำอธิบายแบบการเสนอรายการและความยาวของรายการมาแจกแจงความถี่และนำเสนอเป็นตารางการกระจาย ส่วนแบบสอบถามปลายเปิดซึ่งอยู่ตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละคำที่ผู้ตอบเสนอแนะเพิ่มเติมนั้น นำผลมาแจกแจงแล้วสรุปตามเนื้อหา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. หาคความถี่และการกระจาย
2. หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร (Ferguson, 1971 : 47)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3. หาคความเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ 2524 : 77)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	คะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนน
	$(\Sigma X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความต้องการรายการวิธีโอเพปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการวิธีโอเพปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพ

ในด้านรูปแบบการเสนอรายการ ความยาวของรายการ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวตอบแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ส่งแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 144 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 122 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.72 ของแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษา
นอกโรงเรียนจังหวัด 61 คน หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอก
โรงเรียนจังหวัด 61 คน รวมทั้งสิ้น 122 คน ดังรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 ข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่ N = 122	ร้อยละ
<u>สถานที่ทำงาน</u>		
ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ	32	26.23
ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้	24	19.67
ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง	28	22.95
ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออก	14	11.48
ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	24	19.67
<u>อายุ</u>		
ระหว่าง 24 – 35 ปี	หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ	11 9.02
	หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน	19 15.57
ระหว่าง 36 – 52 ปี	หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ	50 40.98
	หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน	42 34.43
<u>ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย</u>		
ระหว่าง 1 – 3 ปี	หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ	48 39.34
	หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน	53 43.44
ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป	หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ	13 10.66
	หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน	8 6.56

จากตาราง 1 ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม 2 กลุ่ม ได้แก่ หัวหน้าฝ่าย การศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ทำงานอยู่ที่ศูนย์นอกโรงเรียน จังหวัดในเขตภาคเหนือจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 26.33 ภาคใต้จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 19.67 ภาคกลางจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 22.95 ภาคตะวันออกจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.48 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 19.67 ซึ่งเท่ากับภาคใต้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36 – 52 ปี เป็นหัวหน้าฝ่าย การศึกษาสายอาชีพจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 40.98 หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 34.43 ส่วนอายุระหว่าง 24 – 35 ปีนั้น เป็นหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.02 และ หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.57

สำหรับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายระหว่าง 1 – 3 ปี เป็นหัวหน้าฝ่ายการศึกษา สายอาชีพจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 39.34 หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 43.44 ส่วนระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป เป็นหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.66 และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.56

ตอนที่ 2 ความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่านอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เสนอในตอนนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยความต้องการ รายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่านอาชีพของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและ หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน เป็นความต้องการรายการวิดีโอเทปค่านอาชีพ 9 วิชาก็ือ วิชาช่างยนต์ วิชาช่างวิทยุ วิชาช่างไฟฟ้า วิชาช่างเชื่อมโลหะ วิชาช่าง กัดเลื่อยสกรู วิชาช่างกัดเลื่อยชาย วิชาอาหารและขนม วิชาคัฒมและเสริมสวย วิชาชีพเกษกร

ในการเสนอค่าเฉลี่ย ในที่นี้จะเสนอค่าเฉลี่ยความต้องการรายข้อของแต่ละวิชา และค่าเฉลี่ยความต้องการโดยส่วนรวมของวิชานั้น ๆ โดยเสนอตามลำดับดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวัดโอเพนวิชาชีพแต่ละวิชาของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดในแต่ละภาคภูมิศาสตร์ ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังรายละเอียดในตาราง 2 - 46

2. ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวัดโอเพนวิชาชีพแต่ละวิชาของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดรวมทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังรายละเอียดในตาราง 47 - 55

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยความถี่ของการรายการวิธีโอเพนวิสาช่างยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคเหนือ

รายการวิธีโอเพนวิสาช่างยนต์	สายอาชีพ N = 16		มวลชน N = 16	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ เช่น คุณสมบัติที่ดีของช่างยนต์ หลักความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ชนิดของเครื่องยนต์	4.75	0.57	4.87	0.34
2. หลักการทำงานของเครื่องยนต์	4.56	0.62	4.43	0.62
3. การถอดประกอบ แก๊ซและปรับแต่งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์	4.56	0.62	4.62	0.71
4. ระบบจุดระเบิดของเครื่องยนต์แก๊ซโซลีน	4.31	0.70	4.06	0.85
5. ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์เบนซินหรือแก๊ซโซลีน	4.18	0.75	4.00	0.81
6. ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์ดีเซลและการจุดระเบิด	4.18	0.75	4.06	0.85
7. ระบบหล่อลื่น	4.06	0.68	4.12	0.88
8. ระบบระบายความร้อนของเครื่องยนต์	3.81	0.65	4.18	0.83
9. การตรวจสอบและปรับแต่งเครื่องยนต์	4.31	0.79	4.18	0.83
10. ระบบไฟชาร์จและไฟแสงสว่างในรถยนต์	3.39	0.77	4.06	0.85
11. ระบบสตาร์ทเครื่องยนต์	4.00	0.73	4.12	0.88
12. หมวักข้อขัดข้องของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข	4.37	0.71	4.81	0.40
13. การบำรุงรักษาเครื่องยนต์	4.31	0.79	4.75	0.44
	4.25	0.73	4.33	0.78

จากตาราง 2 แสดงว่าความต้องการรายการวิธีโอเพนวิซาช่างยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาศายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดคิในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมมีความต้องการในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 เมื่อแจกเป็นรายข้อพบว่า ความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับปานกลางจนถึงมากที่สุด ก็มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.39 – 4.75 ความต้องการที่อยู่ในระดับมากที่สุด มี 3 ข้อ คือ ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 หลักการทำงานของเครื่องยนต์ (ข้อ 2) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และการถอดประกอบ แก๊ซและปรับแต่งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 สำหรับความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีเพียงข้อเดียว คือ ระบบไฟชาร์จและไฟแสงสว่างในรถยนต์ (ข้อ 10) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ที่เหลือนอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ความต้องการรายการวิธีโอเพนวิซาช่างยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดคิในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 เมื่อแจกเป็นรายข้อพบว่า ความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ก็มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.06 – 4.87 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมี 4 ข้อ คือ ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 ทบทวนข้อขัดข้องของเครื่องยนต์และวิธีการแก๊ซ (ข้อ 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 การบำรุงรักษาเครื่องยนต์ (ข้อ 13) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 และการถอดประกอบ แก๊ซและปรับแต่งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยความถนัดการรายการวิดิโอเทปวิชาช่างยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวชน ญญา จังหวัดโนเขตภาคใต้

รายการวิดิโอเทปวิชาช่างยนต์	สายอาชีพ		มวชน	
	N = 12		N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ เช่น คุณสมบัติที่เกี่ของช่างยนต์	4.50	0.52	4.66	0.49
หลักควาปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ชนิดของเครื่องยนต์	4.41	0.66	4.58	0.51
2. หลักการทำงานของเครื่องยนต์	4.16	0.83	4.50	0.52
3. การถอดประกอบ แก๊สและปรับแต่งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์	3.91	0.79	4.53	0.65
4. ระบบจุดระเบิดของเครื่องยนต์แก๊สโซลีน	4.16	0.83	4.33	0.65
5. ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์เบนซินหรือแก๊สโซลีน	4.08	0.79	4.33	0.65
6. ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์ดีเซลและการจุดระเบิด	3.75	0.75	4.25	0.75
7. ระบบหล่อลื่น	3.58	0.90	4.33	0.77
8. ระบบระบายความร้อนของเครื่องยนต์	4.08	0.90	4.41	0.66
9. การตรวจสอบและปรับแต่งเครื่องยนต์	3.58	0.90	4.08	0.79
10. ระบบไฟชาร์จและไฟแสงสว่างในรถยนต์	3.83	0.93	4.25	0.62
11. ระบบสตาร์ทเครื่องยนต์	4.41	0.79	4.41	0.66
12. หมวดย่อจัดของของเครื่องยนต์และวิธีการแก๊ส	4.08	0.79	4.25	0.75
13. การบำรุงรักษาเครื่องยนต์	4.04	0.82	4.36	0.65

จากตาราง 3 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.58 – 4.50 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีข้อเดียวเท่านั้น คือ ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ย 4.50 นอกจากนี้ความต้องการอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.41 อยู่ 2 ข้อ คือ หลักการทำงานของเครื่องยนต์ (ข้อ 2) และหมวดข้อชี้ของของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข (ข้อ 12)

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ค่าเฉลี่ยแต่ละข้อสูงกว่า 4.00 คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.08 – 4.66 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมี 4 ข้อ คือ ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 หลักการทำงานของเครื่องยนต์ (ข้อ 2) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ระบบจุดระเบิดของแก๊สโซลีน (ข้อ 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 และการถอดประกอบ แก้ไขและปรับแต่งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกจากนี้ความต้องการอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.41 คือ การตรวจสอบและปรับแต่งเครื่องยนต์ (ข้อ 9) และหมวดข้อชี้ของของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข (ข้อ 12)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยความถี่ของการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคกลาง

รายการวิดีโอเทปวิชาช่างยนต์	สายอาชีพ N = 14		มวลชน N = 14	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ เช่น คุณสมบัติที่เกี่ของช่างยนต์ หลักความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ชนิดของเครื่องยนต์	3.71	0.99	4.35	0.84
2. หลักการทำงานของเครื่องยนต์	4.28	0.82	4.57	0.51
3. การถอดประกอบ แกะไขและปรับตั้งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์	4.35	0.84	4.64	0.49
4. ระบบจุกะเปิดของเครื่องยนต์แกสโซลีน	4.21	0.69	4.21	0.57
5. ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์เบนซินหรือแกสโซลีน	4.14	0.77	4.28	0.46
6. ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์ดีเซลและการจุกะเปิด	4.00	0.78	4.28	0.46
7. ระบบหล่อลื่น	4.14	0.68	4.14	0.66
8. ระบบระบายความร้อนของเครื่องยนต์	4.14	0.77	4.28	0.46
9. การตรวจสอบและปรับตั้งเครื่องยนต์	4.28	0.82	4.35	0.74
10. ระบบไฟชาร์จและไฟแสงสว่างในรถยนต์	4.28	0.72	4.14	0.66
11. ระบบสตาร์ทเครื่องยนต์	4.00	0.87	4.21	0.69
12. หมวกข้อซักของของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข	4.50	0.75	4.50	0.51
13. การบำรุงรักษาเครื่องยนต์	4.35	0.74	4.71	0.46
	4.18	0.80	4.36	0.60

จากตาราง 4 แสดงว่าความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาช่างยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียวเท่านั้น คือ หมวดข้อชี้แจงของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข (ข้อ 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกจากนี้ความต้องการอยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.71 – 4.35 ค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่า 4.00 มีข้อเดียว คือ ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ส่วนค่าเฉลี่ยที่สูงถึง 4.35 มี 2 ข้อ คือ การถอดประกอบ แก้ไขและปรับแต่งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ (ข้อ 3) และการบำรุงรักษาเครื่องยนต์ (ข้อ 13)

ความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาช่างยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.14 – 4.71 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมี 4 ข้อ คือ การบำรุงรักษาเครื่องยนต์ (ข้อ 13) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 การถอดประกอบ แก้ไขและปรับแต่งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 หลักการทำงานของเครื่องยนต์ (ข้อ 2) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 และหมวดข้อชี้แจงของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข (ข้อ 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกจากนี้ความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.35 อยู่ 2 ข้อ คือ ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ (ข้อ 1) และการตรวจสอบและปรับแต่งเครื่องยนต์ (ข้อ 9)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยความถี่ของการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก

รายการวิดีโอเทปวิชาช่างยนต์	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 7		N = 7	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ เช่น คุณสมบัติที่ดีของช่างยนต์	4.00	0.81	4.28	0.95
หลักความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ชนิดของเครื่องยนต์	4.16	1.06	4.28	0.75
2. หลักการทำงานของเครื่องยนต์	4.16	1.06	4.28	0.75
3. การถอดประกอบ แกะไขและปรับตั้งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์	3.71	0.95	4.28	0.75
4. ระบบวาล์วเปิดของเครื่องยนต์แก๊สโซลีน	3.57	0.97	3.85	0.69
5. ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์เบนซินหรือแก๊สโซลีน	3.85	0.96	3.85	0.69
6. ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์ดีเซลและการจุดระเบิด	3.71	1.11	3.85	0.89
7. ระบบหล่อลื่น	3.42	1.27	3.57	0.78
8. ระบบระบายความร้อนของเครื่องยนต์	3.71	0.95	3.71	0.75
9. การตรวจสอบและปรับตั้งเครื่องยนต์	3.85	1.06	4.14	0.37
10. ระบบไฟชาร์จและไฟแสงสว่างในรถยนต์	3.71	0.95	3.85	0.69
11. ระบบสตาร์ทเครื่องยนต์	3.85	0.69	3.85	0.69
12. หมวกข้อขัดข้องของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข	4.57	0.78	4.71	0.48
13. การบำรุงรักษาเครื่องยนต์	4.28	0.75	4.71	0.48
	3.87	0.92	4.07	0.74

จากการวาง 5 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาวัยอาชีวะ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.42 – 4.57 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียว คือ หมวดข้อซักของของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข (ข้อ 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ส่วนความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีข้อเดียวซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ระบบหล่อลื่น (ข้อ 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.00 ขึ้นไป อยู่ 3 ข้อ คือ การบำรุงรักษาเครื่องยนต์ (ข้อ 13) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 หลักการทำงานของเครื่องยนต์ (ข้อ 2) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และความรู้อุปกรณ์ช่างยนต์ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.57 – 4.71 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมี 2 ข้อ และมีค่าเฉลี่ย 4.71 เท่ากันด้วย คือ หมวดข้อซักของของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข (ข้อ 12) และการบำรุงรักษาเครื่องยนต์ (ข้อ 13) นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.28 เท่ากันอยู่ 3 ข้อ คือ ความรู้อุปกรณ์ช่างยนต์ (ข้อ 1) หลักการทำงานของเครื่องยนต์ (ข้อ 2) และการถอดประกอบ แก้ไขและปรับแต่งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ (ข้อ 3)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการวิดีโอเทปวิชาช่างยนต์	สายอาชีพ N = 12		มวลชน N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ เช่น คุณสมบัติที่ดีของช่างยนต์	4.33	0.88	4.58	0.66
หลักความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ชนิดของเครื่องยนต์	4.66	0.49	4.66	0.65
2. หลักการทำงานของเครื่องยนต์	4.66	0.49	4.66	0.65
3. การถอดประกอบ แกะไขและปรับตั้งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์	4.83	0.38	4.66	0.77
4. ระบบจุดระเบิดของเครื่องยนต์แก๊สโซลีน	4.75	0.62	4.41	0.79
5. ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์เบนซินหรือแก๊สโซลีน	4.75	0.45	4.58	0.66
6. ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์ดีเซลและการจุดระเบิด	4.83	0.38	4.50	0.79
7. ระบบหล่อลื่น	4.25	0.75	4.58	0.66
8. ระบบระบายความร้อนของเครื่องยนต์	4.33	0.77	4.16	1.11
9. การตรวจสอบและปรับตั้งเครื่องยนต์	4.66	0.65	4.50	0.90
10. ระบบไฟชาร์จและไฟแสงสว่างในรถยนต์	4.66	0.65	4.41	0.90
11. ระบบสตาร์ทเครื่องยนต์	4.50	0.67	4.41	0.90
12. หมวกข้อขัดข้องของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข	4.66	0.65	4.66	0.77
13. การบำรุงรักษาเครื่องยนต์	4.83	0.38	4.83	0.38
	4.62	0.62	4.53	0.77

จากตาราง 6 แสดงว่าความถี่ของการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาศายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความถี่ในการอยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.25 – 4.83 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมี 3 ข้อ คือ ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ (ข้อ 1) ระบบระบายความร้อนของเครื่องยนต์ (ข้อ 8) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.33 และระบบหล่อลื่น (ข้อ 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 นอกจากนี้ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.83 เท่ากันอยู่ 3 ข้อ คือ การถอดประกอบ แก๊สโซลิ้นและปรับแก๊สชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ (ข้อ 3) ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์ที่เซลและการจุกะเปิด (ข้อ 6) และการบำรุงรักษาเครื่องยนต์ (ข้อ 13)

ความถี่ของการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาศายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.53 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความถี่ในการอยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.16 – 4.83 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมี 4 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ย 4.41 เท่ากัน มี 3 ข้อ คือ ระบบจุกะเปิดของเครื่องยนต์แก๊สโซลิ้น (ข้อ 4) ระบบไฟชาร์จและไฟแสงสว่างในรถยนต์ (ข้อ 10) และระบบสเกิร์ตเครื่องยนต์ (ข้อ 11) ส่วนระบบระบายความร้อนของเครื่องยนต์ (ข้อ 8) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 นอกจากนี้ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบำรุงรักษาเครื่องยนต์ (ข้อ 13) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 รองลงมาคือ หลักการทำงานของเครื่องยนต์ (ข้อ 2) การถอดประกอบ แก๊สโซลิ้นและปรับแก๊สชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ (ข้อ 3) และหมวกข้อชักข้อของเครื่องยนต์ (ข้อ 12) ซึ่งทั้ง 3 ข้อนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.66

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเทปวิชาช่างวิทยุของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคเหนือ

รายการวิถีโอเทปวิชาช่างวิทยุ	สายอาชีพ N = 16		มวลชน N = 16	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. วิทยุเบื้องต้น เช่น อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์การใช้ เครื่องมือต่าง ๆ	4.68	0.60	4.81	0.54
2. หลักการของเครื่องมือทดสอบทางอิเล็กทรอนิกส์และ การใช้งาน	4.00	0.73	4.06	0.85
3. เชมิกอนคัทเตอร์และการทำงาน	3.75	0.77	3.56	1.09
4. เครื่องขยายเสียงแบบต่าง ๆ	4.43	0.62	4.50	0.63
5. เครื่องรับ-ส่งวิทยุแบบเอ-เอ็ม และเอฟ-เอ็ม	4.12	0.80	4.18	0.83
6. เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการทำงาน เช่น ไมโครโฟน ลาโพง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง วิทยุเทปคาสเซ็ท	4.50	0.63	4.62	0.50
7. การตรวจสอบเครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุแบบ เอ-เอ็ม เอฟ-เอ็ม และวิทยุเทปคาสเซ็ท	4.25	1.00	4.62	0.50
8. การตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ไมโครโฟน ลาโพง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง	4.50	0.73	4.56	0.62
	4.28	0.78	4.36	0.80

จากตาราง 7 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างวิทยุของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 เมื่อแจกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.75 - 4.68 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ วิทยุเบื้องต้น (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ย 4.68 เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน (ข้อ 6) การตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ (ข้อ 8) ซึ่งข้อ 6 และข้อ 8 มีค่าเฉลี่ย 4.50 เท่ากัน นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 4.00 อยู่ข้อเดียวคือ เซมิคอนดักเตอร์และการใช้งาน (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างวิทยุของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 เมื่อแจกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.56 - 4.81 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ วิทยุเบื้องต้น (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน (ข้อ 6) การตรวจสอบเครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุ และวิทยุคาสเซ็ท (ข้อ 7) ซึ่งข้อ 6 และ ข้อ 7 มีค่าเฉลี่ย 4.62 เท่ากัน การตรวจสอบเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ (ข้อ 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และเครื่องขยายเสียงแบบต่าง ๆ (ข้อ 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 4.00 อยู่ข้อเดียวคือ เซมิคอนดักเตอร์และการใช้งาน (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาช่างวิทยุของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคใต้

รายการวิถีโอเพนวิซาช่างวิทยุ	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 12		N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. วิทยุเบื้องต้น เช่น อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์การไข เครื่องมือต่าง ๆ	4.33	0.77	4.41	0.51
2. หลักการของเครื่องมือทดสอบทางอิเล็กทรอนิกส์และ การใช้งาน	3.91	0.99	4.33	0.65
3. เชื่อมคอนคัทเตอร์และการใช้งาน	4.00	0.95	4.41	0.66
4. เครื่องขยายเสียงแบบต่าง ๆ	3.83	1.02	4.33	0.65
5. เครื่องรับ-ส่งวิทยุแบบเอ-เอ็ม และเอฟ-เอ็ม	3.66	1.15	4.41	0.51
6. เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน เช่น ไมโครโฟน ลำโพง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง วิทยุเทปคาสเซ็ท	4.16	0.83	4.58	0.51
7. การตรวจสอบเครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุแบบ เอ-เอ็ม เอฟ-เอ็ม และวิทยุเทปคาสเซ็ท	4.00	0.95	4.58	0.51
8. การตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ไมโครโฟน ลำโพง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง	4.25	0.86	4.50	0.52
	4.00	0.95	4.44	0.55

จากตาราง 8 แสดงว่าความต้องการรายการวิทยุโอเทปวิชาช่างวิทยุของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.66 – 4.33 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.33 คือ วิทยุเบื้องต้น (ข้อ 1) รองลงมาคือ การตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ (ข้อ 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน (ข้อ 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และมีค่าเฉลี่ย 4.00 อยู่ 2 ข้อ คือ เซมิคอนดักเตอร์และการใช้งาน (ข้อ 3) และการตรวจสอบเครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุและวิทยุเทปคาสเซ็ท (ข้อ 7) นอกนั้นค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 4.00

ความต้องการรายการวิทยุโอเทปวิชาช่างวิทยุของหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.33 – 4.58 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน (ข้อ 6) การตรวจสอบเครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุและวิทยุเทปคาสเซ็ท (ข้อ 7) ซึ่งข้อ 6 และข้อ 7 มีค่าเฉลี่ย 4.58 เท่ากัน ส่วนการตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ (ข้อ 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างวิทยุของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดโนเซภาคกลาง

รายการวิดีโอเทปวิชาช่างวิทยุ	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 14		N = 14	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. วิทยุเบื้องต้น เช่น อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์การใช้ เครื่องมือต่าง ๆ	4.50	0.65	4.35	0.74
2. หลักการของเครื่องมือทดสอบทางอิเล็กทรอนิกส์และ การใช้งาน	4.35	0.84	4.07	0.73
3. เซมิคอนดักเตอร์และการใช้งาน	3.92	0.91	3.71	0.99
4. เครื่องขยายเสียงแบบต่าง ๆ	4.57	0.64	4.07	0.91
5. เครื่องรับ-ส่งวิทยุแบบเอ-เอ็ม และเอฟ-เอ็ม	4.50	0.75	4.21	0.89
6. เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน เช่น ไบโครโฟน ลาโพง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง วิทยุเทปคาสเซ็ท	4.42	0.85	4.57	0.51
7. การตรวจสอบเครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุแบบ เอ-เอ็ม เอฟ-เอ็ม และวิทยุเทปคาสเซ็ท	4.42	0.85	4.42	0.75
8. การตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ไมโครโฟน ลาโพง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง	4.28	0.99	4.50	0.51
	4.37	0.81	4.24	0.79

จากตาราง 9 แสดงว่าความต้องการรายการวิทยุโอเทปวิชาช่างวิทยุของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 เมื่อแจกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.92 – 4.57 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ เครื่องขยายเสียงแบบต่าง ๆ (ข้อ 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 วิทยุเบื้องต้น (ข้อ 1) และเครื่องรับ-ส่งวิทยุ (ข้อ 5) มีค่าเฉลี่ย 4.50 เท่ากัน นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและมีข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 4.00 อยู่ข้อเดียว คือ เซมิคอนดักเตอร์และการใช้งาน (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92

ความต้องการรายการวิทยุโอเทปวิชาช่างวิทยุของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อแจกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ เครื่องขยายเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน (ข้อ 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 การตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ (ข้อ 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เซมิคอนดักเตอร์และการใช้งาน (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างวิทยุของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก

รายการวิดีโอเทปวิชาช่างวิทยุ	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 7		N = 7	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. วิทยุเบื้องต้น เช่น อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การใช้เครื่องมือต่าง ๆ	4.14	1.06	4.57	0.53
2. หลักการของเครื่องมือทดสอบทางอิเล็กทรอนิกส์และการทำงาน	4.28	0.75	3.85	0.37
3. เซมิคอนดักเตอร์และการทำงาน	3.14	0.89	3.28	0.95
4. เครื่องขยายเสียงแบบต่าง ๆ	3.57	1.13	3.85	1.06
5. เครื่องรับ-ส่งวิทยุแบบเอ-เอ็ม และเอฟ-เอ็ม	3.71	0.95	3.57	0.97
6. เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการทำงาน เช่น ไมโครโฟน ลำโพง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง วิทยุเทปคาสเซ็ท	4.00	1.00	4.57	0.53
7. การตรวจสอบเครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุแบบ เอ-เอ็ม เอฟ-เอ็ม และวิทยุเทปคาสเซ็ท	4.42	1.13	4.85	0.37
8. การตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ไมโครโฟน ลำโพง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง	4.28	1.11	4.57	0.78
	3.94	1.03	4.14	0.88

จากตาราง 10 แสดงว่าความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาช่างวิทย์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออก โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.14 - 4.42 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีข้อเดียว คือ เชมิคอนคัคเตอร์ และการใช้งาน (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยต่ำสุด นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและมีข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.42 คือ การตรวจซ่อมเครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุและวิทยุแทปคาสเซ็ท (ข้อ 7)

ความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาช่างวิทย์ของหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออก โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.28 - 4.85 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การตรวจซ่อมเครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุและวิทยุแทปคาสเซ็ท (ข้อ 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 มีข้อที่ค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ 3 ข้อ คือ วิทยุเบื้องต้น (ข้อ 1) เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน (ข้อ 6) และการตรวจซ่อมเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ (ข้อ 8) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีข้อเดียว คือ เชมิคอนคัคเตอร์ และการใช้งาน (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาวางวิทยุของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการวิถีโอเพนวิชาวางวิทยุ	สายอาชีพ N = 12		มวลชน N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. วิทยุเบื้องต้น เช่น อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์การใช้ เครื่องมือต่าง ๆ	4.50	0.67	4.58	0.66
2. หลักการของเครื่องมือทดสอบทางอิเล็กทรอนิกส์และ การใช้งาน	4.33	0.77	4.50	0.79
3. เชื่อมคอนคัทเตอร์และการใช้งาน	4.41	0.99	4.25	1.05
4. เครื่องขยายเสียงแบบต่าง ๆ	4.58	0.51	4.66	0.65
5. เครื่องรับ-ส่งวิทยุแบบเอ-เอ็ม และเอฟ-เอ็ม	4.50	1.00	4.41	0.90
6. เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน เช่น ไมโครโฟน ลาโพง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง วิทยุเทปคาสเซ็ท	4.75	0.45	4.75	0.62
7. การตรวจสอบเครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุแบบ เอ-เอ็ม เอฟ-เอ็ม และวิทยุคาสเซ็ท	4.75	0.45	4.83	0.38
8. การตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ไมโครโฟน ลาโพง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง	4.58	0.66	4.91	0.28
	4.55	0.70	4.61	0.71

จากตาราง 11 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างวิทยุของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.33 - 4.75 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ หลักการของเครื่องมือทดสอบทางอิเล็กทรอนิกส์และการใช้งาน (ข้อ 2) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 เซมิคอนดักเตอร์และการใช้งาน (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างวิทยุของหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.25 - 4.91 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ เครื่องรับ-ส่งวิทยุ (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 เซมิคอนดักเตอร์และการใช้งาน (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยความถี่ของการรายการวิถีโอเพนวิธาช่างไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคเหนือ

รายการวิถีโอเพนวิธาช่างไฟฟ้า	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 16		N = 16	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ไฟฟ้าเบื้องต้น เช่น อันตรายจากไฟฟ้าและการป้องกัน การปฐมพยาบาลผู้ถูกไฟฟ้าช็อต	4.87	0.34	4.75	0.44
2. เครื่องมือวัดไฟฟ้า	3.87	0.80	3.81	1.22
3. การเดินสายไฟฟ้าในอาคาร	4.25	0.77	4.25	1.06
4. การตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าประเภทแสงสว่าง เช่น สวิตช์ ปลั๊ก	4.37	0.80	4.43	0.72
5. การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน เช่น เตารีด กะทะไฟฟ้า	4.50	0.63	4.50	0.63
6. การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทไม้มอเตอร์ เช่น พัดลม ตู้เย็น	4.31	0.87	4.31	0.60
7. การซ่อมหม้อแปลงไฟฟ้าแบบออคโต	3.62	0.95	3.51	1.15
8. อินคัทชั่นมอเตอร์แบบหนึ่งเฟส	3.43	1.15	3.56	1.16
9. ยูนิเวอร์แซลมอเตอร์	3.37	1.20	3.50	1.21
	4.06	0.97	4.07	1.03

จากตาราง 12 แสดงว่าความต้องการรายการวิถีโอเทปวิชาช่างไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.37 - 4.87 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ความต้องการที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ อินдикซ์มอเตอร์แบบหนึ่งเฟส (ข้อ 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 และยูนิเวอร์แซลมอเตอร์ (ข้อ 9) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.37 คือ การตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าประเภทแสงสว่าง (ข้อ 4) ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูง 4.31 คือ การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทใช้มอเตอร์

ความต้องการรายการวิถีโอเทปวิชาช่างไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 - 4.75 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและมีข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.43 คือ การตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าประเภทแสงสว่าง (ข้อ 4)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิธีโอเพนวิซางไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคใต้

รายการวิธีโอเพนวิซางไฟฟ้า	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 12		N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ไฟฟ้าเบื้องต้น เช่น อันตรายจากไฟฟ้าและการป้องกัน การปฐมพยาบาลผู้ถูกไฟฟ้าดูด	4.50	0.52	4.41	0.51
2. เครื่องมือวัดไฟฟ้า	3.83	1.11	4.25	0.62
3. การเดินสายไฟฟ้าในอาคาร	4.33	0.49	4.33	0.65
4. การตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าประเภทแสงสว่าง เช่น สวิตช์ ปลั๊ก	4.16	0.93	4.41	0.51
5. การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน เช่น พัดลม กระตะไฟฟ้า	4.58	0.51	4.50	0.52
6. การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทใช้มอเตอร์ เช่น พัดลม ตู้เย็น	4.58	0.51	4.50	0.52
7. การซ่อมหม้อแปลงไฟฟ้าแบบอโต	3.66	1.15	4.08	0.79
8. อินคักชั่นมอเตอร์แบบหนึ่งเฟส	3.16	1.02	3.91	0.79
9. ยูนิเวอร์แซลมอเตอร์	3.25	1.05	3.83	0.93
	4.00	0.98	4.25	0.68

จากตาราง 13 แสดงว่าความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาช่างไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.16 - 4.58 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน (ข้อ 5) และการตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทใช้มอเตอร์ (ข้อ 6) ทั้ง 2 ข้อนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 เท่ากัน ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ ยูนิเวอร์แซลมอเตอร์ (ข้อ 9) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 อินคัลชันมอเตอร์แบบหนึ่งเฟส (ข้อ 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาช่างไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.83 - 4.50 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน (ข้อ 5) การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทใช้มอเตอร์ (ข้อ 6) ซึ่งข้อ 5 และข้อ 6 มีค่าเฉลี่ย 4.50 เท่ากัน นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและมีข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.41 อยู่ 2 ข้อ คือ ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1) และการตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าประเภทแสงสว่าง (ข้อ 4)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิธีโอเทปวิชาช่างไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคกลาง

รายการวิธีโอเทปวิชาช่างไฟฟ้า	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 14		N = 14	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ไฟฟ้าเบื้องต้น เช่น อันตรายจากไฟฟ้าและการป้องกัน การปฐมพยาบาลผู้ถูกไฟฟ้าดูด	4.78	0.57	4.85	0.36
2. เครื่องมือวัดไฟฟ้า	3.71	0.82	3.92	0.91
3. การเดินสายไฟฟ้าในอาคาร	4.28	0.76	4.42	0.51
4. การตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าประเภทแสงสว่าง เช่น สวิตช์ ปลั๊ก	4.07	0.91	4.42	0.64
5. การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน เช่น เตารีด กะทะไฟฟ้า	4.50	0.75	4.57	0.51
6. การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทใช้มอเตอร์ เช่น พัดลม ตู้เย็น	4.50	0.75	4.50	0.65
7. การซ่อมหม้อแปลงไฟฟ้าแบบอโต	3.92	0.91	3.85	0.77
8. อินคัทชั่นมอเตอร์แบบหนึ่งเฟส	3.57	0.75	3.71	0.91
9. ยูนิเวอร์แซลมอเตอร์	3.64	0.84	3.57	0.93
	4.11	0.86	4.20	0.81

จากตาราง 14 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.57 - 4.78 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน (ข้อ 5) การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทไข่มอเตอร์ (ข้อ 6) ซึ่งข้อ 5 และข้อ 6 มีค่าเฉลี่ย 4.50 เท่ากัน นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อินกักชั้นมอเตอร์แบบหนึ่งเฟส (ข้อ 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 แต่เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.57 - 4.85 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทไข่มอเตอร์ (ข้อ 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ยูนิเวอร์แซลมอเตอร์ (ข้อ 9) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเทปวิชาช่างไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก

รายการวิถีโอเทปวิชาช่างไฟฟ้า	สายอาชีพ N = 7		มวลชน N = 7	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ไฟฟ้าเบื้องต้น เช่น อันตรายจากไฟฟ้าและการป้องกัน การปฐมพยาบาลผู้ถูกไฟฟ้าดูด	4.57	0.53	4.85	0.37
2. เครื่องมือวัดไฟฟ้า	3.85	0.69	3.57	0.97
3. การเดินสายไฟฟ้าในอาคาร	4.28	0.95	4.42	0.97
4. การตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าประเภทแสงสว่าง เช่น สวิตช์ ปลั๊ก	4.42	0.53	4.42	0.78
5. การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน เช่น เตาหุงต้ม กระทะไฟฟ้า	4.28	0.95	4.57	0.53
6. การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทใช้มอเตอร์ เช่น พัดลม ตู้เย็น	4.42	0.53	4.57	0.53
7. การซ่อมหม้อแปลงไฟฟ้าแบบอโต	3.57	0.78	3.28	1.25
8. อินคักซ์ชั่นมอเตอร์แบบหนึ่งเฟส	3.28	0.95	3.14	1.06
9. ยูนิเวอร์แซลมอเตอร์	3.71	0.95	3.14	1.06
	4.04	0.85	4.00	1.06

จากตาราง 15 แสดงว่าความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาร์ไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออก โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.28 - 4.57 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ อินเทอร์เน็ตแบบหนึ่งเฟส (ข้อ 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 นอกนั้น ความต้องการอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.42 อยู่ 2 ข้อ คือ การตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าประเภทแสงสว่าง (ข้อ 4) และการตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทใช้มอเตอร์ (ข้อ 6)

ความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาร์ไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออก โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 - 4.85 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน (ข้อ 5) การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทใช้มอเตอร์ (ข้อ 6) ทั้งข้อ 5 และ ข้อ 6 มีค่าเฉลี่ย 4.57 เท่ากัน ความต้องการที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ การซ่อมหม้อแปลงไฟฟ้าแบบอโต (ข้อ 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 อินเทอร์เน็ตแบบหนึ่งเฟส (ข้อ 8) ยูนิเวอร์แซลมอเตอร์ (ข้อ 9) ทั้งข้อ 8 และข้อ 9 มีค่าเฉลี่ย 3.14 เท่ากัน นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิธีโอเพนวิชาช่างไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการวิธีโอเพนวิชาช่างไฟฟ้า	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 12		N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ไฟฟ้าเบื้องต้น เช่น อันตรายจากไฟฟ้าและการป้องกัน การปฐมพยาบาลผู้ถูกไฟฟ้าดูด	4.58	0.51	4.66	0.65
2. เครื่องมือวัดไฟฟ้า	4.33	0.98	4.16	1.11
3. การเดินสายไฟฟ้าในอาคาร	4.50	0.79	4.50	0.90
4. การตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าประเภทแสงสว่าง เช่น สวิตช์ ปลั๊ก	4.33	0.65	4.41	0.99
5. การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน เช่น เตารีด กะทะไฟฟ้า	4.58	0.51	4.58	0.66
6. การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทใช้มอเตอร์ เช่น พัดลม ตู้เย็น	4.33	0.98	4.75	0.45
7. การซ่อมหม้อแปลงไฟฟ้าแบบอโต	4.16	1.33	3.75	1.35
8. อินคักชั่นมอเตอร์แบบหนึ่งเฟส	4.00	1.04	3.91	1.24
9. ยูนิเวอร์แซลมอเตอร์	3.83	1.33	4.00	1.20
	4.29	0.94	4.30	1.01

จากตาราง 16 แสดงว่าความต้องการรายการวัสดุโอเพนวิซาช่างไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตภาคตะวันออก เฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการแต่ละข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.83 - 4.58 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1) และการตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน (ข้อ 5) ทั้งข้อ 1 และข้อ 5 มีค่าเฉลี่ย 4.58 เท่ากัน การเดินสายไฟฟ้าในอาคาร (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ความต้องการรายการวัสดุโอเพนวิซ่าไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.75 - 4.75 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทไข่มอเตอร์ (ข้อ 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 การเดินสายไฟฟ้าในอาคาร (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 17 การเปลี่ยนแปลงความต้องการรายการวิกิโอเพนวิชาช่างเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวชน ทุนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคเหนือ

รายการวิกิโอเพนวิชาช่างเชื่อมโลหะ	สายอาชีพ N = 16		มวชน N = 16	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้ทั่วไป เช่น กฎความปลอดภัยในโรงงาน การใช้ เครื่องมือและอุปกรณ์ทั่วไปในการเชื่อมโลหะ	4.81	0.40	4.68	0.47
2. การเชื่อมแก๊ส (อุปกรณ์ในการเชื่อมแก๊สและวิธีใช้)	4.25	0.68	4.00	1.09
3. วิธีเชื่อมแก๊สในท่าต่าง ๆ	4.68	0.47	4.06	1.12
4. การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยแก๊ส	4.37	0.61	4.25	1.06
5. การเชื่อมไฟฟ้า (เครื่องเชื่อมชนิดต่าง ๆ)	4.31	0.60	4.18	1.04
6. การเชื่อมท่าต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า	4.56	0.51	4.06	1.12
7. การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า	4.43	0.51	4.18	1.10
8. โลหะแผ่น	3.75	0.68	3.75	1.12
9. การบัดกรี	3.87	0.80	4.00	0.73
10. การบัดกรีและซ่อมหม้อน้ำรถยนต์	4.18	0.75	4.00	1.09
11. งานสี	3.87	1.14	3.68	1.30
12. งานประเภทโต๊ะ แก้ว ฐานวางของ ราวพาดผ้า ตู้ เตียง	3.87	0.95	3.68	1.19
13. งานประเภทตู้เหล็ก ลูกกรงหน้าต่าง	4.18	0.98	3.68	1.19
14. งานประเภทชอคคอกาง ๆ	4.25	0.68	3.87	1.20
	4.24	0.77	4.00	1.08

จากการาง 17 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.75 - 4.81 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้ทั่วไป (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 วิธีเชื่อมแก๊สในค่าต่าง ๆ (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 และการเชื่อมท่าต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า (ข้อ 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.68 - 4.68 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้ทั่วไป (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดิโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ จังหวัดในเขตภาคใต้

รายการวิดิโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะ	สายอาชีพ N = 12		มวลชน N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้ทั่วไป เช่น กฎความปลอดภัยในโรงงาน การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ทั่วไปในการเชื่อมโลหะ	4.66	0.49	4.66	0.49
2. การเชื่อมแก๊ส (อุปกรณ์ในการเชื่อมแก๊สและวิธีใช้)	4.08	0.66	4.50	0.52
3. วิธีเชื่อมแก๊สในท่าต่าง ๆ	4.16	0.83	4.50	0.67
4. การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยแก๊ส	4.50	0.67	4.41	0.66
5. การเชื่อมไฟฟ้า (เครื่องเชื่อมชนิดต่าง ๆ)	4.16	0.93	4.33	0.65
6. การเชื่อมท่าต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า	4.25	0.86	4.41	0.66
7. การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า	4.08	0.99	4.50	0.52
8. โลหะแผ่น	3.66	1.07	4.08	1.08
9. การบัดกรี	3.33	1.15	4.25	0.75
10. การบัดกรีและซ่อมหมอนารถยนต์	3.58	1.08	4.41	0.66
11. งานสี	3.25	1.13	4.33	0.98
12. งานประเภท่อตะ แก้ว ชื่นวางของ รวพาค้นหา ตู้ เคียง	3.33	0.65	4.16	0.93
13. งานประเภท่อเหล็ก ลูกกรงหน้าต่าง	3.41	0.66	4.41	0.90
14. งานประเภท่อท่อต่าง ๆ	3.50	0.67	4.16	0.71
	3.85	0.95	4.36	0.73

จากตาราง 18 แสดงว่าความต้องการรายการวิธีโอเพนวิซาช่างเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด ก็มียกเว้นค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.33 – 4.66 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ก็คือ ความรู้ทั่วไป (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยแก๊ส (ข้อ 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมี 4 ข้อ ก็คือ งานประเภททุเหล็ก ลูกกรงหน้าต่าง (ข้อ 13) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 การบัดกรี (ข้อ 9) งานประเภทโต๊ะ เก้าอี้ ชั้นวางของ ราวพาดผ้า ตู้ เตียง (ข้อ 12) ทั้งข้อ 9 และข้อ 12 มีค่าเฉลี่ย 3.33 เท่ากัน และงานสี (ข้อ 11) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ความต้องการรายการวิธีโอเพนวิซาช่างเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ก็มียกเว้นค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.03 – 4.66 ความต้องการที่อยู่ในระดับมากที่สุด ก็คือ ความรู้ทั่วไป (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 รองลงมา มีค่าเฉลี่ย 4.50 เท่ากันอยู่ 3 ข้อ ก็คือ การเชื่อมแก๊ส (ข้อ 2) วิธีเชื่อมแก๊สในท่าต่าง ๆ (ข้อ 3) และการเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า (ข้อ 7) นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 19 การเปลี่ยนแปลงความต้องการรายการวิกิโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน วิทยาลัย จังหวัดกบินเขตภาคกลาง

รายการวิกิโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะ	สายอาชีพ N = 14		มวลชน N = 14	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้ทั่วไป เช่น กฎความปลอดภัยในโรงงาน การใช้ เครื่องมือและอุปกรณ์ทั่วไปในการเชื่อมโลหะ	4.64	0.49	4.71	0.46
2. การเชื่อมแก๊ส (อุปกรณ์ในการเชื่อมแก๊สและวิธีใช้)	4.28	0.82	4.28	0.46
3. วิธีเชื่อมแก๊สในท่าต่าง ๆ	4.28	0.82	4.28	0.72
4. การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยแก๊ส	4.35	0.63	4.35	0.49
5. การเชื่อมไฟฟ้า (เครื่องเชื่อมชนิดต่าง ๆ)	4.21	0.80	4.50	0.51
6. การเชื่อมท่าต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า	4.28	0.72	4.35	0.49
7. การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า	4.35	0.74	4.00	0.78
8. โลหะแผ่น	3.92	0.91	3.64	0.63
9. การบัดกรี	4.00	0.96	4.14	0.66
10. การบัดกรีและซ่อมหมอน้ำรถยนต์	4.14	0.86	4.21	0.80
11. งานสี	4.21	0.89	4.00	0.96
12. งานประเภท่อตะ แก้ว ขั้ววางของ ราวพาดผ้า ตู้ เตียง	4.00	1.03	3.78	0.69
13. งานประเภท่อเหล็ก ลูกกรงหน้าต่าง	4.14	1.16	4.00	0.73
14. งานประเภท่อคอกาง ๆ	4.14	0.77	3.50	0.94
	4.21	0.83	4.12	0.74

จากตาราง 19 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ก็มียกเว้นข้อที่ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.92 - 4.64 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียว คือ ความรู้ทั่วไป (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ย 4.64 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โลหะแผ่น (ข้อ 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ก็มียกเว้นข้อที่ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.71 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้ทั่วไป (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 การเชื่อมไฟฟ้า (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ งานประเภทข้อต่อต่าง ๆ (ข้อ 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยความถี่ของการรายการวิธีโอเพนวิชาวางเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน กลุ่มฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก

รายการวิธีโอเพนวิชาวางเชื่อมโลหะ	สายอาชีพ N = 7		มวลชน N = 7	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้ทั่วไป เช่น กฎความปลอดภัยในโรงงาน การใช้ เครื่องมือและอุปกรณ์ทั่วไปในการเชื่อมโลหะ	4.28	0.48	4.71	0.48
2. การเชื่อมแก๊ส (อุปกรณ์ในการเชื่อมแก๊สและวิธีใช้)	4.42	0.53	4.14	0.69
3. วิธีเชื่อมแก๊สในท่าต่าง ๆ	4.42	0.53	4.28	0.75
4. การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยแก๊ส	4.28	0.48	4.14	0.69
5. การเชื่อมไฟฟ้า (เครื่องเชื่อมชนิดต่าง ๆ)	4.28	0.75	4.00	0.81
6. การเชื่อมท่าต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า	4.00	0.57	4.00	0.81
7. การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า	3.85	0.89	3.85	0.89
8. โลหะแผ่น	3.57	0.78	3.57	0.78
9. การบัดกรี	3.57	0.78	3.85	0.89
10. การบัดกรีและซ่อมหมอน้ำรถยนต์	3.85	0.69	3.71	0.75
11. งานสี	3.28	0.95	3.57	1.13
12. งานประเภทโตะ แก้ว ฐานวางของ รวพาค้น ทุ เตียง	3.42	0.97	3.28	1.38
13. งานประเภทเหล็ก ลูกกรงหน้าต่าง	3.14	0.69	3.42	1.27
14. งานประเภทขดตอต่าง ๆ	3.42	0.97	3.14	1.06
	3.84	0.81	3.83	0.94

จากตาราง 20 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก ก็มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.14 – 4.28 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมี 4 ข้อ คือ งานประเภทโต๊ะ แก๊ส ชั้ววางของ ราวพาดผ้า ตู้ เคียง (ข้อ 12) งานประเภทชอศอต่าง ๆ (ข้อ 14) ทั้งข้อ 12 และ ข้อ 14 มีค่าเฉลี่ย 3.42 เท่ากัน งานสี (ข้อ 11) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และงานประเภทู้เหล็ก ลูกกรงหน้าต่าง (ข้อ 13) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ก็อปค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด ก็มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.14 – 4.71 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียว คือ ความรู้ทั่วไป (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมี 3 ข้อ คือ งานประเภทู้เหล็ก ลูกกรงหน้าต่าง (ข้อ 13) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 งานประเภทโต๊ะ แก๊ส ชั้ววางของ ราวพาดผ้า ตู้ เคียง (ข้อ 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และงานประเภท้ออต่าง ๆ (ข้อ 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการวิดีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะ	สายอาชีพ N = 12		มวลชน N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้ทั่วไป เช่น กฎความปลอดภัยในโรงงาน การใช้ เครื่องมือและอุปกรณ์ทั่วไปในการเชื่อมโลหะ	4.50	0.79	4.25	0.96
2. การเชื่อมแก๊ส (อุปกรณ์ในการเชื่อมแก๊สและวิธีใช้)	4.25	0.96	4.16	0.83
3. วิธีเชื่อมแก๊สในท่าต่าง ๆ	4.58	0.66	4.08	0.90
4. การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยแก๊ส	4.58	0.51	4.25	0.86
5. การเชื่อมไฟฟ้า (เครื่องเชื่อมชนิดต่าง ๆ)	4.66	0.65	4.41	0.79
6. การเชื่อมท่าต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า	4.58	0.66	4.33	0.88
7. การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า	4.58	0.51	4.33	0.65
8. โลหะแผ่น	4.33	0.77	3.66	1.23
9. การบัดกรี	4.08	0.99	4.25	1.05
10. การบัดกรีและซ่อมหมอนำรถยนต์	4.66	0.49	4.41	0.79
11. งานสี	4.25	0.96	4.25	1.05
12. งานประเภทดัด แก้ว ชิ้นวางของ ราวพาดผ้า ทุย เคียง	4.08	1.08	4.16	0.93
13. งานประเภทดัดเหล็ก ลูกกรงหน้าต่าง	3.91	1.08	4.25	0.96
14. งานประเภทยึดติดต่าง ๆ	4.33	0.88	4.41	0.79
	4.38	0.81	4.23	0.90

จากตาราง 21 แสดงว่าความต้องการรายการวิกิโอเพนริชาช่วงเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ถึงมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.91 – 4.60 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การเชื่อมไฟฟ้า (ข้อ 5) การบัดกรีและซ่อมหมอนารยนต์ (ข้อ 10) ทั้งข้อ 5 และข้อ 10 ค่าเฉลี่ย 4.66 เท่ากัน ข้อที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 มี 4 ข้อ คือ วิธีเชื่อมแก๊สในท่าต่าง ๆ (ข้อ 3) การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยแก๊ส (ข้อ 4) การเชื่อมท่าต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า (ข้อ 6) และการเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า (ข้อ 7) ส่วนความรู้ทั่วไป (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 คือ งานประเภทยุติเล็ก ลูกกรงหน้าต่าง (ข้อ 14)

ความต้องการรายการวิกิโอเพนริชาช่วงเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ถึงมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.66 – 4.41 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.41 มี 3 ข้อ คือ การเชื่อมไฟฟ้า (ข้อ 5) การบัดกรีและซ่อมหมอนารยนต์ (ข้อ 10) และงานประเภทยุติต่าง ๆ (ข้อ 14) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 คือ โลหะแผ่น (ข้อ 8)

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดโนเซตภาคเหนือ

รายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรี	สายอาชีพ N = 16		มวลชน N = 16	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า เช่น การเลือกซื้อ การใช้และการบำรุงรักษาเครื่องใช้ในการตัดเย็บเสื้อผ้า ส่วนประกอบของจักร	4.75	0.44	4.62	0.61
2. การตัดเย็บกระโปรงแบบต่าง ๆ	3.81	0.75	4.12	0.80
3. การตัดเย็บเสื้อแบบต่าง ๆ	3.87	0.80	4.06	0.85
4. การตัดเย็บกระโปรงชุดติดกัน	3.81	0.75	4.00	0.81
5. การตัดเย็บชุดไทยพระราชนิยม	3.93	0.77	3.81	0.83
6. การตัดเย็บกางเกงสตรี	3.93	0.68	3.87	0.88
7. การตัดเย็บเสื้อผ้าชั้นใน	3.81	0.98	3.68	0.94
8. การตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก	3.81	0.75	3.68	1.01
9. การซ่อมแซมและดัดแปลงเสื้อผ้า	4.06	0.68	4.00	0.96
	3.97	0.77	3.98	0.88

จากตาราง 22 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.81 – 4.75 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียว คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.68 – 4.62 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียว คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 23 การเฉลี่ยความต้องการรายการวิธีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคใต้

รายการวิธีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรี	สายอาชีพ N = 12		มวลชน N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า เช่น การเลือกซื้อ การใช้และการบำรุงรักษาเครื่องใช้ในการตัดเย็บเสื้อผ้า ส่วนประกอบของจักร	4.75	0.45	4.75	0.45
2. การตัดเย็บกระโปรงแบบต่าง ๆ	3.91	0.79	4.33	0.77
3. การตัดเย็บเสื้อแบบต่าง ๆ	3.91	0.79	4.16	0.83
4. การตัดเย็บกระโปรงชุดติดกัน	3.75	1.05	4.08	0.90
5. การตัดเย็บชุดไทยพระราชนิยม	4.33	0.55	4.16	0.83
6. การตัดเย็บกางเกงสตรี	4.08	0.66	4.08	0.79
7. การตัดเย็บเสื้อผ้าชั้นใน	3.58	0.99	3.91	0.99
8. การตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก	3.75	1.13	4.16	0.71
9. การซ่อมแซมและดัดแปลงเสื้อผ้า	3.91	0.90	4.33	0.65
	4.00	0.88	4.22	0.78

จากตาราง 23 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ก็มียค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.58 – 4.75 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีข้อเดียวเท่านั้น คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 คือ การตัดเย็บเสื้อผ้าชั้นใน (ข้อ 7)

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ก็มียค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.91 – 4.75 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีข้อเดียวเท่านั้น คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 คือ การตัดเย็บเสื้อผ้าชั้นใน (ข้อ 7)

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาวางตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษาวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคกลาง

รายการวิถีโอเพนวิชาวางตัดเสื้อสตรี	สายอาชีพ		มวชน	
	N = 14		N = 14	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า เช่น การเลือกซื้อ การใช้และการบำรุงรักษาเครื่องใช้ในการตัดเย็บเสื้อผ้า ส่วนประกอบของจักร	4.50	0.65	4.78	0.57
2. การตัดเย็บกระโปรงแบบต่าง ๆ	4.14	0.86	4.35	0.74
3. การตัดเย็บเสื้อแบบต่าง ๆ	4.07	0.99	4.28	0.91
4. การตัดเย็บกระโปรงชุดติดกัน	3.92	0.82	4.00	1.03
5. การตัดเย็บชุดไทยพระราชนิยม	4.00	0.87	4.00	0.78
6. การตัดเย็บกางเกงสตรี	4.28	0.51	3.92	1.07
7. การตัดเย็บเสื้อผ้าชั้นใน	3.85	0.94	3.78	0.89
8. การตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก	3.85	0.86	3.78	0.97
9. การซ่อมแซมและดัดแปลงเสื้อผ้า	3.50	1.09	4.07	0.99
	4.01	0.91	4.11	0.92

จากตาราง 24 แสดงว่าความต้องการรายการวิถีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.50 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียว คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 คือ การซ่อมแซมและตกแต่งเสื้อผ้า (ข้อ 9)

ความต้องการรายการวิถีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.78 – 4.78 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียว คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 คือ การตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก (ข้อ 8)

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาดูงานอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก

รายการวิถีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรี	สายอาชีพ N = 7		มวลชน N = 7	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า เช่น การเลือกซื้อ การไขและการบำรุงรักษาเครื่องใช้ในการตัดเย็บเสื้อผ้า ส่วนประกอบของจักร	4.57	0.53	4.71	0.48
2. การตัดเย็บกระโปรงแบบต่าง ๆ	3.85	0.89	3.85	0.89
3. การตัดเย็บเสื้อแบบต่างๆ	3.85	0.89	4.00	0.81
4. การตัดเย็บกระโปรงชุดติดกัน	3.71	0.95	3.57	0.97
5. การตัดเย็บชุดไทยพระราชานิยม	3.57	0.78	3.57	0.78
6. การตัดเย็บกางเกงสตรี	4.00	0.81	4.00	0.81
7. การตัดเย็บเสื้อผ้าชั้นใน	3.42	1.13	3.14	0.69
8. การตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก	3.28	1.11	3.42	0.97
9. การซ่อมแซมและดัดแปลงเสื้อผ้า	3.42	1.27	4.28	0.75
	3.74	0.96	3.84	0.88

จากตาราง 25 แสดงว่าความต้องการรายการวิธีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายวิชาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.28 – 4.57 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียว คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ การตัดเย็บเสื้อผ้าชั้นใน (ข้อ 7) การซ่อมแซมและดัดแปลงเสื้อผ้า (ข้อ 9) ทั้งข้อ 7 ข้อ 9 มีค่าเฉลี่ย 3.42 เท่ากัน และการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก (ข้อ 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ความต้องการรายการวิธีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.14 – 4.71 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียว คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ การตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก (ข้อ 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 และการตัดเย็บเสื้อผ้าชั้นใน (ข้อ 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาช่างตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก
เฉียงเหนือ

รายการวิถีโอเพนวิซาช่างตัดเสื้อสตรี	สายอาชีพ N = 12		มวลชน N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า เช่น การเลือกซื้อ การใช้และการบำรุงรักษาเครื่องใช้ในการตัดเย็บเสื้อผ้า ส่วนประกอบของจักร	4.50	0.79	4.91	0.28
2. การตัดเย็บกระโปรงแบบต่าง ๆ	4.41	0.90	4.08	0.90
3. การตัดเย็บเสื้อแบบต่าง ๆ	4.50	0.79	4.00	0.95
4. การตัดเย็บกระโปรงชุดติดกัน	4.41	0.79	4.00	0.95
5. การตัดเย็บชุดไทยพระราชนิยม	4.50	0.90	4.00	0.85
6. การตัดเย็บกางเกงสตรี	4.25	0.96	4.16	0.83
7. การตัดเย็บเสื้อผ้าชั้นใน	4.08	0.90	4.08	0.90
8. การตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก	4.00	1.20	4.16	0.93
9. การซ่อมแซมและดัดแปลงเสื้อผ้า	4.00	1.04	4.08	1.13
	4.29	0.91	4.16	0.90

จากตาราง 26 แสดงว่าความต้องการรายการวิกิโอเพนวิชาช่างตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.00 – 4.50 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) การตัดเย็บเสื้อแบบกาง ๆ (ข้อ 3) และการตัดชุดไทยพระราชนิยม ทั้ง 3 ข้อมีค่าเฉลี่ย 4.50 เท่ากัน นอกนั้น ความต้องการอยู่ในระดับมาก

ความต้องการรายการวิกิโอเพนวิชาช่างตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.00 – 4.91 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ยสูงถึง 4.91 คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อชายของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคเหนือ

รายการวิถีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อชาย	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 16		N = 16	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า เช่น ความรู้เรื่อง ผ้าและการเลือกใช้ผ้า การอ่านสายวัด การวัดตัวเสื้อ กางเกง	4.50	0.73	4.81	0.54
2. การตัดเย็บเสื้อฮาวาย	3.81	0.83	4.00	0.89
3. การตัดเย็บเสื้อเชิ้ต	3.75	0.85	4.00	0.89
4. การตัดเย็บเสื้อปกในตัว	3.87	0.88	3.93	0.85
5. การตัดเย็บเสื้อคอกลมและเสื้อกั๊ก	3.37	0.95	3.43	1.20
6. การตัดเย็บเสื้อชาฟารี	3.81	0.83	3.81	0.98
7. การตัดเย็บเสื้อพระราชทาน	3.87	0.80	3.93	0.85
8. การตัดเย็บกางเกงขายาวแบบต่าง ๆ	4.00	0.81	4.06	0.85
9. การตัดเย็บกางเกงกีฬา	3.68	0.94	3.62	1.14
10. การตัดเย็บกางเกงนอน กางเกงจีน	3.62	0.88	3.56	1.26
11. การตัดเย็บเสื้อกั๊ก	3.43	0.91	3.56	1.09
12. การตัดเย็บเสื้อสากล	3.93	0.92	3.75	1.00
13. การตัดเย็บเสื้อราชปะแตนหรือเสื้อคอตั้ง	3.87	1.02	3.75	1.06
	3.81	0.88	3.86	1.01

จากตาราง 27 แสดงว่าความต้องการรายการวิกิโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อผ้าชายของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาศายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.37 – 4.50 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดข้อเดียวเท่านั้น คือความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมี 2 ข้อ คือ การตัดเย็บเสื้อกั๊ก (ข้อ 11) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 และการตัดเย็บเสื้อกอกกลมและเสื้อกยู่ยง (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ความต้องการรายการวิกิโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อผ้าชายของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.43 – 4.81 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.81 คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีข้อเดียวเท่านั้น คือ การตัดเย็บเสื้อกอกกลมและเสื้อกยู่ยง (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 28 การเปลี่ยนแปลงความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อผ้าชายของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคใต้

รายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อผ้าชาย	สายอาชีพ N = 12		มวลชน N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า เช่น ความรู้เรื่อง ผ้าและการเลือกใช้ผ้า การอ่านสายวัด การวัดตัวเสื้อ กางเกง	4.33	0.65	4.41	0.51
2. การตัดเย็บเสื้อฮาวาย	3.75	0.62	4.25	0.62
3. การตัดเย็บเสื้อเชิ้ต	3.91	0.66	4.16	0.57
4. การตัดเย็บเสื้อปกในตัว	3.91	0.79	4.16	0.57
5. การตัดเย็บเสื้อกอดกลมและเสื้อกุดย่น	3.41	0.79	4.08	0.51
6. การตัดเย็บเสื้อฮาวาย	4.00	0.73	4.16	0.71
7. การตัดเย็บเสื้อพระราชทาน	4.33	0.77	4.25	0.62
8. การตัดเย็บกางเกงขาสั้นแบบต่าง ๆ	4.16	0.71	4.33	0.65
9. การตัดเย็บกางเกงกีฬา	3.66	0.88	4.25	0.62
10. การตัดเย็บกางเกงนอน กางเกงจีน	3.66	0.98	4.16	0.71
11. การตัดเย็บเสื้อกั๊ก	3.08	0.79	4.16	0.71
12. การตัดเย็บเสื้อสากล	3.33	1.23	4.08	0.79
13. การตัดเย็บเสื้อราชปะแตนหรือเสื้อกุดทั้ง	3.91	1.24	4.08	0.90
	3.80	0.90	4.19	0.64

จากตาราง 28 แสดงว่าความต้องการรายการวิธีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อชายของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสาขาอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.08 – 4.33 ข้อที่ความต้องการอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.33 มี 2 ข้อ คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) และการปักเย็บเสื้อพระราชทาน (ข้อ 7) ส่วนข้อที่ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ การตัดเย็บเสื้อคอกลมและเสื้อกั๊ก (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 การตัดเย็บเสื้อสากล (ข้อ 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และการตัดเย็บเสื้อกั๊ก (ข้อ 11) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ซึ่งต่ำสุด

ความต้องการรายการวิธีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อชายของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.08 – 4.41 ความต้องการอยู่ในระดับมาก ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.41 คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) รองลงมาคือ การตัดเย็บกางเกงขาสั้นแบบต่างๆ (ข้อ 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาชางตักเลื้อยชายของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคกลาง

รายการวิถีโอเพนวิซาชางตักเลื้อยชาย	สายอาชีพ N = 14		มวลชน N = 14	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า เช่น ความรู้เรื่องผ้า และการเลือกใช้ผ้า การอ่านสายวัด การวัดตัวเสื้อ กางเกง	4.28	0.72	4.57	0.75
2. การตัดเย็บเสื้อฮาวาย	3.78	0.89	4.00	0.78
3. การตัดเย็บเสื้อเชิ้ต	3.78	0.89	4.07	0.82
4. การตัดเย็บเสื้อปกในตัว	3.64	1.00	3.85	0.77
5. การตัดเย็บเสื้อกอดกลมและเสื้อกุดย่น	3.42	1.08	3.78	1.05
6. การตัดเย็บเสื้อซาฟารี	4.07	0.91	4.14	0.77
7. การตัดเย็บเสื้อพระราชทาน	4.21	0.97	4.35	0.74
8. การตัดเย็บกางเกงขาสั้นแบบต่าง ๆ	4.14	1.02	4.14	0.94
9. การตัดเย็บกางเกงกีฬา	3.78	1.05	3.71	0.91
10. การตัดเย็บกางเกงนอน กางเกงจีน	3.78	0.97	3.64	0.84
11. การตัดเย็บเสื้อกั๊ก	3.21	0.97	3.50	1.01
12. การตัดเย็บเสื้อสากล	4.14	0.94	3.64	1.00
13. การตัดเย็บเสื้อราชปะแตนหรือเสื้อกั๊ก	3.92	0.99	3.50	0.94
	3.86	0.97	3.91	0.90

จากตาราง 29 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อชายของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 เมื่อแจกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.21 - 4.28 ข้อที่ความต้องการอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.28 คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) ส่วนข้อที่ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีเพียงข้อเดียวคือ การตัดเย็บเสื้อกั๊ก (ข้อ 11) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ซึ่งค่าสุด

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อชายของหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 เมื่อแจกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.57 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียว คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 มี 2 ข้อ คือ การตัดเย็บเสื้อกั๊ก (ข้อ 11) และการตัดเย็บเสื้อราชนปะแตนหรือเสื้อคอตั้ง (ข้อ 13)

ตาราง 30 ค่าเฉลี่ยความถี่ของการรายการวิถีโอเพนวิชาวางตัดเสื้อผ้าชายของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก

รายการวิถีโอเพนวิชาวางตัดเสื้อผ้าชาย	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 7		N = 7	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า เช่น ความรู้เรื่อง ผ้าและการเลือกใช้ผ้า การอ่านสายวัด การวัดตัวเสื้อ กางเกง	4.14	0.89	4.42	0.78
2. การตัดเย็บเสื้อฮาวาย	4.14	0.69	3.85	0.69
3. การตัดเย็บเสื้อเชิ้ต	4.00	0.81	4.00	0.81
4. การตัดเย็บเสื้อปกในตัว	3.85	0.89	4.00	0.81
5. การตัดเย็บเสื้อคอกลมและเสื้อกั๊กแขน	3.28	1.25	3.57	1.13
6. การตัดเย็บเสื้อซาฟารี	3.42	1.27	3.57	1.13
7. การตัดเย็บเสื้อพระราชทาน	3.42	1.13	3.57	1.13
8. การตัดเย็บกางเกงขาสั้นแบบต่าง ๆ	3.85	1.06	4.28	0.95
9. การตัดเย็บกางเกงกีฬา	3.42	0.97	3.71	0.95
10. การตัดเย็บกางเกงนอน กางเกงจีน	3.14	1.06	3.42	0.53
11. การตัดเย็บเสื้อกั๊ก	3.42	0.97	3.42	0.53
12. การตัดเย็บเสื้อสาก	3.28	0.95	3.57	1.13
13. การตัดเย็บเสื้อราชปะแตนหรือเสื้อกั๊ก	3.28	1.11	3.85	0.89
	3.59	1.01	3.79	0.90

จากตาราง 30 แสดงว่าความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาชาง
 ตักเสื่อชายของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด
 ในเขตภาคตะวันออก โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 3.59 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก
 คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.14 – 4.14 ความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ
 ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื่อผ้า (ข้อ 1) การตัดเย็บเสื่อฮาวาย (ข้อ 2)
 ทั้งข้อ 1 และข้อ 2 ค่าเฉลี่ย 4.14 เท่ากัน การตัดเย็บเสื่อเชือก (ข้อ 3)
 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 การตัดเย็บเสื่อปลอกในตัว (ข้อ 4) และการตัดเย็บ
 กางเกงขายาวแบบต่าง ๆ (ข้อ 8) ทั้งข้อ 4 และข้อ 8 ค่าเฉลี่ย 3.85
 เท่ากัน นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับปานกลางและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 3.14 คือ การตัดเย็บกางเกงนอน กางเกงจีน (ข้อ 10)

ความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาชางตักเสื่อชายของหัวหน้าฝ่าย
 การศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออก
 โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 เมื่อจำแนก
 เป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง
 3.42 – 4.42 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมี 2 ข้อ คือ การตัดเย็บ
 กางเกงนอน กางเกงจีน (ข้อ 10) การตัดเย็บเสื่อกัก (ข้อ 11)
 ทั้ง 2 ข้อ ค่าเฉลี่ย 3.42 เท่ากัน นอกนั้นเป็นความต้องการอยู่ในระดับมาก
 และข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.42 คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื่อผ้า
 (ข้อ 1)

ตาราง 31 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อผ้าของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อผ้า	สายอาชีพ N = 12		มวลชน N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า เช่น ความรู้เรื่อง ผ้าและการเลือกใช้ผ้า การอ่านสายวัด การวัดตัวเสื้อ กางเกง	4.50	0.79	4.58	0.90
2. การตัดเย็บเสื้อฮาวาย	4.25	0.96	4.08	0.90
3. การตัดเย็บเสื้อเชิ้ต	4.50	0.79	4.08	0.90
4. การตัดเย็บเสื้อปกในตัว	4.25	1.05	4.16	0.83
5. การตัดเย็บเสื้อคอกลมและเสื้อกั๊ก	4.16	0.93	4.08	1.08
6. การตัดเย็บเสื้อซาฟารี	4.33	0.88	4.25	0.86
7. การตัดเย็บเสื้อพระราชทาน	4.33	0.88	4.16	0.93
8. การตัดเย็บกางเกงขายาวแบบต่าง ๆ	4.16	0.93	4.41	0.90
9. การตัดเย็บกางเกงกีฬา	3.66	1.23	4.08	0.99
10. การตัดเย็บกางเกงนอน กางเกงจีน	3.91	0.99	4.08	0.99
11. การตัดเย็บเสื้อกั๊ก	3.41	0.99	4.08	0.90
12. การตัดเย็บเสื้อสากล	4.00	1.20	4.16	0.93
13. การตัดเย็บเสื้อราชปะแตนหรือเสื้อกอตัง	3.83	1.46	3.91	0.90
	4.10	1.03	4.16	0.90

จากตาราง 31 แสดงว่าความต้องการรายการวัสดุโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อผ้าชายของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 เมื่อแจกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด ก่อนค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.50 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) การตัดเย็บเสื้อเชิ้ต (ข้อ 5) ทั้งข้อ 1 และข้อ 3 มีค่าเฉลี่ย 4.50 เท่ากัน ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีเพียงข้อเดียว คือ การตัดเย็บเสื้อกั๊ก (ข้อ 11) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ความต้องการรายการวัสดุโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อผ้าชายของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 เมื่อแจกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.91 – 4.58 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียว คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก และข้อที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 คือ การตัดเย็บเสื้อราชปะแตนหรือเสื้อคอตั้ง (ข้อ 13)

ตาราง 32 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาอาหารและขนมของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคเหนือ

รายการวิถีโอเพนวิชาอาหารและขนม	สายอาชีพ N = 16		มวลชน N = 16	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ เช่น อาหารหลัก 5 หมู่ หลักการปรุงอาหาร ความเชื่อ ในเรื่องอาหารที่ควรแก้ไข	4.50	0.63	4.62	0.71
2. อาหารประเภทแกง คม ตุน	3.50	0.89	3.75	1.18
3. อาหารประเภทผัก	3.31	0.87	3.68	1.13
4. อาหารประเภทปลา ปลา	3.37	0.80	3.75	1.18
5. อาหารประเภทยาง อบ ทอด	3.43	0.96	3.56	1.26
6. อาหารประเภทเครื่องจิ้ม	3.62	0.88	3.62	1.08
7. อาหารจานเดียว	3.43	0.96	3.81	1.04
8. อาหารว่าง	3.62	0.88	3.81	0.98
9. อาหารหวานประเภทบิง อบ ย่าง	3.50	0.96	3.68	1.13
10. อาหารหวานประเภททวน เชื่อม	3.50	0.96	3.62	1.02
11. อาหารหวานประเภทขนม ทอด	3.31	0.87	3.62	1.02
12. อาหารหวานประเภทหนึ่ง คบ	3.43	0.81	3.62	1.08
13. ไอศกรีม	3.56	0.72	4.31	0.79
14. เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ	3.87	0.80	4.00	0.81
15. การถนอมอาหาร	4.25	1.00	4.68	0.47
16. การจัดบริการอาหาร	4.37	0.80	4.56	0.62
	3.66	0.92	3.92	1.04

จากตาราง 32 แสดงว่าความต้องการรายการวิถีโอเพนวิธาอาหารและขนมของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.31 – 4.50 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ อาหารประเภทยาง อบ ทอด (ข้อ 5) อาหารจานเดียว (ข้อ 7) อาหารหวานประเภทหนึ่ง คัม (ข้อ 12) ทั้ง 3 ข้อนี้ ค่าเฉลี่ย 3.43 เท่ากัน อาหารประเภทยำ ปลา (ข้อ 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 อาหารประเภทผัด (ข้อ 3) อาหารหวานประเภทฉาบ ทอด (ข้อ 11) ทั้งข้อ 3 และข้อ 11 ค่าเฉลี่ย 3.31 เท่ากัน นอกจากนี้ความต้องการอยู่ในระดับมาก ความต้องการรายการวิถีโอเพนวิธาอาหารและขนมของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.56 – 4.68 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การถนอมอาหาร (ข้อ 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 นอกจากนี้ความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 33 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาอาหารและขนมของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดนในเขตภาคใต้

รายการวิถีโอเพนวิชาอาหารและขนม	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 12		N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ เช่น อาหารหลัก 5 หมู่ หลักการปรุงอาหาร ความเชื่อ ในเรื่องอาหารที่ควรแก้ไข	4.16	0.93	4.25	0.62
2. อาหารประเภทแกง ต้ม ซุป	3.25	0.75	4.08	0.90
3. อาหารประเภทผัด	3.16	0.57	3.91	0.90
4. อาหารประเภทยำ พล่า	3.16	0.71	4.00	0.95
5. อาหารประเภทย่าง อบ ทอด	3.41	0.79	4.00	0.95
6. อาหารประเภทเครื่องจิ้ม	3.58	0.90	4.08	0.79
7. อาหารจานเดียว	3.50	0.79	4.16	0.57
8. อาหารว่าง	3.58	0.66	4.00	0.60
9. อาหารหวานประเภทปิ้ง อบ ย่าง	3.00	0.60	4.00	0.85
10. อาหารหวานประเภทกวน เชื่อม	3.41	0.79	3.91	0.90
11. อาหารหวานประเภทฉาบ ทอด	3.33	0.77	3.91	0.90
12. อาหารหวานประเภทนึ่ง ต้ม	3.16	0.71	3.66	0.98
13. ไข่ศกริม	3.50	0.79	4.08	0.79
14. เครื่องจิ้มชนิดต่าง ๆ	3.58	0.99	4.00	0.73
15. การถนอมอาหาร	4.00	1.04	4.50	0.67
16. การจัดบริการอาหาร	3.83	1.02	4.25	0.62
	3.47	0.84	4.05	0.79

จากตาราง 33 แสดงว่าความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาอาหารและขนมของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.00 – 4.16 ความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และการถนอมอาหาร (ข้อ 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนความต้องการอยู่ในระดับปานกลางข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อาหารหวานประเภทปัง อบ ย่าง (ข้อ 9) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00

ความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาอาหารและขนมของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.66 – 4.50 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียว คือ การถนอมอาหาร (ข้อ 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและมีข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.25 อยู่ 2 ข้อ คือ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ (ข้อ 1) และการจัดบริการอาหาร (ข้อ 16)

ตาราง 34 การวัดความถี่ของการรายการวิถีโอเพนวิชาอาหารและขนมของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ภูมย ำ จังหวัดโนเขตภาคกลาง

รายการวิถีโอเพนวิชาอาหารและขนม	สายอาชีพ N = 14		มวลชน N = 14	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ เช่น อาหารหลัก 5 หมู่ หลักการปรุงอาหาร ความเชื่อ ในเรื่องอาหารที่ควรแก้ไข	4.50	0.65	4.71	0.46
2. อาหารประเภทแกง ต้ม ทุน	3.64	0.92	3.92	0.82
3. อาหารประเภทผัด	3.50	0.85	3.78	0.89
4. อาหารประเภทยา พลา	3.64	0.74	3.78	0.69
5. อาหารประเภทย่าง อบ ทอด	3.85	0.86	3.85	0.77
6. อาหารประเภทเครื่องจิ้ม	4.00	0.67	3.78	0.89
7. อาหารจานเดียว	4.00	0.78	3.85	0.94
8. อาหารว่าง	3.85	0.77	3.85	0.86
9. อาหารหวานประเภทปิ้ง อบ ย่าง	4.07	0.91	3.71	0.82
10. อาหารหวานประเภทหวาน เชื่อม	3.85	0.86	3.57	1.01
11. อาหารหวานประเภทนม ทอด	3.85	0.77	3.64	0.84
12. อาหารหวานประเภทหนึ่ง ต้ม	3.92	0.82	3.64	0.92
13. ไอศกรีม	4.07	0.91	3.78	0.97
14. เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ	4.07	0.73	3.57	1.15
15. การถนอมอาหาร	4.64	0.63	4.64	0.49
16. การจัดบริการอาหาร	4.85	0.36	4.35	0.92
	4.02	0.83	3.90	0.90

จากตาราง 34 แสดงว่าความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาอาหารและขนมของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ก็มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.85 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การจัดบริการอาหาร (ข้อ 16) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 การถนอมอาหาร (ข้อ 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 และความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกจากนี้ความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 คือ อาหารประเภทผัก (ข้อ 3)

ความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาอาหารและขนมของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ก็มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.57 – 4.71 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 และการถนอมอาหาร (ข้อ 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 นอกจากนี้ความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 คือ เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ (ข้อ 14)

ตาราง 35 การเปลี่ยนแปลงความต้องการรายการวิถีโอเพนวิธอาหารและขนมของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก

รายการวิถีโอเพนวิธอาหารและขนม	สายอาชีพ N = 7		มวลชน N = 7	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ เช่น อาหารหลัก 5 หมู่ หลักการปรุงอาหาร ความเชื่อ ในเรื่องอาหารที่ควรแก้ไข	4.00	0.81	4.42	0.53
2. อาหารประเภทแกง ก๋วยเตี๋ยว	3.85	0.89	3.42	0.53
3. อาหารประเภทผัด	3.71	0.95	3.28	0.48
4. อาหารประเภทยำ พล่า	3.42	0.97	3.14	0.69
5. อาหารประเภทย่าง อบ ทอด	3.71	0.75	3.28	0.48
6. อาหารประเภทเครื่องจิ้ม	3.71	0.75	3.28	0.48
7. อาหารจานเดียว	3.85	0.69	3.57	0.78
8. อาหารว่าง	3.85	0.89	3.71	0.95
9. อาหารหวานประเภทปิ้ง อบ ย่าง	3.57	0.97	3.71	0.95
10. อาหารหวานประเภทกวน เชื่อม	3.71	0.95	4.00	1.00
11. อาหารหวานประเภทฉาบ ทอด	3.85	0.89	3.71	0.95
12. อาหารหวานประเภทนึ่ง ก๋วยเตี๋ยว	3.57	0.97	3.57	0.78
13. ไอศกรีม	3.28	0.95	4.00	0.81
14. เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ	3.14	1.34	4.00	1.15
15. การถนอมอาหาร	4.42	0.78	4.71	0.48
16. การจัดบริการอาหาร	3.28	1.25	4.00	0.81
	3.68	0.93	3.74	0.85

จากการวาง 35 แสดงว่าความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาวอาหารและขนมของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออก โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.14 – 4.42 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ อาหารประเภทยา พลา (ข้อ 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ไอศกรีม (ข้อ 13) การจัดบริการอาหาร (ข้อ 16) ทั้งข้อ 13 และข้อ 16 ค่าเฉลี่ย 3.28 เท่ากัน และเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ (ข้อ 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.42 คือ การถนอมอาหาร (ข้อ 15) รองลงมาคือ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

ความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาวอาหารและขนมของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในภาคตะวันออก โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.14 – 4.71 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียว คือ การถนอมอาหาร (ข้อ 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ อาหารประเภทผัก (ข้อ 3) อาหารประเภทยาง อบ หอด (ข้อ 5) อาหารประเภทเครื่องจิ้ม (ข้อ 6) ทั้ง 3 ข้อนี้ค่าเฉลี่ย 3.28 เท่ากัน อาหารประเภทยา พลา (ข้อ 4) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 36 ค่าเฉลี่ยความถี่ของการรายการวิถีโอเพนวิชาวอาหารและขนมของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการวิถีโอเพนวิชาวอาหารและขนม	สายอาชีพ N = 12		มวลชน N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ เช่น อาหารหลัก 5 หมู่ หลักการปรุงอาหาร ความเชื่อ ในเรื่องอาหารที่ควรแก้ไข	4.58	0.51	4.58	0.79
2. อาหารประเภทแกง ต้ม ตุน	4.08	0.79	4.16	0.93
3. อาหารประเภทผัก	3.91	0.90	4.08	0.99
4. อาหารประเภทยำ พล่า	4.00	0.73	4.08	0.99
5. อาหารประเภทยาง อบ หอค	3.91	0.79	3.83	1.11
6. อาหารประเภทเครื่องจิ้ม	3.91	0.79	3.91	1.16
7. อาหารจานเดียว	3.91	0.90	3.83	1.11
8. อาหารว่าง	3.91	0.99	3.91	1.16
9. อาหารหวานประเภทปิ้ง อบ ย่าง	3.83	0.93	4.16	0.93
10. อาหารหวานประเภทกวน เชื่อม	4.00	0.85	4.25	0.86
11. อาหารหวานประเภทผาบ หอค	3.75	1.05	4.08	0.99
12. อาหารหวานประเภทหนึ่ง ต้ม	3.91	0.90	4.08	0.90
13. ไอศกรีม	3.83	1.26	4.25	0.96
14. เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ	3.83	1.19	4.33	0.88
15. การถนอมอาหาร	4.75	0.62	4.91	0.28
16. การจัดบริการอาหาร	4.50	1.00	4.41	1.08
	4.04	0.92	4.18	0.97

จากตาราง 36 แสดงว่าความต้องการรายการวิธีโอเพนวิชาวาหารและขนมของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.75 – 4.75 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การถนอมอาหาร (ข้อ 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 รองลงมาคือ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 การจัดบริการอาหาร (ข้อ 16) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 คือ อาหารหวานประเภทนม ทอด (ข้อ 11)

ความต้องการรายการวิธีโอเพนวิชาวาหารและขนมของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.83 – 4.91 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การถนอมอาหาร (ข้อ 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 คือ อาหารประเภทยาง วม ทอด (ข้อ 5) และอาหารจานเดียว (ข้อ 7)

ตาราง 37 การเปรียบเทียบความต้องการรายการวิถีโอเทปวิชาช่างคัลคมและเสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ภูญา จังหวัดในเขตภาคเหนือ

รายการวิถีโอเทปวิชาช่างคัลคมและเสริมสวย	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 16		N = 16	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นช่างคัลคม—เสริมสวย เช่น คุณลักษณะของช่างเสริมสวยที่ดี อนามัยในสถานสุภาพและบุคลิกภาพของช่างเสริมสวย การปฐมพยาบาลเมื่อเกิดอุบัติเหตุในขณะเสริมสวย	4.75	0.44	4.87	0.34
2. การสระผม การรวนและการเซต	4.56	0.51	4.56	0.62
3. การคัลคม	4.43	0.51	4.25	0.93
4. การย้อมและการโกรก	4.31	0.60	4.12	1.02
5. การซอยผม	4.50	0.63	4.37	0.80
6. การแต่งเล็บ	4.18	0.65	3.81	1.27
7. การแต่งหน้าและนวดหน้า	4.25	0.57	4.37	0.88
8. การเกล้าผม	4.56	0.51	4.12	1.08
	4.44	0.57	4.28	0.95

จากตาราง 37 แสดงว่าความต้องการรายการวิดิโอเทปวิชาช่างคัตคมและเสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.18 – 4.75 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้เบื้องต้นช่างคัตคม-เสริมสวย (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 การสระผม การม้วนและการเซท (ข้อ 2) การเกล้ามวย (ข้อ 8) ทั้งข้อ 2 และข้อ 8 ค่าเฉลี่ย 4.56 เท่ากัน การชอยผม (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกจากนี้ความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 คือ การแต่งเล็บ (ข้อ 6)

ความต้องการรายการวิดิโอเทปวิชาช่างคัตคมและเสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.81 – 4.87 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้เบื้องต้นช่างคัตคม-เสริมสวย (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 การสระผม การม้วนและการเซท (ข้อ 2) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 นอกจากนี้ความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 คือ การแต่งเล็บ (ข้อ 6)

ตาราง 38 การเปลี่ยนแปลงความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาช้างคัณมและเสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคใต้

รายการวิถีโอเพนวิซาช้างคัณมและเสริมสวย	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 12		N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นช้างคัณม-เสริมสวย เช่น คุณลักษณะของช้างเสริมสวยที่ดี อนามัยในคานสุขภาพและบุคลิกภาพของช้างเสริมสวย การปฐมพยาบาลเมื่อเกิดอุบัติเหตุในขณะเสริมสวย	4.16	0.93	4.33	0.49
2. การสระผม การหวีและการเชท	4.16	0.71	4.41	0.66
3. การคัณม	3.91	0.66	4.33	0.65
4. การขอมและการโกรก	3.91	0.66	4.25	0.75
5. การซอยผม	4.33	0.65	4.66	0.49
6. การแต่งเล็บ	3.91	0.66	4.33	0.65
7. การแต่งหน้าและนวดหน้า	4.25	0.75	4.50	0.52
8. การเกล้ามวย	4.41	0.66	4.50	0.52
	4.13	0.71	4.41	0.59

จากตาราง 38 แสดงว่าความต้องการรายการวิธีโอเพนวิชาช่างคัตคม และเสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.91 – 4.41 ความต้องการอยู่ในระดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเกล้าผม (ข้อ 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 รองลงมาคือ การซอยผม (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33

ความต้องการรายการวิธีโอเพนวิชาช่างคัตคมและเสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.25 – 4.66 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การซอยผม (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 รองลงมาคือ การแต่งหน้าและนวดหน้า (ข้อ 7) การเกล้าผม (ข้อ 8) ทั้งข้อ 7 และข้อ 8 ค่าเฉลี่ย 4.50 เท่ากัน นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 39 การเปลี่ยนแปลงความต้องการรายการวิถีโอเพอริชราช้างคัคณและเสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดโนเซตภาคกลาง

รายการวิถีโอเพอริชราช้างคัคณและเสริมสวย	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 14		N = 14	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นทางคัคณ-เสริมสวย เช่น คุณลักษณะของช่างเสริมสวยที่ดี อนามัยในคัคณสุขภาพและบุคลิกภาพของช่างเสริมสวย การปฐมพยาบาลเมื่อเกิดอุบัติเหตุในขณะเสริมสวย	4.57	0.64	4.92	0.26
2. การสระผม การม้วนและการเซต	4.42	0.93	4.35	0.74
3. การคัคณ	4.50	0.75	4.42	0.75
4. การย้อมและการโกรก	4.42	0.93	4.28	0.82
5. การซอยผม	4.78	0.42	4.57	0.75
6. การแต่งเล็บ	4.07	0.82	3.85	1.16
7. การแต่งหน้าและนวดหน้า	4.21	0.80	4.07	0.82
8. การเกล้าผม	4.35	0.74	3.35	0.84
	4.41	0.77	4.23	0.90

จากตาราง 39 แสดงว่าความต้องการรายการวิกิโอเทปวิชาช่างคัตคม และเสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายวิชาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ก็คือค่าเฉลี่ย ระหว่าง 4.07 – 4.78 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การชอยนม (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ความรู้เบื้องต้นช่างคัตคม-เสริมสวย (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 และการคัตคม (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้น ความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 คือ การแต่งเล็บ (ข้อ 6)

ความต้องการรายการวิกิโอเทปวิชาช่างคัตคมและเสริมสวยของหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวม ความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด ก็คือค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.25 – 4.92 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีเพียงข้อเดียว คือ การเกลานม (ข้อ 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้เบื้องต้น ช่างคัตคม-เสริมสวย (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 และการชอยนม (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 40 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาวางค์คมและเสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน วิทยาลัยฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียง

รายการวิถีโอเพนวิชาวางค์คมและเสริมสวย	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 7		N = 7	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นทางคัลคม-เสริมสวย เช่น คุณลักษณะของช่างเสริมสวยที่ดี อนามัยในคานสุขภาพและบุคลิกภาพของช่างเสริมสวย การปฐมพยาบาลเมื่อเกิดอุบัติเหตุในขณะเสริมสวย	4.57	0.53	4.85	0.37
2. การสระผม การม้วนและการเซต	3.85	0.89	4.28	0.48
3. การคัลคม	3.42	0.97	4.00	1.00
4. การย้อมและการโกรก	3.57	1.13	3.85	1.06
5. การซอยผม	3.85	0.69	4.14	0.69
6. การแต่งเล็บ	3.71	0.75	3.85	0.89
7. การแต่งหน้าและนวดหน้า	3.71	1.25	4.14	0.69
8. การเกล้าผม	3.57	1.39	4.14	0.69
	3.78	0.98	4.16	0.78

จากตาราง 40 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างคัตผม และเสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ในเขตภาคตะวันออก โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.42 – 4.57 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีเพียง ข้อเดียว คือ การคัตผม (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ความต้องการอยู่ใน ระดับมากที่สุดมีข้อเดียวเช่นกัน คือ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับช่างคัตผม-เสริมสวย (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างคัตผมและเสริมสวยของหัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออก โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 เมื่อจำแนก เป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.85 – 4.85 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้เบื้องต้นช่างคัตผม-เสริมสวย (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 คือ การย้อมและการโกรก (ข้อ 4) และ การแต่งเส้น (ข้อ 6)

ตาราง 41 การเปรียบเทียบความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาช่างคัณมและเสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน กรุงเทพฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการวิถีโอเพนวิซาช่างคัณมและเสริมสวย	สายอาชีพ N = 12		มวลชน N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นช่างคัณม-เสริมสวย เช่น คุณลักษณะของช่างเสริมสวยที่ดี อนามัยในค่านุภาพและบุคลิกภาพของช่างเสริมสวย การปฐมพยาบาลเมื่อเกิดอุบัติเหตุในขณะเสริมสวย	4.66	0.65	4.41	1.08
2. การสระผม การม้วนและการเซต	4.83	0.38	4.50	0.67
3. การคัณม	4.58	0.66	4.50	0.67
4. การย้อมและการโกรก	4.50	0.90	4.41	0.66
5. การพอยผม	4.75	0.45	4.58	0.66
6. การแต่งเล็บ	4.75	0.62	4.16	1.11
7. การแต่งหน้าและนวดหน้า	4.75	0.62	4.16	1.11
8. การเกล้าผม	4.66	0.65	4.33	1.07
	4.68	0.62	4.38	0.88

จากตาราง 41 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างคัตฉรม และเสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาดยอาชีพ ฃูนัยการศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ก่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 เมื่อจาแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ก็มืค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 4.83 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ก็ือ การสระผม การม้วนและการเซท (ข้อ 2) ก่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ก็ือ การย้อมและการโกรก (ข้อ 4) ก่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างคัตฉรมและเสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ฃูนัยการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ก่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 เมื่อจาแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ก็ือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.16 – 4.53 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ก็ือ การซอยผม (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 การสระผม การม้วนและการเซท (ข้อ 2) การคัตฉรม (ข้อ 3) ทั้งข้อ 2 และข้อ 3 ก่าเฉลี่ย 4.50 เท่ากัน นอกนั้น ความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ก็ือ การแต่งเล็บ (ข้อ 6)

ตาราง 42 ค่าเฉลี่ยความถี่ของการรายการวิถีโอเทปวิชาชีพเกษตรของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคเหนือ

รายการวิถีโอเทปวิชาชีพเกษตร	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 16		N = 16	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. การจักฟาร์ม	4.12	1.02	4.06	0.99
2. ทนเพื่อการเกษตร	3.81	1.04	3.81	0.98
3. การสหกรณ์	4.00	0.96	4.25	0.77
4. การผลิต	3.81	0.98	4.06	0.85
5. การตลาด	3.68	1.01	4.12	0.88
6. การขยายพันธุ์พืช	4.62	0.61	4.50	0.73
7. การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	4.75	0.44	4.50	0.73
8. การเลี้ยงสัตว์ทั่วไป	4.12	0.88	4.18	0.65
9. ดิน	3.56	0.81	3.62	0.71
10. ปุ๋ย	3.68	0.79	3.68	0.70
11. น้ำ	3.50	0.73	3.62	0.71
12. เกษตรชลประทาน	3.31	0.31	3.50	1.21
13. เครื่องมือทางการเกษตร	3.43	0.89	3.62	1.20
14. การแปรรูปผลผลิตและการถนอมผลผลิต	4.56	0.81	4.43	0.51
15. การปลูกพืชทั่วไป	4.00	0.89	4.18	0.75

ตาราง 42 (ต่อ)

รายการวิธีโอเพนชีฟเกษตร	สายอาชีพ N = 16		มวชน N = 16	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
16. การปลูกพืชไร่	3.75	0.85	3.7	0.93
17. การปลูกพืชสวน	3.75	0.93	3.87	0.80
18. การปลูกพืชสวนกรว	3.75	0.85	3.68	0.87
19. การปลูกไม้ดอกไม้ประดับ	4.06	0.92	3.81	0.65
20. การสร้างสวนผลไม้ (การปลูกผลไม้)	3.93	0.85	4.00	0.73
21. การเลี้ยงสัตว์ปีก เช่น ไก่ เป็ด ห่าน นก	4.50	0.81	4.56	0.51
22. การเลี้ยงสัตว์ 4 เท้า เช่น หมู วัว ควาย แพะ แกะ	4.50	0.81	4.62	0.50
23. การเลี้ยงปลาน้ำจืด เช่น ปลาดุก ปลากะเพียน ปลาช่อน	4.43	0.81	4.37	0.50
24. การเลี้ยงกบ กุ้ง ฝอย	3.68	1.01	3.87	0.30
25. การแนะนำเกษตรกรตัวอย่าง หรือผู้ประสบความสำเร็จ ในอาชีพเกษตร	4.00	1.09	4.12	0.88
	3.97	0.93	4.03	0.84

จากตาราง 42 แสดงว่าความต้องการรายการวิธีโอเพนวิชาชีพเกษตรของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด ก็มียุทธศาสตร์ระหว่าง 3.31 – 4.75 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ก็คือ การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ข้อ 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 การแปรรูปผลผลิตและการถนอมผลผลิต (ข้อ 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 การเลี้ยงสัตว์ปีก (ข้อ 21) การเลี้ยงสัตว์ 4 เท้า (ข้อ 22) ทั้งข้อ 21 และข้อ 22 ค่าเฉลี่ย 4.50 เท่ากัน ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมี 2 ข้อ คือ เครื่องมือทางการเกษตร (ข้อ 13) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 และเกษตรชลประทาน (ข้อ 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ความต้องการรายการวิธีโอเพนวิชาชีพเกษตรของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ก็มียุทธศาสตร์ระหว่าง 3.50 – 4.62 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การเลี้ยงสัตว์ 4 เท้า (ข้อ 22) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 การเลี้ยงสัตว์ปีก (ข้อ 21) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 6) การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ข้อ 7) ทั้งข้อ 6 และ ข้อ 7 ค่าเฉลี่ย 4.50 เท่ากัน นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 คือ เกษตรชลประทาน (ข้อ 12)

ตาราง 43 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาชีพเกษตรของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคใต้

รายการวิถีโอเพนวิชาชีพเกษตร	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 12		N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. การจักฟาร์ม	4.00	0.85	3.83	0.83
2. พืชเพื่อการเกษตร	3.16	1.33	3.91	0.99
3. การสหกรณ์	3.91	1.24	4.08	0.51
4. การผลิต	3.75	1.23	4.03	0.79
5. การตลาด	3.33	1.30	3.91	0.99
6. การขยายพันธุ์พืช	4.41	0.79	4.66	0.49
7. การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	4.33	0.98	4.58	0.51
8. การเลี้ยงสัตว์ทั่วไป	3.91	0.79	4.08	0.79
9. ดิน	3.33	0.88	3.75	1.05
10. ปุ๋ย	3.50	1.03	3.85	0.90
11. น้ำ	3.08	0.90	3.35	0.90
12. เกษตรชลประทาน	2.75	1.23	3.00	1.24
13. เครื่องมือทางการเกษตร	3.75	1.35	3.75	1.05
14. การแปรรูปผลผลิตและการถนอมผลผลิต	4.16	1.02	3.91	0.79
15. การปลูกพืชทั่วไป	3.66	0.30	4.16	0.71

ตาราง 43 (ต่อ)

รายการวิธีโอเพริซาซีฟเกษตร	สายอาชีพ		มวชน	
	N = 12		N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
16. การปลูกพืชไร่	3.66	0.77	3.66	0.77
17. การปลูกพืชสวน	3.75	0.36	3.75	0.36
18. การปลูกพืชสวนครัว	3.66	1.15	3.75	0.75
19. การปลูกไม้ดอกไม้ประดับ	3.33	1.02	4.25	0.75
20. การสร้างสวนผลไม้ (การปลูกผลไม้)	4.16	0.93	4.25	0.75
21. การเลี้ยงสัตว์ปีก เช่น ไก่ เป็ด ห่าน นก	3.33	1.19	4.41	0.66
22. การเลี้ยงสัตว์ 4 เท้า เช่น หมู วัว ควาย แพะ แกะ	3.66	1.37	4.00	0.99
23. การเลี้ยงปลาน้ำจืด เช่น ปลาดุก ปลาคะเพียน ปลาช่อน	3.75	1.40	3.83	0.83
24. การเลี้ยงกุ้งก้ามกราม	3.33	1.40	3.41	0.90
25. การแนะนำเกษตรกรตัวอย่าง หรือผู้ประสบความสำเร็จ ในอาชีพเกษตร	3.50	1.30	4.16	0.83
	3.71	1.14	3.94	0.80

จากตาราง 43 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาชีพเกษตรของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.75 – 4.41 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ การตลาด (ข้อ 5) ดิน (ข้อ 9) ทั้ง 2 ข้อนี้ค่าเฉลี่ย 3.33 เท่ากัน ทุนเพื่อการเกษตร (ข้อ 2) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 น้ำ (ข้อ 11) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 และเกษตรชลประทาน (ข้อ 13) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.41 คือ การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 6) รองลงมาคือ การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ข้อ 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาชีพเกษตรของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.08 – 4.66 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีเพียงข้อเดียวเท่านั้น คือเกษตรชลประทาน (ข้อ 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 รองลงมาคือ การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ข้อ 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 44 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาชีพเกษตรของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาดูงานอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคกลาง

รายการวิถีโอเพนวิชาชีพเกษตร	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 14		N = 14	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. การจักฟาร์ม	3.64	1.08	4.50	0.65
2. ทุนเพื่อการเกษตร	3.64	1.00	4.28	0.89
3. การสหกรณ์	4.28	0.46	4.28	0.61
4. การผลิต	3.64	0.92	4.28	0.61
5. การตลาด	3.57	1.15	4.50	0.65
6. การขยายพันธุ์พืช	4.71	0.46	4.85	0.36
7. การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	4.78	0.42	4.64	0.49
8. การเลี้ยงสัตว์ทั่วไป	4.28	0.61	4.28	0.61
9. ดิน	3.78	0.89	4.00	0.67
10. ปุ๋ย	3.92	0.91	4.21	0.69
11. น้ำ	3.71	0.91	3.92	0.99
12. เกษตรชลประทาน	3.35	1.08	3.85	1.09
13. เครื่องมือทางการเกษตร	3.50	1.01	3.92	0.82
14. การแปรรูปผลผลิตและการถนอมผลผลิต	4.64	0.49	4.28	0.72
15. การปลูกพืชทั่วไป	4.07	0.73	4.57	0.51

ตาราง 44 (ต่อ)

รายการวิธีโอเทปวิชาชีพเกษตร	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 14		N = 14	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
16. การปลูกพืชไร่	3.78	0.80	4.14	0.77
17. การปลูกพืชสวน	3.71	0.82	4.21	0.89
18. การปลูกพืชสวนครัว	3.64	0.74	4.28	0.82
19. การปลูกไม้ดอกไม้ประดับ	4.35	0.49	4.20	0.82
20. การสร้างสวนผลไม้ (การปลูกผลไม้)	4.00	0.96	4.35	0.74
21. การเลี้ยงสัตว์ปีก เช่น ไก่ เป็ด ห่าน นก	4.57	0.64	4.50	0.65
22. การเลี้ยงสัตว์ 4 เท้า เช่น หมู วัว ควาย แพะ แกะ	4.14	0.94	4.64	0.49
23. การเลี้ยงปลาน้ำจืด เช่น ปลาดุก ปลาดู ปลาตะเพียน ปลาปลอก	4.28	0.82	4.57	0.51
24. การเลี้ยงกุ้งก้ามกราม	4.35	0.74	4.64	0.63
25. การแนะนำเกษตรกรตัวอย่าง หรือผู้ประสบความสำเร็จ ในอาชีพเกษตร	4.07	0.73	4.35	0.74
	4.01	0.89	4.33	0.73

จากตาราง 44 แสดงว่าความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาชีพเกษตรของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.35 – 4.78 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีเพียงข้อเดียว คือ เกษตรชลประทาน (ข้อ 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ข้อ 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 รองลงมาคือ การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 การแปรรูปผลผลิตและการถนอมผลผลิต (ข้อ 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 การเลี้ยงสัตว์ปีก (ข้อ 21) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาชีพเกษตรของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.05 – 4.64 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 รองลงมาคือ การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ข้อ 7) การเลี้ยงสัตว์ 4 เท้า (ข้อ 22) การเลี้ยงกุงกามกราม (ข้อ 24) ทั้งข้อ 7 ข้อ 22 และข้อ 24 มีค่าเฉลี่ย 4.64 เท่ากัน การปลูกพืชทั่วไป (ข้อ 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 การจัดฟาร์ม (ข้อ 1) การตลาด (ข้อ 5) การเลี้ยงสัตว์ปีก (ข้อ 21) ทั้งข้อ 1 ข้อ 5 และข้อ 21 มีค่าเฉลี่ย 4.50 เท่ากัน นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 คือ เกษตรชลประทาน (ข้อ 12)

ตาราง 45 ค่าเฉลี่ยความถี่ของการรายการวิถีโอเพนวิชาชีพเกษตรของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออก

รายการวิถีโอเพนวิชาชีพเกษตร	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 7		N = 7	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. การจัดฟาร์ม	3.57	0.53	3.05	1.06
2. ทุนเพื่อการเกษตร	3.71	0.40	3.42	0.97
3. การสหกรณ์	3.05	0.37	3.71	0.75
4. การผลิต	3.71	0.75	3.71	1.11
5. การตลาด	3.20	0.95	3.57	1.27
6. การขยายพันธุ์พืช	4.00	1.00	4.05	0.37
7. การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	3.05	1.21	4.05	0.37
8. การเลี้ยงสัตว์ทั่วไป	3.71	0.40	4.71	0.40
9. ดิน	3.71	0.75	3.57	0.70
10. ปุ๋ย	3.71	0.75	3.57	0.70
11. น้ำ	3.42	0.70	3.57	0.70
12. เกษตรชลประทาน	3.42	0.97	3.42	0.97
13. เครื่องมือทางการเกษตร	3.57	0.97	3.05	1.21
14. การแปรรูปผลผลิตและการถนอมผลผลิต	4.00	1.15	4.20	0.95
15. การปลูกพืชทั่วไป	3.57	1.39	3.05	0.69

ตาราง 45 (ต่อ)

รายการวิธีโอเพนวิชาชีพระยะแรก	สายอาชีพ N = 7		มวชน N = 7	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
16. การปลูกพืชไร่	3.28	1.38	3.57	0.97
17. การปลูกพืชสวน	3.57	1.39	3.28	0.95
18. การปลูกพืชสวนครัว	3.28	1.25	3.28	0.75
19. การปลูกไม้ดอกไม้ประดับ	3.71	1.25	3.85	0.89
20. การสร้างสวนผลไม้ (การปลูกผลไม้)	3.71	1.49	4.28	0.95
21. การเลี้ยงสัตว์ปีก เช่น ไก่ เป็ด ห่าน นก	4.00	1.52	4.85	0.37
22. การเลี้ยงสัตว์ 4 เท้า เช่น หมู วัว ควาย แพะ แกะ	3.85	1.57	4.42	0.97
23. การเลี้ยงปลาน้ำจืด เช่น ปลาดุก ปลาดุกเพียน ปลาช่อน	3.28	1.25	4.28	0.95
24. การเลี้ยงกุ้งก้ามกราม	3.14	1.21	3.57	0.78
25. การแนะนำเกษตรกรตัวอย่าง หรือผู้ประสบความสำเร็จ ในอาชีพเกษตร	3.85	1.34	3.71	0.48
	3.63	1.05	3.92	0.94

จากตาราง 45 แสดงว่าความต้องการรายการวิถีโอเทปวิชาชีพนเกษตรของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโนนสะอาดตะวันออก โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อว่าแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.14 – 4.00 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ น้ำ (ข้อ 11) และเกษตรชลประทาน (ข้อ 12) มีค่าเฉลี่ย 3.42 เท่ากัน รองลงมาคือ การตลาด (ข้อ 5) การปลูกพืชไร่ (ข้อ 16) การปลูกพืชสวนครัว (ข้อ 13) การเลี้ยงปลาน้ำจืด (ข้อ 23) ซึ่งทั้ง 4 ข้อนี้มีค่าเฉลี่ย 3.20 เท่ากัน ส่วนการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม (ข้อ 24) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก และมีข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.00 อยู่ 3 ข้อ คือ การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 6) การแปรรูปผลิตภัณฑ์และการถนอมผลิตภัณฑ์ (ข้อ 14) และการเลี้ยงสัตว์ปีก (ข้อ 21)

ความต้องการรายการวิถีโอเทปวิชาชีพนเกษตรของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโนนสะอาดตะวันออก โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 เมื่อว่าแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.20 – 4.05 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ ทุนเพื่อการเกษตร (ข้อ 2) และเกษตรชลประทาน (ข้อ 12) มีค่าเฉลี่ย 3.42 เท่ากัน รองลงมาคือ การปลูกพืชสวน (ข้อ 17) และการปลูกพืชสวนครัว (ข้อ 13) มีค่าเฉลี่ย 3.20 เท่ากัน ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 6) การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ข้อ 7) การเลี้ยงสัตว์ปีก (ข้อ 21) ซึ่งทั้ง 3 ข้อนี้มีค่าเฉลี่ย 4.05 เท่ากัน นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 46 การเปลี่ยนแปลงความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาชีพเกษตรของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการวิถีโอเพนวิชาชีพเกษตร	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 12		N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. การจัดฟาร์ม	4.33	1.07	4.00	1.34
2. ทุนเพื่อการเกษตร	4.00	1.27	4.16	1.11
3. การสหกรณ์	4.33	0.88	4.50	0.90
4. การผลิต	4.33	1.07	4.33	0.90
5. การตลาด	4.00	1.31	4.50	1.00
6. การขยายพันธุ์พืช	4.75	0.45	4.75	0.45
7. การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	4.33	0.30	4.33	0.30
8. การเลี้ยงสัตว์ทั่วไป	4.50	0.52	4.41	0.99
9. ดิน	4.25	0.86	4.41	0.79
10. ปุ๋ย	4.25	0.86	4.41	0.79
11. น้ำ	4.00	1.04	4.33	0.88
12. เกษตรชลประทาน	4.00	1.41	3.91	1.37
13. เครื่องมือทางการเกษตร	4.16	1.19	4.25	0.96
14. การแปรรูปผลผลิตและการถนอมผลผลิต	4.58	0.51	4.11	0.28
15. การปลูกพืชทั่วไป	4.25	0.75	4.33	0.98

ตาราง 46 (ต่อ)

รายการวิธีโอเพนวิชาวชิฟเกษตร	สายอาชีพ		มวชน	
	N = 12		N = 12	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
16. การปลูกพืชไร่	4.25	0.86	4.33	0.88
17. การปลูกพืชสวน	4.25	0.86	4.33	0.88
18. การปลูกพืชสวนครัว	4.16	0.93	4.50	0.79
19. การปลูกไม้ดอกไม้ประดับ	4.41	0.51	4.41	0.99
20. การสร้างสวนผลไม้ (การปลูกผลไม้)	4.16	1.19	4.33	0.88
21. การเลี้ยงสัตว์ปีก เช่น ไก่ เป็ด ห่าน นก	4.83	0.38	4.83	0.57
22. การเลี้ยงสัตว์ 4 เท้า เช่น หมู วัว ควาย แพะ แกะ	4.75	0.45	4.58	0.79
23. การเลี้ยงปลาน้ำจืด เช่น ปลาดุก ปลาคะเพียน ปลาช่อน	4.75	0.45	4.75	0.62
24. การเลี้ยงกุ้งก้ามกราม	4.25	0.75	4.58	0.66
25. การแนะนำเกษตรกรตัวอย่าง หรือผู้ประสบความสำเร็จ ในอาชีพเกษตร	4.50	0.79	4.41	0.90
	4.36	0.89	4.45	0.88

จากตาราง 46 แสดงว่าความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาร์ดของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.00 – 4.83 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ข้อ 7) และการเลี้ยงสัตว์ปีก (ข้อ 21) มีค่าเฉลี่ย 4.83 เท่ากัน รองลงมาคือ การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 6) การเลี้ยงสัตว์ 4 เท้า (ข้อ 22) การเลี้ยงปลาน้ำจืด (ข้อ 23) ทั้ง 3 ข้อนี้มีค่าเฉลี่ย 4.75 เท่ากัน การแปรรูปผลผลิตและการถนอมผลผลิต (ข้อ 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 การเลี้ยงสัตว์ทั่วไป (ข้อ 8) และการแนะนำเกษตรกรตัวอย่าง (ข้อ 25) มีค่าเฉลี่ย 4.50 เท่ากัน นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซาร์ดของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.91 – 4.91 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การแปรรูปผลผลิตและการถนอมผลผลิต (ข้อ 14) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 รองลงมาคือ การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ข้อ 7) และการเลี้ยงสัตว์ปีก (ข้อ 21) มีค่าเฉลี่ย 4.83 เท่ากัน การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 6) และการเลี้ยงปลาน้ำจืด (ข้อ 23) มีค่าเฉลี่ย 4.75 เท่ากัน การสหกรณ์ (ข้อ 3) การเลี้ยงสัตว์ 4 เท้า (ข้อ 22) และการเลี้ยงกิ้งก่าแมลง (ข้อ 24) ทั้งข้อ 3 นี้มีค่าเฉลี่ย 4.58 เท่ากัน ส่วนการตลาด (ข้อ 5) และการปลูกพืชสวนครัว (ข้อ 18) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 47 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์

รายการวิดีโอเทปวิชาช่างยนต์	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 61		N = 61	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ เช่น คุณสมบัติที่เกี่ของช่างยนต์ หลักความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ชนิดของเครื่องยนต์	4.29	0.84	4.59	0.66
2. หลักการทำงานของเครื่องยนต์	4.44	0.71	4.52	0.59
3. การถอดประกอบ แกะไขและปรับแต่งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์	4.39	0.78	4.57	0.64
4. ระบบจุดระเบิดของเครื่องยนต์แก๊สโซลีน	4.21	0.79	4.19	0.72
5. ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์เบนซินหรือแก๊สโซลีน	4.24	0.74	4.22	0.69
6. ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์ดีเซลและการจุด ระเบิด	4.19	0.81	4.22	0.73
7. ระบบหล่อลื่น	3.98	0.84	4.18	0.79
8. ระบบระบายความร้อนของเครื่องยนต์	3.93	0.81	4.18	0.80
9. การตรวจสอบและปรับแต่งเครื่องยนต์	4.27	0.83	4.32	0.74
10. ระบบไฟชาร์จและไฟแสงสว่างในรถยนต์	4.06	0.85	4.13	0.78
11. ระบบสตาร์ทเครื่องยนต์	4.04	0.80	4.19	0.77
12. หมวกข้อขัดข้องของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข	4.49	0.72	4.62	0.58
13. การบำรุงรักษาเครื่องยนต์	4.37	0.73	4.65	0.54
	4.22	0.80	4.35	0.72

จากตาราง 47 แสดงว่าความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซางยนต์ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากทุกข้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.93 - 4.49 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.49 คือ หมวดข้อชี้ชัดของของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข (ข้อ 12) รองลงมาคือ หลักการทำงานของเครื่องยนต์ (ข้อ 2) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 การถอดประกอบ แก้ไขและปรับแต่งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 การบำรุงรักษาเครื่องยนต์ (ข้อ 13) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 นอกนั้น ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 4.29

ความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซางยนต์ของหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.13 - 4.65 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การบำรุงรักษาเครื่องยนต์ (ข้อ 13) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 รองลงมาคือ หมวดข้อชี้ชัดของของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข (ข้อ 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 การถอดประกอบ แก้ไขและปรับแต่งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 และหลักการทำงานของเครื่องยนต์ (ข้อ 2) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 48 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างวิทยุของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์

รายการวิดีโอเทปวิชาช่างวิทยุ	สายอาชีพ N = 61		มวลชน N = 61	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. วิทยุเบื้องต้น เช่น อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การใช้เครื่องมือต่าง ๆ	4.47	0.72	4.55	0.61
2. หลักการของเครื่องมือทดสอบทางอิเล็กทรอนิกส์ และการใช้งาน	4.16	0.82	4.18	0.74
3. เซมิคอนดักเตอร์และการใช้งาน	3.90	0.94	3.86	1.02
4. เครื่องขยายเสียงแบบต่าง ๆ	4.27	0.83	4.32	0.78
5. เครื่องรับ-ส่งวิทยุแบบเอ-เอ็ม และเอฟ-เอ็ม	4.14	0.96	4.21	0.83
6. เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน เช่น ไมโครโฟน ลาโพง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง วิทยุเทปคาสเซ็ท	4.40	0.76	4.62	0.52
7. การตรวจสอบเครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุแบบ เอ-เอ็ม เอฟ-เอ็ม และวิทยุเทปคาสเซ็ท	4.36	0.89	4.63	0.54
8. การตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ไมโครโฟน ลาโพง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง	4.36	0.87	4.60	0.55
	4.26	0.86	4.37	0.37

จากตาราง 48 แสดงว่าความต้องการรายการวิทยุโอเทปวิชาช่างวิทยุของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากทุกข้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.90 - 4.47 ข้อที่มีค่าเฉลี่ย 4.47 คือ วิทยุเบื้องต้น (ข้อ 1) รองลงมาคือ เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน (ข้อ 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 การตรวจสอบเครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุและวิทยุเทปคาสเซ็ท (ข้อ 7) และการตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ (ข้อ 8) มีค่าเฉลี่ย 4.36 เท่ากัน นอกนั้นค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 4.30 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เหมิคอนคัทเตอร์และการใช้งาน (ข้อ 3) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90

ความต้องการรายการวิทยุโอเทปวิชาช่างวิทยุของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.86 - 4.63 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การตรวจสอบเครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุและวิทยุเทปคาสเซ็ท (ข้อ 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 รองลงมาคือ เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน (ข้อ 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 การตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ (ข้อ 8) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 และวิทยุเบื้องต้น (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 คือ เหมิคอนคัทเตอร์และการใช้งาน (ข้อ 3)

ตาราง 49 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเทปวิชาช่างไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์

รายการวิถีโอเทปวิชาช่างไฟฟ้า	สายอาชีพ N = 61		มวลชน N = 61	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ไฟฟ้าเบื้องต้น เช่น อันตรายจากไฟฟ้าและการป้องกัน การปฐมพยาบาลผู้ถูกไฟฟ้าดูด	4.68	0.50	4.70	0.49
2. เครื่องมือวัดไฟฟ้า	3.91	0.89	3.96	0.99
3. การเดินสายไฟฟ้าในอาคาร	4.32	0.72	4.37	0.81
4. การตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าประเภทแสงสว่าง เช่น สวิตช์ ปลั๊ก	4.26	0.79	4.42	0.71
5. การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน เช่น เตารีด กะทะไฟฟ้า	4.50	0.64	4.54	0.56
6. การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทใช้มอเตอร์ เช่น พัดลม ตู้เย็น	4.42	0.76	4.50	0.56
7. การซ่อมหม้อแปลงไฟฟ้าแบบออต	3.80	1.04	3.37	1.06
8. อินคัลชั่นมอเตอร์แบบหนึ่งเฟส	3.50	1.01	3.68	1.04
9. ยูนิเวอร์แซลมอเตอร์	3.54	1.08	3.63	1.08
	4.10	0.93	4.17	0.92

จากตาราง 49 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดก็มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.68 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ก็คือ ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 รองลงมาคือ การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 คือ อินдикันมอเตอร์แบบหนึ่งเฟส (ข้อ 6)

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างไฟฟ้าของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาของหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุดก็มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.37 - 4.70 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงข้อเดียว คือ การซ่อมหม้อแปลงไฟฟ้าแบบอโต (ข้อ 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ก็คือ ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 รองลงมาคือ การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทโมเตอร์ (ข้อ 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 50 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์

รายการวิถีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะ	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 61		N = 61	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้ทั่วไป เช่น กฎความปลอดภัยในโรงงาน การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ทั่วไปในการเชื่อมโลหะ	4.62	0.55	4.60	0.61
2. การเชื่อมแก๊ส (อุปกรณ์ในการเชื่อมแก๊สและวิธีใช้)	4.24	0.74	4.21	0.77
3. วิธีเชื่อมแก๊สในท่าต่าง ๆ	4.55	0.50	4.22	0.86
4. การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยแก๊ส	4.42	0.59	4.29	0.78
5. การเชื่อมไฟฟ้า (เครื่องเชื่อมชนิดต่าง ๆ)	4.32	0.74	4.31	0.78
6. การเชื่อมท่าต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า	4.37	0.68	4.24	0.82
7. การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า	4.31	0.74	4.19	0.83
8. โลหะแผ่น	3.86	0.86	3.75	0.99
9. การบัดกรี	3.80	0.96	4.11	0.79
10. การบัดกรีและซ่อมหมอนำรถยนต์	4.13	0.82	4.18	0.86
11. งานสี	3.83	1.08	3.98	1.10
12. งานประเภทโตะ แก้ว ฐานวางของ ราวพาดผ้า ตู้ เคียง	3.78	0.96	3.85	1.03
13. งานประเภทตู้เหล็ก ลูกกรงหน้าต่าง	3.85	1.01	3.98	1.04
14. งานประเภทชอตตอต่าง ๆ	4.00	0.83	3.86	1.02
	4.14	0.86	4.13	0.91

จากตาราง 50 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาค ภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.78 – 4.62 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้ทั่วไป (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 รองลงมาคือ วิธีเชื่อมแก๊สในท่าต่าง ๆ (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 คือ งานประเภทโตะ แก้ว ฐานวางของ ราวพาดน้ำ ตู้ เตียง (ข้อ 12)

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะของหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.75 – 4.60 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้ทั่วไป (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 คือ โลหะแผ่น (ข้อ 8)

ตาราง 51 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิชาวางตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์

รายการวิถีโอเพนวิชาวางตัดเสื้อสตรี	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 61		N = 61	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า เช่น การเลือกซื้อ การใช้และการบำรุงรักษาเครื่องใช้ในการตัดเย็บเสื้อผ้า ส่วนประกอบของจักร	4.62	0.58	4.75	0.50
2. การตัดเย็บกระโปรงแบบต่าง ๆ	4.03	0.83	4.18	0.80
3. การตัดเย็บเสื้อแบบต่าง ๆ	4.04	0.86	4.11	0.85
4. การตัดเย็บกระโปรงชุดติดกัน	3.93	0.87	3.96	0.91
5. การตัดเย็บชุดไทยพระราชนิยม	4.09	0.83	3.93	0.81
6. การตัดเย็บกางเกงสตรี	4.11	0.79	4.00	0.87
7. การตัดเย็บเสื้อผ้าชั้นใน	3.78	0.96	3.77	0.92
8. การตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก	3.78	0.98	3.86	0.93
9. การซ่อมแซมและดัดแปลงเสื้อผ้า	3.81	0.97	4.13	0.92
	4.02	0.89	4.08	0.88

จากตาราง 51 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.78 - 4.62 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียว คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 คือ การตัดเย็บเสื้อผ้าชั้นใน (ข้อ 7) และการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก (ข้อ 8)

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อสตรีของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.77 - 4.57 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียวคือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 คือ การตัดเย็บเสื้อผ้าชั้นใน (ข้อ 7)

ตาราง 52 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซางค์ดัดเลื้อยของหัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสาขาศัพท และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์

รายการวิถีโอเพนวิซางค์ดัดเลื้อย	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 61		N = 61	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า เช่น ความรู้เรื่อง ผ้าและการเลือกใช้ผ้า การอ่านสายวัด การวัดตัวเสื้อ กางเกง	4.37	0.73	4.59	0.69
2. การตัดเย็บเสื้อสววย	3.91	0.82	4.04	0.78
3. การตัดเย็บเสื้อเชิ้ต	3.96	0.83	4.06	0.79
4. การตัดเย็บเสื้อปกในตัว	3.90	0.92	4.01	0.76
5. การตัดเย็บเสื้อคอกลมและเสื้อกุดยง	3.54	1.00	3.78	1.05
6. การตัดเย็บเสื้อชาฟารี	3.96	0.91	4.01	0.88
7. การตัดเย็บเสื้อพระราชทาน	4.08	0.91	4.09	0.85
8. การตัดเย็บกางเกงขายาวแบบต่าง ๆ	4.08	0.88	4.22	0.84
9. การตัดเย็บกางเกงกีฬา	3.67	0.99	3.86	0.95
10. การตัดเย็บกางเกงนอน กางเกงจีน	3.67	0.96	3.78	0.96
11. การตัดเย็บเสื้อเด็ก	3.31	0.88	3.75	0.94
12. การตัดเย็บเสื้อสากล	3.80	1.07	3.85	0.96
13. การตัดเย็บเสื้อราชปะแตนหรือเสื้อคอตั้ง	3.81	1.14	3.80	0.94
	3.85	0.96	4.08	0.79

จากตาราง 52 แสดงว่าความต้องการวิธีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อชายของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 เมื่อแจกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.31 - 4.37 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีเพียงข้อเดียว คือ การตัดเย็บเสื้อกั๊ก (ข้อ 11) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่มีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.37 คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) รองลงมาคือ การตัดเย็บเสื้อพระราชนิพนธ์ (ข้อ 7) และการตัดเย็บกางเกงชายยาวแบบต่าง ๆ (ข้อ 8) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.08

ความต้องการรายการวิธีโอเทปวิชาช่างตัดเสื้อชายของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 เมื่อแจกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.75 - 4.59 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียว คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 คือ การตัดเย็บเสื้อกั๊ก (ข้อ 11)

ตาราง 53 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิธาอาหารและขนมของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์

รายการวิถีโอเพนวิธาอาหารและขนม	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 61		N = 61	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ เช่น อาหารหลัก 5 หมู่ หลักการปรุงอาหาร ความเชื่อ ในเรื่องอาหารที่ควรแก้ไข	4.39	0.71	4.54	0.64
2. อาหารประเภทแกง ต้ม ตุน	3.63	0.87	3.90	0.94
3. อาหารประเภทผัด	3.49	0.84	3.78	0.95
4. อาหารประเภทยำ เผลา	3.52	0.80	3.80	0.96
5. อาหารประเภทย่าง อบ ทอด	3.65	0.85	3.73	0.99
6. อาหารประเภทเครื่องจิ้ม	3.77	0.80	3.77	0.95
7. อาหารจานเดียว	3.72	0.85	3.86	0.92
8. อาหารว่าง	3.75	0.82	3.86	0.90
9. อาหารหวานประเภทบิง อบ ย่าง	3.60	0.93	3.85	0.94
10. อาหารหวานประเภททวน เชื่อม	3.68	0.88	3.83	0.96
11. อาหารหวานประเภทอบ ทอด	3.59	0.88	3.78	0.93
12. อาหารหวานประเภทหนึ่ง ต้ม	3.60	0.86	3.72	0.95
13. ไอศกรีม	3.68	0.94	4.09	0.86
14. เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ	3.77	0.98	3.96	0.94
15. การถนอมอาหาร	4.40	0.96	4.68	0.50
16. การจัดบริการอาหาร	4.27	0.98	4.36	0.81
	3.78	0.91	3.97	0.93

จากตาราง 53 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเพื่อวิชาอาหารและขนมของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.49 – 4.40 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีข้อเดียวเท่านั้น คือ อาหารประเภทผัก (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 นอกนั้น ความต้องการอยู่ในระดับมากและมีข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การถนอมอาหาร (ข้อ 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40

ความต้องการรายการวิดีโอเพื่อวิชาอาหารและขนมของหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.72 – 4.68 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การถนอมอาหาร (ข้อ 15) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 รองลงมาคือ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 คือ อาหารหวานประเภทหนึ่ง ตับ (ข้อ 12)

ตาราง 54 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิถีโอเพนวิซางค์คัมและเสริมสวยของ
หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัด
ทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์

รายการวิถีโอเพนวิซางค์คัมและเสริมสวย	สายอาชีพ N = 61		มวลชน N = 61	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ความรู้เบื้องต้นช่างคัม-เสริมสวย เช่น คุณลักษณะของช่างเสริมสวยที่ดี อนามัยในร้านสุภาพและบุคลิกภาพของช่างเสริมสวย การปฐมพยาบาลเมื่อเกิดอุบัติเหตุในขณะเสริมสวย	4.55	0.67	4.68	0.62
2. การสระผม การม้วนและการเซท	4.42	0.74	4.44	0.64
3. การคัคคัม	4.26	0.77	4.32	0.78
4. การย้อมและการโกรก	4.21	0.85	4.21	0.85
5. การซอยผม	4.50	0.62	4.44	0.76
6. การแต่งเล็บ	4.16	0.75	4.00	1.06
7. การแต่งหน้าและนวดหน้า	4.27	0.79	4.26	0.83
8. การเกล้าผม	4.39	0.80	4.06	0.96
	4.35	0.76	4.30	0.84

จากการาง 54 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างคัตคม และเสริมสวยของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 เมื่อจาแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.16 – 4.55 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้เบื้องต้นช่างคัตคม-เสริมสวย (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 รองลงมา คือ การชอยดม (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 นอกนั้นความต้องการอยู่ใน ระดับมาก และข้อที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 คือ การแต่งเล็บ (ข้อ 6)

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างคัตคมและเสริมสวยของหัวหน้า ฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 เมื่อจาแนก เป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.00 – 4.68 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้เบื้องต้นช่างคัตคม-เสริมสวย (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับ มากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 คือ การแต่งเล็บ (ข้อ 6)

ตาราง 55 ค่าเฉลี่ยความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาชีพเกษตรของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์

รายการวิดีโอเทปวิชาชีพเกษตร	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 61		N = 61	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. การจัดฟาร์ม	3.96	0.98	4.08	0.98
2. หุ่นเพื่อการเกษตร	3.67	1.10	3.95	0.99
3. การสหกรณ์	4.09	0.86	4.22	0.73
4. การผลิต	3.85	1.03	4.13	0.84
5. การตลาด	3.62	1.15	4.18	0.95
6. การขยายพันธุ์พืช	4.55	0.67	4.70	0.52
7. การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	4.59	0.73	4.65	0.54
8. การเลี้ยงสัตว์ทั่วไป	4.14	0.72	4.29	0.73
9. คิน	3.72	0.87	3.88	0.83
10. ปุ๋ย	3.83	0.89	3.91	0.82
11. น้ำ	3.55	0.90	3.81	0.88
12. เกษตรชลประทาน	3.34	1.15	3.57	1.20
13. เครื่องมือทางการเกษตร	3.67	1.09	3.86	1.04
14. การแปรรูปผลผลิตและการถนอมผลผลิต	4.44	0.80	4.37	0.71
15. การปลูกพืชทั่วไป	3.95	0.90	4.26	0.75
16. การปลูกพืชไร่	3.78	0.91	3.91	0.88

ตาราง 55 (ต่อ)

รายการวิถีโอเพนวิชีฟเกษตร	สายอาชีพ		มวลชน	
	N = 61		N = 61	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
17. การปลูกพืชสวน	3.81	0.94	3.95	0.90
18. การปลูกพืชสวนครัว	3.73	0.96	3.95	0.88
19. การปลูกไม้ดอกไม้ประดับ	4.11	0.85	4.13	0.82
20. การสร้างสวนผลไม้ (การปลูกผลไม้)	4.01	1.02	4.22	0.78
21. การเลี้ยงสัตว์ปีก เช่น ไก่ เป็ด ห่าน นก	4.39	0.95	4.60	0.58
22. การเลี้ยงสัตว์ 4 เท้า เช่น หมู วัว ควาย แพะ แกะ	4.22	1.07	4.49	0.74
23. การเลี้ยงปลาน้ำจืด เช่น ปลาคู ปลาทะเพียน ปลายี่สก	4.19	1.06	4.37	0.71
24. การเลี้ยงกุ่มก้ามกราม	3.91	1.06	4.06	0.89
25. การแนะนำเกษตรกรตัวอย่าง หรือผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพเกษตร	4.00	1.08	4.19	0.81
	3.96	1.00	4.15	0.87

จากตาราง 55 แสดงว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาชีพเกษตรของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาควิชาศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.34 - 4.59 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีข้อเดียว คือ เกษตรชลประทาน (ข้อ 12) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ข้อ 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 รองลงมาคือ การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 (ข้อ 6) นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมาก

ความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาชีพเกษตรของหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาควิชาศาสตร์ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 เมื่อแจกแจงเป็นรายข้อพบว่าความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.57 - 4.70 ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 6) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 รองลงมาคือ การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ข้อ 7) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 การเลี้ยงสัตว์ปีก (ข้อ 21) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 นอกนั้นความต้องการอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 คือ เกษตรชลประทาน (ข้อ 12)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพในด้าน
รูปแบบการเสนอรายการและความยาวของรายการ

ในตอนนี้จะเสนอความถี่และร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบ
การเสนอรายการและความยาวของรายการวิดีโอเทป ตามลำดับดังนี้

1. ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเสนอรายการ
วิดีโอเทปของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ คือรวมภาคเหนือ
ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังรายละเอียด
ในตาราง 56

2. ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับความยาวของรายการ
วิดีโอเทปของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ เช่นเดียวกับข้อ 1
ดังรายละเอียดในตาราง 57

ตาราง 56 ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเสนอรายการวิดีโอเทป
ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัด
ทั้ง 5 ภาควิชาการ

รูปแบบการเสนอรายการวิดีโอเทป	สายอาชีพ		มวลชน	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. การบรรยาย	26	16.25	13	8.67
2. การสนทนาซักถาม	21	13.12	23	15.33
3. การสาธิต	48	30.0	47	31.33
4. สาระคดี	15	9.38	13	8.67
5. ละคร	7	4.38	9	6.0
6. หลายรูปแบบรวมกัน	43	26.87	45	30.0

จากตาราง 56 พบว่า

หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5
ภาควิชาการ คิดว่ารายการวิดีโอเทปควรเสนอรูปแบบรายการต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ
จากมากไปหาน้อยดังนี้ การสาธิตร้อยละ 30 หลายรูปแบบรวมกันร้อยละ 26.87
การบรรยายร้อยละ 16.25 การสนทนาซักถามร้อยละ 13.12 สาระคดีร้อยละ
9.38 และละครร้อยละ 4.38

หัวหน้าฝ่ายศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5
ภาควิชาการ คิดว่าควรเสนอรูปแบบรายการวิดีโอเทปในรูปแบบต่าง ๆ คิดเป็น
ร้อยละจากมากไปหาน้อยดังนี้ การสาธิตร้อยละ 31.33 หลายรูปแบบรวมกันร้อยละ
30 การสนทนาซักถามร้อยละ 15.33 การบรรยายร้อยละ 8.67 สาระคดีร้อยละ
8.67 และละครร้อยละ 6.0

ตาราง 57 ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับความยาวของรายการวิดีโอเทป
ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์ฯ จังหวัด
ทั้ง 5 ภาควิชา

ความยาวของรายการวิดีโอเทป	สายอาชีพ		มวลชน	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. 5 นาที	3	2.36	2	1.82
2. 10 นาที	13	10.24	13	11.82
3. 15 นาที	26	20.47	30	27.27
4. 20 นาที	31	24.41	32	29.09
5. 30 นาที	32	25.20	28	25.45
6. 45 นาที	14	11.02	4	3.64
7. 60 นาที	8	6.30	1	0.91

จากตาราง 57 แสดงว่า

หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5
ภาควิชา คิดว่ารายการวิดีโอเทปควรมีความยาวในแต่ละรายการ คิดเป็น
ร้อยละเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ความยาว 30 นาทีร้อยละ 25.20 ความยาว
20 นาทีร้อยละ 24.41 ความยาว 15 นาทีร้อยละ 20.47 ความยาว 45 นาที
ร้อยละ 11.02 ความยาว 10 นาทีร้อยละ 10.24 ความยาว 60 นาทีร้อยละ
6.30 และความยาว 5 นาทีร้อยละ 2.36

หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5
ภาคภูมิศาสตร์ คิดว่ารายการวิดีโอเทปในแต่ละรายการควรมีความยาว คิดเป็น
ร้อยละเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ความยาว 20 นาทีร้อยละ 29.09 ความยาว
15 นาทีร้อยละ 27.27 ความยาว 30 นาทีร้อยละ 25.45 ความยาว 10 นาที
ร้อยละ 11.82 ความยาว 45 นาทีร้อยละ 3.64 ความยาว 5 นาทีร้อยละ
1.82 และความยาว 60 นาทีร้อยละ 0.91

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากแบบสอบถามปลายเปิด

จากแบบสอบถามปลายเปิดในตอนที่ท้ายของแบบสอบถามแต่ละตอน
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่าน้ำใจ ดังนี้

ก. ความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่าน้ำใจ

1. โดยส่วนรวมหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและมวลชนต้องการ
ให้จัดและผลิตรายการวิดีโอเทปวิชาต่อไปนี้เป็นอันดับแรก คือ วิชาช่างยนต์
วิชาช่างวิทย์ และวิชาช่างไฟฟ้า
2. การจัดและผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่าน้ำใจ
ควรจัดในลักษณะให้ความรู้สำหรับผู้ที่ต้องการจะนำไปประกอบอาชีพ และให้ความรู้
ที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันในครอบครัว
3. รายการวิดีโอเทปวิชาชีพที่ผลิตขึ้นมานั้น ควรหาสาเนามอบให้
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเพื่อนำออกเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชน
4. ควรจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการใช้และบำรุงรักษาเครื่องวิดีโอเทป
5. หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอีกว่าควรจะมี
ผลิตรายการวิดีโอเทปในค่าน้ำใจอื่น ๆ เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิต เช่น จิตวิทยา
สุขภาพอนามัย และศิลปวัฒนธรรม

ข. รูปแบบการเสนอรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่านาชีพ
ทั้งหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและมวลชน เสนอว่ารูปแบบการเสนอรายการ
แบบสัปดาห์นั้น ควรให้ละเอียดชัดเจนทุกขั้นตอน นอกจากนี้หัวหน้าฝ่ายการศึกษา
มวลชนได้เสนอแนะอีกว่า ควรจะมีรายการบันเทิงแทรกบ้าง เช่น เพลง
หรือการ์ตูน เพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศและดึงดูดความสนใจ

ค. ความยาวของรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่านาชีพ หัวหน้า
ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและมวลชน เสนอว่าความยาวของรายการนั้นขึ้นอยู่กับ
เนื้อหา ถ้าเรื่องใดยาวเกินไปควรแบ่งเป็นตอน ๆ ตามความเหมาะสม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษารังนี้เป็นการสำรวจความบกพร่องและความต้องการรายการ
วิดีโอเทปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพ สำหรับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด
ทั่วประเทศ

ความหมายของการศึกษากันว่า

1. เพื่อศึกษาความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพ
สำหรับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด
2. เพื่อศึกษาความบกพร่องและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษา
สายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด
เกี่ยวกับรายการวิดีโอเทปในคานรูปแบบการเสนอรายการ ความยาวของรายการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารังนี้ ได้แก่ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ
และหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั่วประเทศ
72 ศูนย์ รวมทั้งสิ้น 144 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามแบบเติมคำตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นคำถามแบบประเมินค่าความคงการรายการวิกิโอเพน เพื่อการศึกษาคำนวณ 5 ระดับ ของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบเลือกตอบ ถามความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนเกี่ยวกับรูปแบบของรายการและความยาวของรายการวิกิโอเพนเพื่อการศึกษาคำนวณ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามจำนวน 144 ฉบับ ให้แก่หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดโกยทางไปรษณีย์ ปรากฏได้รับแบบสอบถามคืน 122 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.72

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยและร้อยละของคำถามในแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2

2. หาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ของคำถามในแบบสอบถามตอนที่ 2

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36 - 52 ปี ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าฝ่ายส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง 1 - 3 ปีขึ้นไป

2. ความต้องการรายการวิกิโอเพ่นเพื่อการศึกษาค่านาชีพของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนในแต่ละวิชาในแต่ละภาคภูมิศาสตร์ ซึ่งจะสรุปผลความต้องการโดยส่วนรวมของแต่ละวิชาในแต่ละภาคภูมิศาสตร์ และแยกเป็นรายข้อเฉพาะที่ความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ขึ้นไป ดังนี้

2.1 วิชาช่างยนต์

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิกิโอเพ่นวิชาช่างยนต์โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดมี 2 ข้อ คือ ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ (ข้อ 1) และการถอดประกอบ แกะไขและปรับแต่งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ (ข้อ 3)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิกิโอเพ่นวิชาช่างยนต์โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดมีข้อเดียว คือ ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ (ข้อ 1)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิธีโอเพนวิชาช่างยนต์โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจาแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดมีข้อเดียว คือ หมวดข้อซักของของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข (ข้อ 12)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดในเขตภาคตะวันออก หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิธีโอเพนวิชาช่างยนต์อยู่ในระดับมาก เมื่อจาแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดมีข้อเดียว คือ หมวดข้อซักของของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข (ข้อ 12)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออก
เฉียงเหนือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิธีโอเพนวิชาช่างยนต์อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจาแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดมี 7 ข้อ คือ หลักการทำงานของเครื่องยนต์ (ข้อ 2) การถอดประกอบ แก๊สและปรับแต่งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ (ข้อ 3) ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์เบนซินหรือแก๊สโซลีน (ข้อ 5) ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์ดีเซลและการจุดระเบิด (ข้อ 6) การตรวจสอบและปรับแต่งเครื่องยนต์ (ข้อ 9) หมวดข้อซักของของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข (ข้อ 12) และการบำรุงรักษาเครื่องยนต์ (ข้อ 13)

2.2 วิชาช่างวิทยุ

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิธีโอเพนวิชาช่างวิทยุโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจาแนกเป็นรายข้อ

แล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดมี 3 ข้อ คือ วิทยุเบื้องต้น (ข้อ 1) เครื่องเสียงต่าง ๆ และการใช้งาน (ข้อ 6) และการตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ (ข้อ 8)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิทยุโอเทปวิชาช่างวิทยุโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจาแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดไม่มี แต่พบว่าข้อที่หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดนั้น หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพต้องการอยู่ในระดับมาก คือ เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน (ข้อ 6) การตรวจสอบเครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุแบบเอ-เอ็ม เอฟ-เอ็ม และวิทยุเทปคาสเซ็ท (ข้อ 7) และการตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ (ข้อ 8)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายมวลชน มีความต้องการรายการวิทยุโอเทปวิชาช่างวิทยุโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจาแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดไม่มี แต่พบว่าข้อที่หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดนั้น หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการอยู่ในระดับมากมี 3 ข้อ คือ วิทยุเบื้องต้น (ข้อ 1) เครื่องขยายเสียงแบบต่าง ๆ (ข้อ 4) และเครื่องรับ-ส่งวิทยุแบบเอ-เอ็ม และเอฟ-เอ็ม (ข้อ 5) นอกจากนี้ยังพบว่าข้อที่หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดนั้น หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพต้องการอยู่ในระดับมากมี 2 ข้อ คือ เครื่องขยายเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน (ข้อ 6) และการตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ (ข้อ 8),

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออก หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิทยุโอเทปวิชาช่างวิทยุโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจาแนกเป็นรายข้อ

แล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดไม่มี แต่พบว่า ข้อที่หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดนั้น หัวหน้าฝ่าย การศึกษายอาชีพต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ คือ วิทยุเบื้องต้น (ข้อ 1) เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน (ข้อ 6) การตรวจสอบเครื่องขยาย เสียง เครื่องรับวิทยุแบบเอ-เอ็ม เอ-เอ็ม และวิทยุเทปคาสเซ็ท (ข้อ 7) และการตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ (ข้อ 8)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความ ต้องการรายการวิทยุไอเทปวิชาช่างวิทยุโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนก เป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดมี 5 ข้อ คือ วิทยุเบื้องต้น (ข้อ 1) เครื่องขยายเสียงแบบต่าง ๆ (ข้อ 4) เครื่องเสียง ชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน (ข้อ 6) การตรวจสอบเครื่องขยายเสียง เครื่องรับ วิทยุและวิทยุเทปคาสเซ็ท (ข้อ 7) และการตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ (ข้อ 8)

2.3 วิชาช่างไฟฟ้า

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ หัวหน้า ฝ่ายการศึกษายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการ วิทยุไอเทปวิชาช่างไฟฟ้าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้ว พบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดมี 2 ข้อ คือ ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1) และการตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน (ข้อ 5)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ หัวหน้า ฝ่ายการศึกษายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการ วิทยุไอเทปวิชาช่างไฟฟ้าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้ว พบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดมี 2 ข้อ คือ การซ่อม

เครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน (ข้อ 5) และการตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทโซลาร์เทอร์มอล (ข้อ 6)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง หัวหน้าฝ่ายการศึกษาด้านอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างไฟฟ้าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดมี 3 ข้อ คือ ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1) การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน (ข้อ 5) และการตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทโซลาร์เทอร์มอล (ข้อ 6)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาด้านอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างไฟฟ้า โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาด้านอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างไฟฟ้าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดมี 3 ข้อ คือ ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1) การเดินสายไฟฟ้าในอาคาร (ข้อ 3) และการตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน (ข้อ 5)

2.4 วิชาช่างเชื่อมโลหะ

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาด้านอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้ทั่วไป (ข้อ 1)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดไทรบุรีในเขตภาคใต้ และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดไทรบุรีในเขตภาคกลาง หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะเหมือนกันคือ โดยส่วนรวมต้องการอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้ทั่วไป (ข้อ 1)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดไทรบุรีในเขตภาคตะวันออก หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดไม่มี แต่พบว่าข้อที่หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดนั้น หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพต้องการอยู่ในระดับมากมีข้อเดียว คือ ความรู้ทั่วไป (ข้อ 1)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดไทรบุรีในเขตภาคตะวันออก เฝียงเหนือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างเชื่อมโลหะโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดไม่มี แต่พบว่าข้อที่หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดนั้น หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการอยู่ในระดับมากมี 7 ข้อ คือ ความรู้ทั่วไป (ข้อ 1) วิธีเชื่อมแก๊สในท่าต่าง ๆ (ข้อ 3) การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยแก๊ส (ข้อ 4) การเชื่อมไฟฟ้า (ข้อ 5) การเชื่อมท่าต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า (ข้อ 6) การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า (ข้อ 7) และการบัดกรีและซ่อมหมอน้ำรถยนต์ (ข้อ 10)

2.5 วิชาช่างตัดเสื้อสตรี

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษา สายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ข้างต้น มีความต้องการรายการวิกิโอเพนวิชาช่างตัดเสื้อสตรีเหมือนกัน คือ โดยส่วนรวม ความต้องการอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกัน ทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียงข้อเดียว คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1)

2.6 วิชาช่างตัดเสื้อชาย

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนของทั้ง 2 ภาค มีความต้องการรายการวิกิโอเพนวิชาช่างตัดเสื้อชายเหมือนกัน คือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนของทั้ง 3 ภาค มีความต้องการรายการวิกิโอเพนวิชาช่างตัดเสื้อชายเหมือนกัน คือ โดยส่วนรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดไม่มี แต่มีข้อที่ใกล้เคียงกับระดับมากที่สุด ที่น่าจะพิจารณา คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1)

2.7 วิชาอาหารและขนม

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาอาหารและขนมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดมีข้อเดียว คือ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ (ขอ 1)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในจังหวัดในเขตภาคใต้ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาอาหารและขนมโดยส่วนรวมไม่ตรงกัน คือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาอาหารและขนมโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้ว ความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดไม่มี แต่มีข้อที่ค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกับระดับมากที่สุดที่จะพิจารณา คือ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ (ขอ 1)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนของทั้ง 2 ภาค มีความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาอาหารและขนมเหมือนกัน คือ ความต้องการโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดมี 2 ข้อ คือ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ (ขอ 1) และการถนอมอาหาร (ขอ 15)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออก หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาอาหารและขนมโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนก

เป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดไม่มี
แต่มีข้อที่ค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกับระดับมากที่สุดที่น้าจะพิจารณา คือ การถนอมอาหาร
(ขอ 15)

2.8 วิชาคคณและเสริมสวย

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ หัวหน้า
ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการ
วิธีโอเพนวิซาชางคคณและเสริมสวยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจาแนกเป็น
รายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดมี 2 ข้อ คือ
ความรู้เบื้องต้นชางคคณและเสริมสวย (ขอ 1) และการสระณ การมวนและ
การเซท (ขอ 2)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ หัวหน้าฝ่าย
การศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการ
วิธีโอเพนวิซาชางคคณและเสริมสวยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจาแนก
เป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดไม่มี
แต่พบว่าข้อที่หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดนั้น หัวหน้า
ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพต้องการอยู่ในระดับมากมี 3 ข้อ คือ การชอยณ
(ขอ 1) การแตงหนาและนวดหนา (ขอ 7) และการเกลาณ (ขอ 8)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคกลาง หัวหน้า
ฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการ
วิธีโอเพนวิซาชางคคณและเสริมสวยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจาแนก
เป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุด
มี 2 ข้อ คือ ความรู้เบื้องต้นชางคคณและเสริมสวย (ขอ 1) และการ
ชอยณ (ขอ 5)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างคัลคมและเสริมสวยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุด มีข้อเกี่ยว คือ ความรู้เบื้องต้นช่างคัลคมและเสริมสวย (ข้อ 1)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาช่างคัลคมและเสริมสวยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดมี 3 ข้อ คือ การสระผม การม้วนและการเซท (ข้อ 2) การคัลคม (ข้อ 3) และการซอยผม (ข้อ 5)

2.9 วิชาชีพเกษตร

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาชีพเกษตรโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดมี 4 ข้อ คือ การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 6) การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ข้อ 7) การเลี้ยงสัตว์ปีก (ข้อ 21) และการเลี้ยงสัตว์ 4 เท้า (ข้อ 22)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคใต้ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการรายการวิดีโอเทปวิชาชีพเกษตรโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดไม่มี แต่พบว่าข้อที่หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดนั้น หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพต้องการอยู่ในระดับมากมี 2 ข้อ คือ การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 6) และการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ข้อ 7)

ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนวังวัดในเขตภาคกลาง
 หัวหน้าฝ่ายการศึกษายาฮีและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการ
 รายการวิธีโอเพนวิชาชีพเกษตร โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจาแนกเป็น
 รายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดมี 3 ข้อ
 คือ การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 6) และการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ข้อ 7)
 และการเลี้ยงสัตว์ปีก (ข้อ 21)

ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจ้งวัดในเขตภาคตะวันออก
 หัวหน้าฝ่ายการศึกษายาฮีและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน มีความต้องการ
 รายการวิธีโอเพนวิชาชีพเกษตร โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจาแนกเป็น
 รายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดไม่มี
 แต่พบว่าข้อที่หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดนั้น หัวหน้า
 ฝ่ายการศึกษายาฮีต้องการอยู่ในระดับมากมี 4 ข้อ คือ การขยายพันธุ์พืช
 (ข้อ 6) การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ข้อ 7) การเลี้ยงสัตว์ทั่วไป (ข้อ 8)
 และการเลี้ยงสัตว์ปีก (ข้อ 21)

ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจ้งวัดในเขตภาคตะวันออก
 เียงเหนือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษายาฮีและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน
 มีความต้องการรายการวิธีโอเพนวิชาชีพเกษตร โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก
 เมื่อจาแนกเป็นรายข้อแล้วพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุด
 มี 6 ข้อ คือ การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 6) การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช
 (ข้อ 7) การแปรรูปผลิตภัณฑ์และการถนอมผลิตภัณฑ์ (ข้อ 14) การเลี้ยงสัตว์ปีก
 (ข้อ 21) การเลี้ยงสัตว์ 4 เท้า (ข้อ 22) และการเลี้ยงปลาน้ำจืด
 (ข้อ 23)

กล่าวโดยสรุปความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาด้าน อาชีพในแต่ละวิชาในแต่ละภาคภูมิศาสตร์ เมื่อถูกจากค่าคะแนนเฉลี่ยแล้ว พบว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปโดยส่วนรวมของแต่ละวิชาอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายข้อของแต่ละวิชานั้น การต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดและ ใกล้เคียงกับระดับมากที่สุดจะเป็นข้อเดียวกัน คือในแต่ละวิชา แต่ละภาค ภูมิศาสตร์มีความต้องการคล้ายกัน เลือกรายข้อที่ต้องการซ้ำกัน

3. ความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพของ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือในแต่ละวิชา ซึ่งจะสรุปผลความต้องการโดยส่วนรวมและแยกเป็นรายข้อเฉพาะที่ความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ขึ้นไป ดังนี้

3.1 วิชาช่างยนต์

หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ มีความต้องการ รายการวิดีโอเทปวิชาช่างยนต์โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อวานแยกเป็นรายข้อ พบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดไม่มี หัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลชนมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดในข้อต่อไปนี้ ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ (ข้อ 1) หลักการทำงานของเครื่องยนต์ (ข้อ 2) การถอดประกอบ แก๊ซ และปรับตั้งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ (ข้อ 3) ทบทวนข้อชี้แจงของเครื่องยนต์ และวิธีการแก๊ซ (ข้อ 12) และการบำรุงรักษาเครื่องยนต์ (ข้อ 13) ซึ่งในข้อดังกล่าว หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพมีความต้องการอยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อไม่ต่ำกว่า 4.37

3.2 วิชาช่างวิทยุ

หัวหน้าฝ่ายการศึกษาด้านอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ มีความต้องการรายการ วิกิโอเพนวิชาช่างวิทยุโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแจกเป็นรายข้อพบว่า ความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดไม่มี หัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลชนมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดที่สุดในข้อต่อไปนี้ วิทยุเบื้องต้น (ข้อ 1) เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน (ข้อ 6) การตรวจสอบเครื่องขยาย เสียง เครื่องรับวิทยุและวิทยุเทปคาสเซต (ข้อ 7) และการตรวจสอบเครื่องใช้ ทางอิเล็กทรอนิกส์ (ข้อ 8) ซึ่งในข้อดังกล่าวนี้ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาด้านอาชีพ มีความต้องการอยู่ในระดับมากและค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อไม่ต่ำกว่า 4.36

3.3 วิชาช่างไฟฟ้า

หัวหน้าฝ่ายการศึกษาด้านอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ มีความต้องการรายการ วิกิโอเพนวิชาช่างไฟฟ้าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแจกเป็นรายข้อพบว่า ความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดมี 2 ข้อ คือ ไฟฟ้าเบื้องต้น (ข้อ 1) และการตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน (ข้อ 5) นอกจากนี้ ยังมีข้อที่หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดแต่หัวหน้าฝ่ายการศึกษาด้านอาชีพต้องการอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.42 คือ การตรวจสอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทไขว่เคอร์ (ข้อ 6)

3.4 วิชาช่างเชื่อมโลหะ

หัวหน้าฝ่ายการศึกษาด้านอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษา มวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ มีความต้องการ รายการวิกิโอเพนวิชาช่างเชื่อมโลหะโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแจก เป็นรายข้อพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดมีข้อเดียว คือ

ความรู้ทั่วไป (ข้อ 1) และมีข้อที่หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด แต่หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการอยู่ในระดับมากและมีความเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 คือ วิธีเชื่อมแกสในท่าต่าง ๆ (ข้อ 3)

3.5 วิชาช่างตัดเสื้อสตรี

หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ มีความต้องการรายการวิธีโอเพนวิชาช่างตัดเสื้อสตรีโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดมีข้อเดียว คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1)

3.6 วิชาช่างตัดเสื้อชาย

หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ มีความต้องการรายการวิธีโอเพนวิชาช่างตัดเสื้อชายโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดไม่มี และพบว่าข้อที่หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดแต่หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพต้องการอยู่ในระดับมากและมีความเฉลี่ยสูงถึง 4.37 คือ ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า (ข้อ 1)

3.7 วิชาอาหารและขนม

หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ มีความต้องการรายการวิธีโอเพนวิชาอาหารและขนมโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดไม่มี หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดข้อต่อไปนี้ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ (ข้อ 1) การถนอมอาหาร (ข้อ 15) ซึ่งทั้ง 2 ข้อนี้ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพต้องการอยู่ในระดับมาก มีความเฉลี่ยสูงถึง 4.39 และ 4.40 ตามลำดับ

3.8 วิชาคึกคักและเสริมสวย

หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ มีความต้องการรายการ วิดีโอเทปวิชาช่างคึกคักและเสริมสวยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็น รายข้อพบว่าความถี่การตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดมีข้อเดียว คือ ความรู้เบื้องต้นช่างคึกคักและเสริมสวย (ข้อ 1) และมีข้อที่หัวหน้าฝ่ายการศึกษา สายอาชีพต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด แต่หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการ อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.44 คือ การซ่อมแซม (ข้อ 5)

3.9 วิชาชีพเกษตร

หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ มีความต้องการรายการ วิดีโอเทปวิชาชีพเกษตรโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ในระดับมากที่สุดมี 2 ข้อ คือ การขยายพันธุ์พืช (ข้อ 6) และการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช (ข้อ 7) และพบว่าข้อที่หัวหน้าฝ่าย การศึกษามวลชนต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด แต่หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ ต้องการอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.39 คือ การเลี้ยงสัตว์ปีก (ข้อ 21)

กล่าวโดยสรุปแล้ว ความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษา ด้านอาชีพของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์ เมื่อดูจากค่าเฉลี่ยของ คะแนนแล้ว พบว่าความต้องการรายการวิดีโอเทปโดยส่วนรวมของแต่ละวิชาอยู่ใน ระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายข้อของแต่ละวิชาพบว่าความต้องการตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย อยู่ในระดับมากที่สุดมีอยู่ในวิชาช่างวิทยุ วิชาช่างไฟฟ้า วิชาช่างเชื่อมโลหะ วิชาช่างตัดเสื้อสตรี วิชาคึกคักและเสริมสวย วิชาชีพเกษตร นอกนั้นพบว่า ข้อที่หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดนั้น หัวหน้าฝ่ายการศึกษา สายอาชีพต้องการอยู่ในระดับมาก เมื่อดูจากค่าเฉลี่ยของคะแนนแล้วใกล้เคียงกัน

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเสนอรายการ ความยาวของ รายการวิดีโอเทป เพื่อการศึกษา คำนวณอาชีพของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและ หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาควิชาศาสตร์ สรุปได้ดังนี้

4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเสนอรายการ เมื่อจัดอันดับ จากตารางแล้วพบว่าหัวหน้าฝ่ายการศึกษามหาวิทยาลัยและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนมีความคิดเห็นส่วนใหญ่อิงตรงกัน คือ คิดว่าการเสนอรายการวิดีโอเทป แบบสารคดีเป็นอันดับ 1 หลายรูปแบบรวมกันเป็นอันดับ 2 สารคดีเป็นอันดับ 5 ละครเป็นอันดับ 6 ส่วนอันดับ 3 และ 4 นั้น หัวหน้าฝ่ายทั้ง 2 ฝ่าย มีความคิดเห็นสลับกัน คือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษามหาวิทยาลัยเห็นว่า การบรรยายเป็น อันดับ 3 สนทนาซักถามเป็นอันดับ 4 ส่วนหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนเห็นว่า การสนทนาซักถามเป็นอันดับ 3 และการบรรยายเป็นอันดับ 4

4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความยาวของรายการ เมื่อจัดอันดับ จากตารางแล้วพบว่าไม่มีข้อที่ตรงกัน เมื่อพิจารณาจากความยาวของรายการ 3 อันดับแรกของหัวหน้าฝ่ายทั้ง 2 จะพบว่าเลือกความยาวรายการ 15 นาที 20 นาที 30 นาที เหมือนกันแต่จัดอันดับต่างกัน คือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษามหาวิทยาลัยคิดว่าความยาว 30 นาทีเป็นอันดับ 1 ความยาว 20 นาทีเป็นอันดับ 2 และความยาว 15 นาทีเป็นอันดับ 3 ส่วนหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนเห็นว่า ความยาว 20 นาทีเป็นอันดับ 1 ความยาว 15 นาทีเป็นอันดับ 2 และความยาว 30 นาทีเป็นอันดับ 3

5. ข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากแบบสอบถามปลายเปิด สรุปได้ดังนี้

ก. ความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษา คำนวณอาชีพ หัวหน้าฝ่ายการศึกษามหาวิทยาลัยและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนต้องการให้ผลิตวิดีโอเทปในวิชาช่างยนต์ ช่างวิทยุ ช่างไฟฟ้า เป็น อันดับแรก ในการจัดและผลิตรายการควรจัดในลักษณะให้ความรู้สำหรับผู้หัด

นาไปใช้ประกอบอาชีพและสำหรับใช้ในชีวิตประจำวันในครอบครัว เมื่อผลิตรายการขึ้นมาแล้วควรจัดหาสำเนาให้กับศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด เพื่อนำออกเผยแพร่แก่ประชาชน และควรจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการใช้ การบำรุงรักษา วิกิโอเทป หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรจะผลิตรายการวิกิโอเทปในค่านอื่น ๆ ให้ความรู้แก่ประชาชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

ข. รูปแบบการเสนอรายการ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนเสนอว่า การสาธิตควรให้ละเอียดชัดเจนทุกขั้นตอน หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชนเสนอเพิ่มเติมอีกว่า รูปแบบรายการต่าง ๆ ควรมีรายการบันเทิงแทรกบ้างเพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศและดึงดูดความสนใจ

ค. ความยาวของรายการ หัวหน้าฝ่ายทั้ง 2 ฝ่ายเสนอว่า ความยาวของรายการขึ้นอยู่กับเนื้อหา เรื่องใดยาวเกินไปควรแบ่งเป็นตอน ๆ ตามความเหมาะสม

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นและความต้องการรายการ วิกิโอเทปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพสำหรับศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลมีข้อที่ผู้วิจัยเห็นว่าควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. ความต้องการรายการวิกิโอเทปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพ 9 วิชา คือ วิชาช่างยนต์ วิชาช่างวิทยุ วิชาช่างไฟฟ้า วิชาช่างเชื่อมโลหะ วิชาช่างตัดเสื้อสตรี วิชาช่างตัดเสื้อชาย วิชาอาหารและขนม วิชาช่างคัณมและเสริมสวย และวิชาชีพเกษตร

1.1 ความต้องการรายการวิกิโอเทปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพ ในแต่ละวิชาของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดในแต่ละภาคภูมิศาสตร์โดยส่วนรวมความต้องการ

อยู่ในระดับมาก กล่าวคือ ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดต้องการรายการ
 วิดีโอเทปเพื่อนำไปใช้ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับเรื่องอาชีพมาก เมื่อพิจารณา
 แล้วจะเห็นได้ว่าการประกอบอาชีพเป็นที่ยิ่งในการดำรงชีวิต หากประชาชน
 มีอาชีพ มีรายได้เพียงพอก็จะทำให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี อันจะส่งผลต่อการพัฒนา
 เศรษฐกิจของประเทศ สำหรับประเทศไทยมีประชาชนเป็นจำนวนไม่น้อยที่ยังไม่มี
 อาชีพและทำให้เกิดปัญหาการว่างงานขึ้น การที่จะแก้ไขหรือลดปัญหาการว่างงาน
 วิธีหนึ่งก็คือ การให้การศึกษาวชิชีพแก่ประชาชนซึ่งหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐ
 และเอกชนได้พยายามจัดทำตลอด กรมการศึกษานอกโรงเรียนก็เป็นหน่วยงานหนึ่ง
 ของรัฐที่จัดการศึกษาค้นอาชีพให้แก่ประชาชน ซึ่งจากการติดตามผลและการวิจัย
 การดำเนินงานวิชาชีพพระยะสัน โดยเฉพาะของโรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่
 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พบว่าการดำเนินงานมีปัญหา
 หลายด้านทำให้การจัดการศึกษาวชิชีพไม่สำเร็จตามความมุ่งหมาย และปัญหาหนึ่ง
 ที่พบคือ ในการฝึกอบรมวิชาชีพมีปัญหาด้านแคลนวัสดุ อุปกรณ์ช่วยสอน
 (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2524 : 3) ปัจจุบันนี้เป็นที่ยอมรับว่าวิดีโอเทป
 เป็นสื่อหรืออุปกรณ์ที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนได้ดี ใช้ได้สะดวก
 สามารถเคลื่อนที่ไปในที่ต่าง ๆ ฉายให้ผู้เรียนดูเฉพาะกลุ่มหรือเฉพาะบุคคลได้
 ดังนั้นการจัดและผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค้นอาชีพ เพื่อให้ศูนย์ฯ จังหวัด
 นำไปใช้เผยแพร่ความรู้แก่ประชาชน จึงเป็นสิ่งที่ศูนย์ฯ จังหวัดต้องการมาก
 การศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภาวี ตูยานนท์ ที่ได้ศึกษาเรื่องโครงการ
 จัดตั้งเทปโทรทัศน์เคลื่อนที่เพื่อการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับกรมการศึกษานอก
 โรงเรียน ซึ่งผลของการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการให้บริการศึกษานอก
 โรงเรียนกันต่าง ๆ แก่ชุมชนของผู้อำนวยความสะดวกศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
 ประจําภาคต่าง ๆ สรุปได้ว่าทุกภาคต้องการให้มีบริการด้านการประกอบอาชีพ
 เพื่อทามาหากินด้วย (วิภาวี ตูยานนท์ 2524 : 138)

1.2 ความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่านาฬิกา
ในแต่ละวิชาของหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในแต่ละภาคภูมิศาสตร์ เมื่อแจกเป็นรายชื่อ
ของแต่ละวิชา ข้อที่ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดและค่าเฉลี่ยของคะแนน
ใกล้เคียงกัน เป็นข้อที่เลือกซ้ำกัน ต้องการเหมือนกัน อาจกล่าวได้ว่า
ภาคภูมิศาสตร์ที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนตั้งอยู่นั้น ไม่ได้ทำให้ความต้องการ
รายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่านาฬิกาแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก
เนื้อหารายการวิดีโอเทปวิชาชีพต่าง ๆ ที่ใช้สำรวจความต้องการในครั้งนี้เป็น
เนื้อหากลาง ๆ ใช้ได้ทุกภาค ข้อที่เลือกตรงกัน ซ้ำกันเป็นส่วนมาก คือ
ความรู้เบื้องต้น ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวิชานั้น ๆ ซึ่งเนื้อหาในข้อดังกล่าวเป็น
การให้ความรู้พื้นฐานที่ใช้ได้ทั้งในชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานสำหรับผู้ที่จะนำไป
ประกอบอาชีพได้ด้วย

1.3 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั้ง 5 ภาคภูมิศาสตร์
ต้องการให้จัดและผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่านาฬิกาวิชาชีพช่างยนต์
วิชาช่างวิทยุ และวิชาช่างไฟฟ้าเป็นอันดับแรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิชาดังกล่าว
ต้องใช้เครื่องมือ อุปกรณ์มาก เครื่องมือและอุปกรณ์บางชิ้นอาจมีส่วนประกอบ
ขนาดเล็ก สลับซับซ้อน หากจัดและถ่ายทำเป็นวิดีโอเทปจะทำให้เห็นชัดเจน
เพราะวิดีโอเทปสามารถจะหยุดภาพหรือย้อนกลับไปดูซ้ำได้อีก

2. รูปแบบการเสนอรายการวิดีโอเทป

หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน
เห็นว่าการเสนอรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่านาฬิกาควรใช้การสาธิต
อาจเป็นเพราะว่าวิดีโอเทปใช้ในการสาธิตได้ดี แสดงให้เห็นทุกขั้นตอน โดยเฉพาะ
ภาพที่แสดงให้เห็นในระยะใกล้ (close up) ทำให้ผู้ดูได้เห็นในสิ่งที่ต้องการ

จะเน้นให้เห็นชัดเจน งานวิจัยอื่น ๆ ที่ทดลองสอนโดยใช้เทปโทรทัศน์หรือ
 วิดีโอเทปก็จะใช้การสาธิต เช่น เมื่อปี พ.ศ. 2519 พิลาส เกอมี
 ได้ทำวิจัยเรื่องเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางช่างที่อาศัยทักษะของนักเรียนช่างไฟฟ้า
 ที่เรียนจากครูกับการสาธิตโดยใช้เทปโทรทัศน์ โดยทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง
 ที่เป็นักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง อุตสาหกรรมศิลป์
 ปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า การฝึกทักษะทางช่างโดยการสอนด้วยการสาธิตจาก
 เทปโทรทัศน์ ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางช่างสูงกว่าการสาธิตโดยครู อย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05 (พิลาส เกอมี 2519 : 23) จึงอาจกล่าวได้ว่าการใช้
 วิดีโอเทปเพื่อประกอบการเรียนสอนวิชาช่าง หากใช้การสาธิตแล้วจะสามารถ
 ทำให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้า
 ฝ่ายการศึกษามวลชนเห็นว่รูปแบบการเสนอรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาด้าน
 อาชีพ ควรใช้หลายรูปแบบรวมกัน ซึ่งอาจเป็นทั้งการบรรยาย การสาธิต
 การสนทนาซักถาม สารคดี และละคร โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมของ
 เนื้อหารายการประกอบด้วย ทั้งนี้เพราะการเสนอรายการโดยใช้หลายรูปแบบ
 รวมกันนี้ไม่ทำให้เพื่อง่าย คือได้ดูหลายรูปแบบใน 1 รายการ จะเห็นได้ว่า
 ในการเสนอรายการโทรทัศน์โดยทั่วไป มักจะเสนอในรูปแบบต่าง ๆ กัน
 เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้รับบริการให้เลือกรายการ ซึ่งการเสนอรายการ
 วิดีโอเทปนั้นเหมือนกับรายการโทรทัศน์ จะต่างกันที่ลักษณะการนำไปใช้ คือ
 เทปที่บันทึกรายการเอาไว้แล้วหากนำไปออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ก็จะเรียกว่า
 รายการโทรทัศน์ หากนำไปใช้กับเครื่องวิดีโอเทปก็จะเรียกว่ารายการวิดีโอเทป

3. ความยาวของรายการวิดีโอเทป

หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพและหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน
 เห็นว่าความยาวของรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพ แต่ละรายการ
 ควรมีความยาวตั้งแต่ 15 - 30 นาที ซึ่งเป็นหลักโดยทั่วไปของการจัดรายการ

โทรทัศน์เพื่อการศึกษา จะเห็นได้จากการจัดรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมนิราช โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มักจะใช้ช่วงเวลา 30 นาทีต่อ 1 รายการ และมีบางรายการจะใช้เวลาดังแต่ 45 – 60 นาที ซึ่งผู้จัดจะใช้วิธีการเสนอรายการต่าง ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจผู้ชมรายการ อีกประการหนึ่งคือ ผู้ชมที่เป็นผู้ใหญ่จะมีความสนใจชมรายการได้นานกว่าเด็ก ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นรายการที่เป็นประโยชน์ต่อเขาเหล่านั้น ส่วนวิดีโอเทปนั้นลักษณะการจัดรายการเหมือนกับโทรทัศน์ ดังนั้นช่วงความยาวของรายการที่ใช้จึงจักเหมือนกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาความกิดเห็นและความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค้นคว้าสำหรับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางในการจัดและผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษานอกระบบโรงเรียน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับกรมการศึกษานอกโรงเรียน

1.1 กรมการศึกษานอกโรงเรียนควรจัดสรรเครื่องวิดีโอเทปให้กับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั่วประเทศพร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณ เพื่อซื้อม้วนวิดีโอเทปสำหรับบันทึกและสาเนารายการ

1.2 ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาซึ่งเป็นศูนย์กลางในการผลิตรายการวิดีโอเทปของกรมการศึกษานอกโรงเรียน น่าจะพิจารณาใช้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ประกอบการตัดสินใจในการที่จะผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค้นคว้า

1.3 ควรจัดประชุมสัมมนา เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค เพื่อวางแผนงานในการจัดและผลิตรายการวิดีโอเทป การนำ วิดีโอเทปออกไปเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชน ตลอดจนการจัดหาสำเนาเทปให้แก่ ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนภาค ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดและหน่วยงานอื่น ตามที่เห็นควร

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2.1 ควรจะได้ทำการวิจัยถึงความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อ การศึกษาค้นอาชีพของครูผู้สอนวิชาชีพและนักเรียนวิชาชีพต่าง ๆ

2.2 ควรจะได้ทำการวิจัยถึงความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อ การศึกษานอกโรงเรียนที่จะนำไปใช้ในการศึกษาสายสามัญ การศึกษามวลชน การฝึกอบรมประชาชน ตลอดจนกิจกรรมหรือโครงการพิเศษต่าง ๆ

2.3 ควรจะได้สำรวจรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาเกี่ยวกับ อาชีพที่ผลิตโดยหน่วยงานอื่น เพื่อจะได้จัดหารายการดังกล่าวมาไว้บริการต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

การศึกษานอกโรงเรียน, กรม "สื่อสารมวลชนกับการศึกษานอกโรงเรียน"

รวมบทความการศึกษานอกโรงเรียน หน้า 291 โรงพิมพ์การศาสนา

2525

_____ แผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) 2529,

หน้า 81 - 82 อักสาเนา

_____ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา สรุปผลดำเนินงานปี 2528 ของงาน

โทรทัศน์เพื่อการศึกษาและศูนย์ผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษา 2529,

5 หน้า เอกสารโรเนียว

_____ กองแผนงานและวิจัย แนวทางดำเนินงานการศึกษานอกโรงเรียน

รังสีศิลปการพิมพ์ 2529, 39 หน้า

_____ กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน คู่มือดำเนินงานตามหลักสูตร

การศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพ หนึ่งเจ้าการพิมพ์ 2524, 107 หน้า

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน แผนพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - 2529 โรงพิมพ์

ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด 2529, 433 หน้า

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน รายชื่อวิทยุเทป 2527,

เอกสารโรเนียว ไม่มีเลขหน้า

ทิสนา แชมณี และคนอื่น ๆ "ผลงานวิจัยโครงการผลิตและใช้เทปโทรทัศน์

ประกอบการฝึกอบรมกระบวนการกลุ่ม" การวิจัยทางการศึกษา

4 : 55 - 66 ตุลาคม - ธันวาคม 2525

นพดล คุ้มระกูล เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ สุกสวาท โกศพรหมย์ เป็นผู้สัมภาษณ์
ที่ศูนย์ผลิตรายการวิดีโอไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
สำนักงานใหญ่ เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2529

บุญส่ง แสงสว่าง การวิเคราะห์การไหลเพื่อการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพอนามัย
สำหรับประชาชนของเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขใน
กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2528,
89 หน้า อักสาเนา

_____ "จักรวาลวิดีโอ : วิดีโอที่ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการสาธารณสุขชุมชน
อาเซียน" วิดีโอรีวิว 24 : 56 - 59 2528

ปราโมทย์ เทพพิศล การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอิเล็กทรอนิกส์
เบื้องต้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีเรียนด้วยตนเองจากเทปโทรทัศน์
สไลด์เทปและการเรียนในชั้นตามปกติ วิทยานิพนธ์ กค.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 82 หน้า อักสาเนา

นิลาส เกื้อมี เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่อาศัยทักษะของนักเรียนช่างไฟฟ้า
ที่เรียนจากครูกับการสาธิตโดยใช้เทปโทรทัศน์ วิทยานิพนธ์ กค.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 45 หน้า อักสาเนา

ใบตาล ชวัญหนู เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักการวิทยาศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทปโทรทัศน์สาธิตการทดลองกับนักเรียน
ทำการทดลองจริง วิทยานิพนธ์ กค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2528, 77 หน้า อักสาเนา

ล้วน ลายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา วิทยานิพนธ์
พิมพ์ครั้งที่ 2 2524, 286 หน้า

วณี รัตนวงศ์ การศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนวิชาสังคมศึกษาในวิทยาลัยครู
โดยใช้วิดีโอเทปกับการสอนโดยไม่ใช้วิดีโอเทป วิทยานิพนธ์ ค.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 130 หน้า อักสาเนา

- วิภาวี คุ้มยานนท์ โครงการจัดตั้งหน่วยเทปโทรทัศน์เคลื่อนที่เพื่อการศึกษา
โรงเรียนสำหรับกรมการศึกษาออกโรงเรียน วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2524, 171 หน้า อังสาเนา
- วิโรจน์ อัมพพิทักษ์ "การใช้เทปโทรทัศน์ในการถ่ายทอดผลงานวิจัยทางทันตกรรม"
ข่าวเกษตรศาสตร์ 3 : 43 - 45 มิถุนายน - กรกฎาคม 2526
- ศรีบริกรวิโรจน์ ประณามิตร, มหาวิทยาลัย สรุปรายงานการสัมมนาเรื่อง
บทบาทและแนวโน้มของเทคโนโลยีเทปโทรทัศน์ในการศึกษาและการพัฒนา
ประเทศ เมื่อวันที่ 8 - 9 กรกฎาคม 2525, 25 หน้า
- สนั่น ปัทมะดิน "บทบาทและพิษสงของวิดีโอ" วารสารศาสตร์ 30 ปี หน้า 9 -
14 ที่ระวีกรบรอบ 30 ปี คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ 26 พฤศจิกายน 2527
- สันติภักดิ์ ภิบาลสุข "วิดีโอ" ศึกษาศาสตร์ 1 . 20 - 26 ตุลาคม - มกราคม
2527
- โอวาท เสด็จตันคกุล รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาสำหรับวิชาวิทยาศาสตร์ 5
ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2520, 98 หน้า อังสาเนา
- Best, John W. Research in Education. New Jersey Prentice - Hall
of India (Privates) Limited., 1964. 372 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and
Education. 4 th ed., New York . McGraw - Hill, Inc., 1971.
529 p.
- Lyness, Ann L. "Effectiveness of Interactive Video to Teach CPR
Theory and Skills," Educational Resources Information Center.
9 . 113, September, 1985.
- Miller, Robert Steven. "The Effectiveness of Video Technology
In Safety Training at an Industrial Site," Dissertation
Abstracts International. 9 . 2659 A, March, 1984.
- Thongprateep, Somchai. "Videos For Medical Education In Thailand,"
Media In Education And Development. 1 : 30 - 31, March, 1984.

—

ภาคผนวก

1

ก. แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

เรื่องความคิดเห็นและความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่าน้ำใจสำหรับ
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่าน้ำใจ

9 วิชา คือ วิชาช่างยนต์ วิชาช่างวิทยุ วิชาช่างไฟฟ้า วิชาช่างเชื่อมโลหะ
วิชาช่างตัดเสื้อสตรี วิชาช่างตัดเสื้อชาย วิชาอาหารและขนม วิชาช่างคัณมและ
เสริมสวย วิชาชีพเกษตร

ตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาค่าน้ำใจ
ในค่านรูปแบบการเสนอรายการ ความยาวของรายการ

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. ท่านทำงานอยู่ที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด.....

2. ท่านดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย.....

มาเป็นเวลา.....ปี

3. ปัจจุบันท่านมีอายุ.....ปี

ตอนที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาด้านอาชีพ ที่จะนำไปใช้เผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชนในงานการศึกษาสายอาชีพ โดยให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความที่ตรงกับระดับความต้องการรายการวิดีโอเทปของท่าน

รายการวิดีโอเทป	ความต้องการรายการวิดีโอเทป				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>วิชาช่างยนต์</u> : ท่านต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาเกี่ยวกับวิชาช่างยนต์ ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
1. ความรู้เบื้องต้นช่างยนต์ เช่น คุณสมบัติที่ดีของช่างยนต์					
หลักความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ชนิดของเครื่องยนต์					
2. หลักการทำงานของเครื่องยนต์					
3. การถอดประกอบ แกะไขและปรับแต่งชิ้นส่วนของเครื่องยนต์					
4. ระบบจุดระเบิดของเครื่องยนต์แก๊สโซลีน					
5. ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์เบนซินหรือแก๊สโซลีน					
6. ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์ดีเซลและการจุดระเบิด					
7. ระบบหล่อลื่น					

รายการวิธีโอเพอ	ความต้องการรายการวิธีโอเพอ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. ระบบระบายความร้อนของเครื่องยนต์					
9. การตรวจสอบและปรับแต่งเครื่องยนต์					
10. ระบบไฟชาร์จและไฟแสงสว่างในรถยนต์					
11. ระบบสตาร์ทเครื่องยนต์					
12. หมวกข้อขัดข้องของเครื่องยนต์และวิธีการแก้ไข					
13. การบำรุงรักษาเครื่องยนต์					
อื่น ๆ นอกเหนือจาก 13 ข้อ โปรดระบุ					
.....					
.....					

รายการวิธีโอเทป	ความต้องการรายการวิธีโอเทป				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>วิชาช่างวิทยุ</u> : ท่านต้องการรายการวิธีโอเทปเพื่อการศึกษา เกี่ยวกับช่างวิทยุต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
1. วิทยุเบื้องต้น เช่น อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การใช้เครื่องมือต่าง ๆ					
2. หลักการของเครื่องมือทดสอบทางอิเล็กทรอนิกส์และ การใช้งาน					
3. เซมิคอนดักเตอร์และการใช้งาน					
4. เครื่องขยายเสียงแบบต่าง ๆ					
5. เครื่องรับ-ส่งวิทยุแบบเอ-เอ็ม และเอฟ-เอ็ม					
6. เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ และการใช้งาน เช่น ไมโครโฟน ลาโพง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง วิทยุเทปคาสเซ็ท					
7. การตรวจสอบเครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุแบบ เอ-เอ็ม เอฟ-เอ็ม และวิทยุเทปคาสเซ็ท					
8. การตรวจสอบเครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ไมโครโฟน ลาโพง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง					
<u>อื่น ๆ นอกเหนือจาก 8 ข้อ ไปรกระบุ</u>					
.....					
.....					

รายการวิธีโอเทป	ความต้องการรายการวิธีโอเทป				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>วิชาช่างไฟฟ้า</u> : ทานต้องการรายการวิธีโอเทปเพื่อ การศึกษาเกี่ยวกับวิชาช่างไฟฟ้าต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
1. ไฟฟ้าเบื้องต้น เช่น อันตรายจากไฟฟ้าและการป้องกัน การปฐมพยาบาลผู้ถูกไฟฟ้าดูด					
2. เครื่องมือวัดไฟฟ้า					
3. การเดินสายไฟฟ้าในอาคาร					
4. การตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าประเภทแสงสว่าง เช่น สวิตช์ ปลั๊ก					
5. การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทความร้อน เช่น เตารีด กะทะไฟฟ้า					
6. การตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทใช้มอเตอร์ เช่น พัดลม ตู้เย็น					
7. การซ่อมหม้อแปลงไฟฟ้าแบบอโต					
8. อินคักชันมอเตอร์แบบหนึ่งเฟส					
9. ยูนิเวอร์แซลมอเตอร์					
<u>อื่น ๆ นอกเหนือจาก 9 ข้อ โปรดระบุ</u>					
.....					
.....					

รายการวิธีโอเทป	ความต้องการรายการวิธีโอเทป				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>วิชาช่างเชื่อมโลหะ</u> : ท่านต้องการรายการวิธีโอเทปเพื่อ การศึกษาเกี่ยวกับวิชาช่างเชื่อมโลหะ ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
1. ความรู้ทั่วไป เช่น กฎความปลอดภัยในโรงงาน การใช้ เครื่องมือและอุปกรณ์ทั่วไปในการเชื่อมโลหะ					
2. การเชื่อมแก๊ส (อุปกรณ์ในการเชื่อมแก๊สและวิธีใช้)					
3. วิธีเชื่อมแก๊สในท่าต่าง ๆ					
4. การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยแก๊ส					
5. การเชื่อมไฟฟ้า (เครื่องเชื่อมชนิดต่าง ๆ)					
6. การเชื่อมท่าต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า					
7. การเชื่อมโลหะชนิดต่าง ๆ ด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้า					
8. โลหะแผ่น					
9. การบัดกรี					
10. การบัดกรีและซ่อมหมอน้ำรถยนต์					
11. งานสี					
12. งานประเภทโตะ แก้ว ฐานวางของ ราวพาดผ้า ตู้ เติียง					
13. งานประเภทตู้เหล็ก ลูกกรงหน้าต่าง					
14. งานประเภทชอตตอต่าง ๆ					
<u>อื่น ๆ นอกเหนือจาก 14 ข้อ โปรดระบุ</u>					
.....					
.....					

รายการวิกิโอเพอ	ความต้องการรายการวิกิโอเพอ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>วิชาช่างตัดเสื้อสตรี</u> : ท่านต้องการรายการวิกิโอเพอเพื่อ การศึกษาเกี่ยวกับวิชาช่างตัดเสื้อสตรี ต่อไปนี้มาน้อยเพียงใด 1. ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า เช่น การเลือกซื้อ การใช้และการบำรุงรักษาเครื่องใช้ในการตัดเย็บเสื้อผ้า ส่วนประกอบของจักร 2. การตัดเย็บกระโปรงแบบต่าง ๆ 3. การตัดเย็บเสื้อแบบต่าง ๆ 4. การตัดเย็บกระโปรงชุดติดกัน 5. การตัดเย็บชุดไทยพระราชนิยม 6. การตัดเย็บกางเกงสตรี 7. การตัดเย็บเสื้อผ้าชั้นใน 8. การตัดเย็บเสื้อผ้าเก็ก 9. การซ่อมแซมและดัดแปลงเสื้อผ้า <u>อื่น ๆ นอกเหนือจาก 9 ข้อ โปรดระบุ</u>					

รายการวิถีโอท็อป	ความต้องการรายการวิถีโอท็อป				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>วิชาช่างตัดเสื้อผ้า</u> : ท่านต้องการรายการวิถีโอท็อปเพื่อ การศึกษาเกี่ยวกับวิชาช่างตัดเสื้อผ้า ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
1. ความรู้เบื้องต้นในการตัดเย็บเสื้อผ้า เช่น ความรู้เรื่องผ้า และการเลือกใช้ผ้า การอ่านสายวัด การวัดตัวเสื้อ กางเกง					
2. การตัดเย็บเสื้อฮาวาย					
3. การตัดเย็บเสื้อเชิ้ต					
4. การตัดเย็บเสื้อปกในตัว					
5. การตัดเย็บเสื้อคอกลมและเสื้อกั๊กแขนยาว					
6. การตัดเย็บเสื้อชาฟารี					
7. การตัดเย็บเสื้อพระราชทาน					
8. การตัดเย็บกางเกงขายาวแบบต่าง ๆ					
9. การตัดเย็บกางเกงกีฬา					
10. การตัดเย็บกางเกงนอน กางเกงจีน					
11. การตัดเย็บเสื้อกั๊ก					
12. การตัดเย็บเสื้อสากล					
13. การตัดเย็บเสื้อราชปะแตนหรือเสื้อคอตั้ง					
<u>อื่น ๆ นอกเหนือจาก 13 ข้อ โปรดระบุ</u>					
.....					
.....					

รายการวิดีโอเทป	ความต้องการรายการวิดีโอเทป				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>วิชาอาหารและขนม</u> : ทานต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาเกี่ยวกับวิชาอาหารและขนมต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ เช่น อาหารหลัก 5 หมู่ หลักการปรุงอาหาร ความเชื่อ ในเรื่องอาหารที่ควรแก้ไข					
2. อาหารประเภทแกง ต้ม ตุ๋น					
3. อาหารประเภทผัด					
4. อาหารประเภทยำ พล่า					
5. อาหารประเภทย่าง อบ ทอด					
6. อาหารประเภทเครื่องจิ้ม					
7. อาหารจานเดียว					
8. อาหารว่าง					
9. อาหารหวานประเภทปิ้ง อบ ย่าง					
10. อาหารหวานประเภทกวน เชื่อม					
11. อาหารหวานประเภทฉาบ ทอด					
12. อาหารหวานประเภทหนึ่ง ต้ม					
13. ไอศกรีม					
14. เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ					
15. การถนอมอาหาร					
16. การจัดบริการอาหาร					
<u>อื่น ๆ นอกเหนือจาก 16 ข้อ โปรดระบุ</u>					
.....					
.....					

รายการวิธีโอเทป	ความต้องการรายการวิธีโอเทป				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>วิชาช่างกัศณและเสริมสวย</u> : ท่านต้องการรายการวิธีโอเทป เพื่อการศึกษาเกี่ยวกับวิชาช่าง กัศณและเสริมสวยต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
1. ความรู้เบื้องต้นช่างกัศณ-เสริมสวย เช่น คุณลักษณะของ ช่างเสริมสวยที่ดี อนามัยในร้านสุภาพและบุคลิกภาพของ ช่างเสริมสวย การปฐมพยาบาลเมื่อเกิดอุบัติเหตุในขณะ เสริมสวย					
2. การสระผม การม้วนและการเซต					
3. การตัดผม					
4. การย้อมและการโกรก					
5. การซอยผม					
6. การแต่งเล็บ					
7. การแต่งหน้าและนวดหน้า					
8. การเกล้าผม					
<u>อื่น ๆ นอกเหนือจาก 8 ข้อ โปรดระบุ</u>					
.....					
.....					

รายการวิดีโอเทป	ความต้องการรายการวิดีโอเทป				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>วิชาชีพเกษตร</u> : ท่านต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อ การศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพเกษตรต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
1. การจัดฟาร์ม					
2. ทุนเพื่อการเกษตร					
3. การสหกรณ์					
4. การผลิต					
5. การตลาด					
6. การขยายพันธุ์พืช					
7. การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช					
8. การเลี้ยงสัตว์ทั่วไป					
9. ดิน					
10. ปุ๋ย					
11. น้ำ					
12. เกษตรชลประทาน					
13. เครื่องมือทางการเกษตร					
14. การแปรรูปผลผลิตและการถนอมผลผลิต					
15. การปลูกพืชทั่วไป					
16. การปลูกพืชไร่					
17. การปลูกพืชสวน					

รายการวิธีโอเพท	ความต้องการรายการวิธีโอเพท				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18. การปลูกพืชสวนครัว					
19. การปลูกไม้ดอกและไม้ประดับ					
20. การสร้างสวนผลไม้ (การปลูกผลไม้)					
21. การเลี้ยงสัตว์ปีก เช่น ไก่ เป็ด ห่าน นก					
22. การเลี้ยงสัตว์ 4 เท้า เช่น หมู วัว ควาย แพะ แกะ					
23. การเลี้ยงปลาน้ำจืด เช่น ปลากุฏ ปลาตะเพียน ปลาสร้อย					
24. การเลี้ยงกิ้งก่ามกราม					
25. การแนะนำเกษตรกรตัวอย่าง หรือผู้ประสบความสำเร็จ ในอาชีพเกษตรกร					
อื่น ๆ นอกเหนือจาก 25 ข้อ โปรดระบุ					
.....					
.....					

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการ เสนอรายการและความยาวของรายการวิดีโอเทป

คำชี้แจง ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับรูปแบบการ เสนอรายการและความยาวของรายการวิดีโอเทป

1. รูปแบบการเสนอรายการ : ท่านคิดว่าการผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาชั้นอาชีว
ควรมีรูปแบบการเสนอรายการอย่างไร (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ การบรรยาย
- ☒ การสนทนาซักถาม
- ☐ การสาธิต
- ☐ สารคดี
- ☐ ละคร
- ☐ หลายรูปแบบรวมกัน

อื่น ๆ โปรดระบุ
.....

2. ความยาวของรายการ : ท่านคิดว่ารายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาชั้นอาชีวแต่ละรายการ
ควรมีความยาวเท่าไร (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 5 นาที
- ☐ 10 นาที
- ☐ 15 นาที
- ☐ 20 นาที
- ☒ 30 นาที
- ☐ 45 นาที
- ☐ 60 นาที

อื่น ๆ โปรดระบุ
.....

ข. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ดร.เสาวนีย์ เสนาสุ อาจารย์จากภาคการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ดร.เข็ญศรี วิวิธศิริ อาจารย์จากภาคการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. นายวินัย สายหงษ์ หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพ กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียน
4. ดร.มยุรี ทองศรี อาจารย์จากกองปฏิบัติการ กรมการศึกษานอกโรงเรียน
5. นายบุญสม นาวานุเคราะห์ หัวหน้างานโทรทัศน์ศึกษา ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
6. นายสมเจตน์ เมฆพ่าย นักวิชาการศึกษางานโทรทัศน์ศึกษา ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
7. นางสาวจารุพร สูงสว่าง นักวิชาการศึกษา ฝ่ายวิจัยและประเมินผล ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
8. นางพรทิพย์ กล้ารบ นักวิชาการศึกษา ฝ่ายวิจัยและประเมินผล ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา

ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
กรมการศึกษานอกโรงเรียน
ถนนศรีอยุธยา กทม. 10400

12 มกราคม 2530

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน หัวหน้าศูนย์/ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามหัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน 1 ฉบับ
3. ขอสำหรับส่งแบบสอบถามคืน 1 ชุด

ด้วยข้าพเจ้านางสาวสุกสวาท เกศบุรมย์ ข้าราชการศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ขณะนี้กำลังทบทวนเรื่อง "ความคิดเห็นและความต้องการรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาต้านอาชญากรรมสำหรับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด" ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการผลิตและปรับปรุงรายการวิดีโอเทปเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าของศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคกรมการศึกษานอกโรงเรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจะได้ผลิตรายการให้ตรงกับความต้องการของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด

ในการนี้จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านโปรดมอบแบบสอบถามให้ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพ หัวหน้าฝ่ายการศึกษามวลชน และขอความกรุณาหัวหน้าฝ่ายการศึกษาสายอาชีพช่วยรวบรวมแบบสอบถามและส่งคืนข้าพเจ้าภายในวันที่ 30 มกราคม 2530 โดยรวบรวมใส่ในซองสำหรับส่งแบบสอบถามคืน ซึ่งได้เจ้าหน้าที่ของและคิดแถมไปถึงข้าพเจ้าเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือดังกล่าว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวสุกสวาท เกศบุรมย์

ผู้วิจัย